

Олена Яремчук

Дикий Захід і Я

Дюранго
2021–2022

УДК 82-94
Я72

*Ви можете ознайомитися із творчими проектами на сайті:
www.alenayaremchuk.com*

*Видання здійснено за підтримки Юридичної консалтингової
групи «Яремчук та партнери»
www.ayaremchuk.com*

*Міжнародний інтернет-кінофестиваль Star Independent
www.starindependent.com*

*Громадська організація «Інтелектуальне лідерство»
www.intellectualleadership.com*

*У оформленні книжки використано фото
із особистого архіву автора*

Яремчук, Олена.

Я72 Дикий Захід і Я / Олена Яремчук. — Дюранго,
2022. — 317 с., 69 арк. іл.

УДК 82-94

Усі права захищено.

*Повне або часткове відтворення матеріалів видання
можливе лише за письмової згоди правовласника.*

*Для отримання інформації щодо дозволу на використання
звертайтеся: alena.yaremchukk@gmail.com*

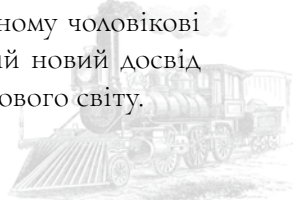

© Яремчук О., текст, 2022
© Яремчук О., ілюстрації, 2022

Книжка «Дикий Захід і Я» пронизана любов'ю та теплом до пізнання нової культури, страхами та сумнівами нового життя в Дюранго, Колорадо, США. Книжка — підтримка для мільйонів емігрантів, переселенців, біженців, які змушені були покинути свої будинки через жах війни або в пошуках нового щасливого життя. Книжка, яка розповідає про перші хвилини усвідомлення того, що світ, як раніше, більше не зможе існувати. Кохання, правда, віра, підтримка американців у такий непростий і страшний час для моєї батьківщини України. Маленьке місто на Дикому Заході, з досить суворим кліматом, гарною дикою природою, своїм самобутнім життям американської глибинки. Я полюбила цих добрих людей, я захоплююся ними, вони мої герої. Мій досвід яскравого столичного життя влився в серію заходів і зустрічей, які змогли допомогти великій кількості жінок і дітей, постраждалим від військової агресії.

Хай би як ви потрапили до нової країни, ви стикаєтеся з однаковими питаннями: як потоваришувати з новою культурою, знайти близьких за духом людей, спосіб заробітку, сенси нового життя. Процес адаптації в еміграції — це іноді болісний, травматичний досвід, як переродження, але згодом людина стає багатша на ще одну культуру. Вміння тримати фокус і йти за своїм призначенням душі за допомогою духовних істин.

Книжка — натхнення та план до дії, як треба боротися, застосовувати лідерське вміння за будь-яких умов. Дякую моему коханому чоловікові Володимирі Кошовому за безцінний новий досвід кохання, соратництва та пізнання нового світу.

НОВИЙ ПОЧАТОК. АМЕРИКА

14 травня

Чи хотіла я сюди?

У дитинстві мені подарували підковдру із зображенням американського прапора — теплу, байкову... Вічна холодна війна СРСР — Америка, а потім ідеалізація. Але прагнення потрапити сюди не було, як і не було американської мрії.

Все життя — на досягнення успіху та просто постійна невпевненість у англійській мові... Школа, потім інститут, JCI. Я ненавиділа англійську мову та граматику... Остання викликала в мене таку тугу! Але життя розпорядилося по-іншому.

Успіхи з British Council, подруга-британка, подорож до Лондона, любов до культури Англії. Знаєте, до особливого англійського кіно та кольору. Цей аристократичний зелений...

Згодом життя в Іспанії. Можливо, колись я опишу це у книзі. Іспанія — любов моя... Пристрасна і несподівана, неймовірно красива.

І ось зараз я живу вже шість місяців у справжньому американському штаті, на Дикому Заході. Той момент, коли із туристичної візи я переходжу на законного жителя.

Чи страшно мені? О так...

Дикий Захід досить суворий. Як кліматом, так і звичаями. У кожного в будинку є зброя та історія, як їхні предки підкорювали Захід. Люди дуже різні. Індіанські поселення... Ми живемо в Колорадо. Дюранго — маленьке мальовниче містечко, 6,51 фунта над рівнем моря.

Мені захотілося щиро описати свою історію, враження. Тому що нова людина бачить нове місце інакше, під іншим кутом.

16 травня

Я почала писати історію нового життя.

Дуже складно бути в курсі подій в Україні та намагатися адаптуватися в Америці.

Все інше, починаючи з розмірів кавової чашки. Я фанатка тонкого фарфору, із блюдцем. Витончена подача з сердечком і якимись ласощами. Бажано на білосніжній скатертині та з молодим усміхненим офіціантом.

Тут інша історія. Літрові кружки, чувак усміхнений в сорочці в клітинку і джинси. Обов'язково з великою кількістю цукру, на смак дуже пересмажена кава, з печивом величезного розміру.

Бути у формі — це дуже конкретне завдання... але і поняття форми тут інше:). Каблуки забуті відразу, але не мною... Що мені сподобалося, так це те, що я шукаю свій стильний капелюх. Мені ж треба входити до культурних традицій. Головний критерій — джинси, бажано кльош і капелюх. Чоботи-козаки і

футболка або сорочка в клітинку... Особливо виділяються тут чоловіки з довгими пишними вусами. І навіть може стирчати револьвер... Величезний джип або мотоцикл...

Ось вам гарне дике Колорадо. Дуже багато галерей і магазинчиків із сувенірами та дві головні кав'ярні... Кожна заслуговує окремого опису.

Багато музики кантрі, яка зараз летіється з кожного бару. Свій особливий колорит в дизайні барів.

В одному з моїх улюблених місць дівчатка ходять у корсетах і підв'язках і з пір'ям на голові... Все як на початку підкорення Дикого Заходу.

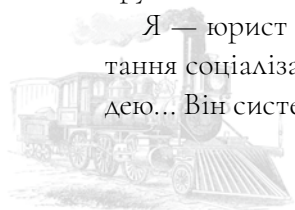
17 травня

Вранці ти прокидаєшся і треба знайти сенс... Це завдання ти відчуваєш особливо гостро, не лише в еміграції, а й у перші місяці нового життя. Коли я жила в Іспанії, я робила відео про п'ять етапів еміграції.

Перший етап — туризм. Він прекрасний... Все нове, інше, яскраве, природа, нові люди... Я вже була в п'яти штатах... Моє вічне прагнення побачити щось нове, цікаве.

Другий — розуміння, як працює світ у новій країні. Спілкування із соціумом. Ось зараз — мій другий етап. Ми подали документи на соціалізацію.

Я — юрист і, звичайно ж, вивчила юридичні питання соціалізації, але мені дуже пощастило з Володею... Він системно та скрупульозно все підготував.

Є деталі, пов'язані із в'їздом за туристичною візою. Потрібно обов'язково лише через три місяці перебування в країні ухвалити рішення про заміжжя та оформити шлюб.

Зараз мій головний сенс — це повне занурення в англійську мову. Я ходжу чотири рази на тиждень на місцеві курси англійської, раз на тиждень займаюся зі спеціалістом з України, дивлюся серіали, читаю книги. Але розумію, що цього мало... Тож вирішила створити розмовний клуб. У середу буде перша зустріч.

Чому я опинилася в Америці?

Жінка, як кішка.

Така ж домашня, як кішка. Але кішку неможливо до нічого примусити, вона робить тільки те, що хоче сама... Принаймні сама...

Ось у цьому вся філософія наших взаємин. Відчувати одне одного...

Ми приїхали в гори... На хайк...

Моє ставлення до хайку особливе... Я виросла в лісі... Знаю, зі своїми нарядами та підборами не схоже, але Бершадь, маленьке містечко у Вінницькій області, — в оточенні лісів і чорноземних полів... Ліс був скрізь, ми дуже часто їздили з батьками гуляти в лісі. Але хайку не було... Хайк — блукати лісовими і гірськими стежками. Третя моя спроба хайку...

Запитую Володю, чи ми далеко. «Ну... поки ти не скажеш, що ще стільки ж само повертатися треба...» Дивлюся на нього і кажу, що я вже 5 хвилин так думаю.

«Давай я покажу тобі інше місто» — і ми повертаємося. Боже, скільки щастя у поверненні! По дорозі ми зустріли гірську річку... І тут я залипла... Обожнюю воду, в будь-якому вигляді... Я виросла на Дністрі... У Самборі це гірська холодна річка... Знайшла свій великий камінь, зняла кросівки і босоніж у воду... Вода крижана, аж ноги зводять... а мені так добре!

Просто сидиш і насолоджуєшся гірським потоком... Чистим, справжнім, бурхливим, непередбачуваним... Сильним, потужним... Моя стихія — вода... Очі відпочивають, сонечко світить... Просто сиділи і дивились... Я трохи відійшла, починаю робити вправи цигун, занурюючись в атмосферу лісу... У вправі «Дерево» ми уявляємо, як коріння йде дуже глибоко і вода просочується через нас, енергія піднімається... Ноги кайфують від гірської річки, таке дике почуття холоду і спеки...

Просто розчиняєшся в звуках лісу... Там ми й медитували майже годину.

Ми вирішили поїхати до найближчого міста Сілвертона.

Мали можливість пограти на вулиці на музичних молотках. Потрапляєш у справжнє старовинне місто, як у відомих вестернах. Головна вулиця, суд, декілька будинків і ресторанчиків. Все з дерева. Дорогу, якою їдеш у це містечко, коли будували, назвали «Шоссе на мільйон доларів за милю», потрібно було використовувати дуже багато динаміту. Зараз це було б 100 мільйонів. Дуже багато вкладено грошей у будівництво. Також це дуже круті гірські схили.

Мені дуже страшно було навіть подивитись у вікно. А Володя був за рулем машини.

Також ми відвідали Golden Block Brewery — чудову пивоварню, де покуштували найсмачнішу піцу зі справжньої печі, місцеві чуриси. Насолодилися гірськими пейзажами. Знайшли старовинний готель. Загублене містечко в горах 3500 м над рівнем моря.

Я прийняла для себе рішення любити все... Просто любити кожен сантиметр, який бачу... Звісно, внутрішній критик каже: а в Іспанії — зелень і море, і гори, і фрукти, а в Києві — дівчата на підборах, а у Франції — круасани і блакитний берег... Але я в суворому гірському Колорадо... і потрібно знаходити самотність і красу в їхній простоті та привітності:). І у знайомих величезних чашках кави...

Сьогодні у мене третя спроба хайку, закінчилася медитацією біля гірського струмка. Класна поїздка до Сілвертона.

23 травня

Як я сумую за всіма київськими фотографіями...
За Костею Житським.

Обговорили час, деталі і кожен кадр шедевр, і я впевнена, що все вдасться... Більшість моїх постів із заходів, де моїм ангелом-хранителем, фотографом був Костя. За нашими талановитими людьми...

Наразі час Євробачення... Яка у нас талановита країна! Творча та яскрава. Мені дуже подобається наша культура.

Двічі мій досвід взаємодії з американськими фотографами призвів до нерозуміння.

Не хочу описувати конфлікт, але через нього у мене дуже багато зірвалося. Нас запросили з Володею на весільну фотосесію. Я підготувалася. Ми написали, що поїдемо. А за день він написав, що немає місця. Для мене завжди фотосесія — це велике свято. На нашому весіллі також було багато проблем. Відео записали по 17–30 секунд... З цього професійного відео за великі гроші було просто неможливо зробити кліп! Я була дуже засмучена. Але фото вдалися.

Я ще раз хочу висловити велику вдячність всім творчим особистостям, з якими мені доводилося працювати все моє життя.

Відкрита для класних пропозицій від відповідальних фотографів з Америки:).

У пошуках класної творчої команди.

24 травня

Шукаю нове місце для проведення кінофестивалю... Не знаю, як надовго я в Дюранго, але треба запалити це місто і насолодитися червоною доріжкою та чудовими фільмами моїх друзів. Хто хоче до нас приїхати, планую захід у жовтні. Є кілька місцевих кінотеатрів і залів. Познайомилася з Асоці-

ацією ветеранів Америки, в них дуже цікавий зал і громадська організація. Подивимося, з ким вийде домовитися.

25 травня

Я офіційно завершила статус туриста та вийшла у новий формат очікування американських документів. Напевно, у цьому житті завдання моєї душі — пожити на різних континентах.

Раз на тиждень ми з чоловіком проходимо 17 запитань:

1. *Що нового я дізнався за минулий тиждень і що з цього я впровадив?*
2. *Яке моє найбільше досягнення?*
3. *Де я марнував час?*
4. *Що з того, що я відкладаю, я обов'язково зроблю на цьому тижні?*
5. *Які у мене цілі на поточний тиждень?*
6. *Чи є хтось, кому я хочу подякувати?*
7. *Яке моє найсильніше враження цього тижня?*
8. *Що заважає мені рухатися вперед і як усунути ці перешкоди?*
9. *Які мої три основні цілі на три роки?*
10. *Чи є хтось, кому я можу допомогти?*
11. *Які кроки просунуть мене вперед до цілей і що я можу зробити вже зараз?*
12. *Рішення якоїсь справи просуне мене максимально вперед?*

13. Хто може допомогти мені, з ким я хочу зустрітися?
14. Розвиток певної однієї навички просуне мене максимально вперед?
15. Що з того, що я роблю, тягне мене назад?
16. Що з того, що я роблю, є абсолютно марним для мого життя?
17. Якби наступний тиждень був останнім у моєму житті, яку б одну справу я б зробив уже завтра?

Це допомагає структурувати думки та готуватися до нового кроку.

Нині у нас переїзд. Дякуємо чудовому простору, де ми були раніше, але знову в дорогу. Чи люблю я кочове життя? Напевне, так. Але так само люблю затишок і красу.

У середу стартує друге зібрання розмовного клубу. Мені дуже приємно, що до групи приєдналася Michelle Ehret Hall — моя вчителька англійської тут, в Америці.

Ми говоритимемо в минулому часі і розповідатимемо про нову книжку, яку прочитали англійською.

29 травня

Капелюх. В Америці є своя кантрі-субкультура... І, звичайно, я бачу її щодня. Капелюх, джинси, чоботи та сорочка в клітинку.

Джинси ми всі любимо і, звичайно, у мене вони були... Сорочка в клітинку — ще поки не готова...

Чоботи замшеві, козаки, в мене були... Але капелюх — це було ще те завдання... Перемеріяла штук 50. Різні: світлі, темні, легкі, теплі. Я ж яскрава і дуже люблю індивідуальність

...І ось ми зайшли в дуже цікавий магазин... І я його побачила... яскраво-бірюзовий колір, ідеальний колір до моїх очей:). Використовувала на чоловікові, круто :).

Я скомбінувала його з українським віночком, подарунок моєї подруги Олени Токаревої.

І вуаля:)). Чоловік мене нескінченно балує. Настрій супер... Захотілося співати :). Я стала на капелюх ближче до культури Дикого Заходу... У нашому розмовному клубі надихатиму на вивчення мови в американському капелюсі...

Маленькі деталі роблять наше життя яскравішим. Усіх люблю.

30 травня

Одна з моїх життєвих стратегій — освоїти англійську. На це потрібно все життя. Тепер я починаю читати. Читати я люблю з дитинства, особливо художню літературу. У бібліотеці є окремий стенд для неосіїв мови, там книги різного рівня. Сьогодні прочитала книжку «Two worlds» — «Два світи»...

Це книга про еміграцію. Пише британський журналіст. Три історії емігрантів. В одній дівчинка та її мама залишаються одні в Лондоні, бо їхні

сусіди, з якими вони товаришували, убили батька та брата... Війна...

...Там такі прості питання, хіба це колись ко-мусь заважало? Різні мови та різна релігія, ми жили дружно... Ми помінялися ролями, я — доросла, мама — дитина, а я так хочу знову бути дитиною...

Інша історія про хлопчика, якого виявив фут-больний агент, пообіцяв спортивну кар'єру. Все село зібрало для нього гроші 3000 євро, але коли він приїхав у нову країну, оселився в шикарному готелі, його агент пропав... І дитина спала на вулиці, брехала батькам і виживала, йому було дуже соромно... Я відразу згадала своє життя в Іспанії, скільки там людей на вулицях виживають, як можуть...

Перед очима мої друзі-сирійці — скільки їм до-велось пережити... І звичайно, наша країна і наші прекрасні діти без батьків. Серце кров'ю облива-ється, наскільки два світи співіснують разом, дуже близько.

Наприкінці була історія студентки, якій бать-ко, багатий підприємець, сплатив навчання у біз-нес-школі. Але вона ненавиділа бізнес та переве-лася на факультет вивчення англійської мови. У її країні розпочалася війна. Батько не пробачив її зра-ди та не захотів з нею розмовляти, адже вона єдина його спадкоємиця бізнесу.

Під час війни він помер, як і його бізнес, і доч-ці довелося виживати в Англії, її відправили вчити дітей-біженців. Там дівчина зіткнулася з різними життєвими історіями, і це допомогло їй впоратися і з її душевною травмою.

В результаті навчання в школі хлопчика-футболіста помітили і взяли в спортивну академію, всі допомогли один одному... Мораль одна: відкривайте своє серце, даруйте любов усім, кому можете, в кожній секунді життя... Невідомо, коли воно закінчиться..

Два світи
Я застряг між двома світами,
Тоді і зараз.
Я не знаю як,
Я перестав жити там,
Щоб почуватися тут самотнім.
Я опинився між двома світами,
Беззахисний та втрачений.
Я заплатив ціну
Залишити там близьких та зустріти тут
незнайомих.

Я застряг між двома світами,
Щасливим та Сумним.
Я втратив те, що я мав.
Я залишив там своє колишнє «я» і не міг привести
його сюди.

Я застряг між двома світами,
Сонячне світло та Дощ.
Це не гра.
Сюди і сказати, що я застряг між двома світами,
Старим та Новим.
Це залежить від вас.
Допоможіть мені переміститися від того місця,
де я сумую,
До того, щоб відчувати себе тут бажаним гостем.

*Гамель «Бродяжка».
Кисловодск-Спитце*

ЧЕРВЕНЬ 2021

1 червня

Моя подорож була навколо Дюранго... А тут у нас є дуже цікаві місця...

Громадська організація, в якій художникам, письменникам, творчим людям дають можливість творити... А туристи можуть насолодитися красою і допомогти... у своєму авторському стилі... Вода — тут це диво... Її дуже мало... Як же я люблю воду, але, з іншого боку, починаєш цінувати те, до чого звик з дитинства... Особливо нашу Землю... Чорнозем... для того, щоб тут щось вирости, ставлять бочки і окрему поливалку з водою..

Я пам'ятаю, у моєї бабусі була бочка, куди збирали воду від дощу... Вода була тепла, і ввечері з бабусею ми поливали город... Полуницю, огірки, помідори... Чудові моменти дитинства... Я стаю маленьким садівником:)... Але поки що це дві орхідейки та два вазони. Ми переїжджаємо і там буде велике вікно... Сподіваюся, все зацвіте.

Тут чудове місце для проведення ретритів... Надишаю друзів... Чекаємо в гості:).

3 червня

Переїзд:)). Велике дякую нашим чудовим друзям за чудові 6 місяців у них в готелі Siesta Motel.

Наразі розпочався туристичний сезон. Всім рекомендуємо: якщо приїжджаєте до Дюранго, зупиняйтеся тут:))...

В останній день переїзду нам запропонували будиночок на озері. Ми, натхненні пропозицією, склали всі речі і надвечір поїхали дивитися нове місце. Звісно, сама ідея жити біля озера окриляла...

У цьому маленькому місті жили наші друзі. Там дуже мальовничо, і наша подруга Charlotte Lenssen переїхала до чудового будиночка... Її господарі нам і порекомендували простір... Їдемо, їдемо, їдемо, їдемо. Дуже довго і дуже глибоко, до лісу.

Приїхавши і побачивши все, ми зрозуміли, що не зовсім готові... Можливо, для когось це буде їхнє гніздечко.... Чоловік щодня їздить на роботу, а я зрозуміла, що мені важлива присутність людей :) та близькість до наших смачних ресторанчиків:)). Той випадок, коли маркетинг, реклама і фото насправді зовсім не те. На фотографії чудовий вигляд і озеро. А насправді дуже брудна маленька квартира, в лісі разом з домом господаря, собаки і зовсім немає виду на озеро. В озері купатися не можна зовсім і підходу до води теж немає... жесьть... Їхати до такого будинку від півтори години... Ні... шукаємо по феншую будинок з каміном, басейном, видом на гори і хорошими сусідами, близько в місті. Всесвіт, приймай це.

7 червня

Ми потихеньку облаштовуємося. Сьогодні на обід у нас був перший гість. Наш сусід американець із його чудовим собакою, сусіду 78 років, у нього четверо дітей та дев'ять онуків, приїхав із Сан-Дієго і живе тут 2 роки, близько біля сина. Як виявилось, син грав із Володею у футбол:). Назвав Володю агресивним гравцем, найкращим у їхній команді, грали в університеті... Лівий нападник:). У них в університеті можна було вибирати класи, і у нього був теніс і футбол, я знала, що в Литві був хокей, фігурне катання і, звичайно, фехтування.

Щоразу вражаюсь талантам Володі та його скромності.

Ми дуже добре посиділи... Литовський борщ, фірмова страва чоловіка:). Салатик з кавуном, фета, помідори, зелень, оливки... Спагеті...

Солодкий мускат і дві собаки, що лежать біля нас... В Америці у всіх тварини, а ще краще — 2 собаки і багато кішок. Тут ця тема дуже розвинена. З сусідом ми обговорили музику — він грає на гітарі та фортепіано. Йому подобаються слов'янські композитори. Він фінансист, багато їздив світом, був у Києві, на Каннському кінофестивалі, багато будував готелів... Глибокий і допитливий розум, його сім'я родом з Австрії. Люди діляться тут на консерваторів і лібералів... Я вже починаю розуміти, що він більше ліберал...

Колорадо — більше консервативний штат... Обговорювали наявність зброї у людей, він знає хлоп-

ців, хто має 24 види зброї... У Нью -Мехіко можна купити без ліцензії.

З іншого боку — сусіди через двері — молоді хлопці. Я прокидаюся від стійкого запаху марихуани... У Колорадо це дозволений продукт. Там звучить реперська музика, і там чорні хлопці, сміх та досить весело.

Сьогодні було дуже багато всього гарного.

Я вже вхожу у звичний режим...

Концентрація на англійську мову. Якщо процес адаптації у вас тільки розпочався — запросіть сусіда на обід. Це маленьке домашнє завдання.

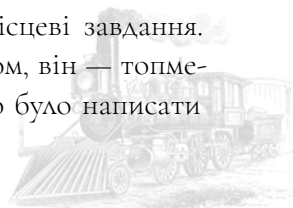
8 серпня

Початок пляжного сезону біля мого будинку.

Сьогодні мій перший похід у наш прибудинковий басейн. Це чудові відчуття. Я загадувала, щоб новий будинок був з каміном і басейном, на березі озера і в оточенні гір. Все так і вийшло.

Сила думки та бажання величезна, все виходить із тебе... Зараз у мене ще плутаються думки щодо адаптації до еміграції... Юридичний бізнес в Україні працює. Ми запустили новий вид онлайн-сертифікатів... Ви можете подарувати другу або скористатися самостійно... Все це маркетинг та робота з новою аудиторією...

Але тут в Америці маю нові місцеві завдання. Сьогодні розмовляла зі своїм сусідом, він — топменеджер... І його головною порадою було написати

свій особистий план. Я перевірю. У мене всього дуже багато...

Завжди потрібна синергія колективу... Тому хочу запустити свою авторську програму, розраховану на два місяці, де ми разом будемо йти до результату. Марафон «Інтелектуальне Лідерство». Два місяці практики та заняття, займаємося по четвергах о 19:00 год. Визначимо мету і план розвитку, щоденні практики та зустрічі.

9 червня

Я сьогодні у неймовірному типовому американському ранчо високо у горах. Тут понад 40 коней. Кожному відпочивальнику дають ковбойські чоботи й капелюх. Також вони в джинсах і в сорочках у клітинку з яскраво вираженими поясами з бляшкою. Це Колорадо :).

Тут свій ставок і дають все необхідне для гірської риболовлі, а також спортзал і басейн... Пахне свіжозрізаним деревом. Свіжі побудови. Будинки із зрубів... Ранчо повністю зайняте відвідувачами та заброньоване на два місяці. Неймовірний спокій та умиротворення.

Напевно, тому мене життя сюди привело, щоб я зупинилася і пішла в глибину себе... Своїми усвідомленнями хочеться ділитися... Навколо бушують бурі, різні тренінги та процеси... А в мене шум річки, спів птахів, пирхання коней...

У моєму марафоні я хочу поєднати практику подяки, створення добрих партнерських відносин, етичні принципи. Для початку ми визначимо вашу мету і створимо макет бажання у вигляді карти бажання. Чіткий план підкорення мети. Розуміння порожнечі, принцип ручки. Пошук навколо таких самих людей з таким самим бажанням. Прибирання ментальне та фізичне. Максимально прибрати та викинути, віддати 30 своїх речей. І головне — щоденні звіти та поле для радості за досягнення друзів... Це вже й ваше поле.

10 червня

Цілительство прийшло в моє життя ще в дитинстві, але я цього не усвідомлювала... Велику роль у цьому зіграв мій дядько. Він чудовий лікар-стоматолог, і, звичайно, моя тітка... З дитинства я бачила багато книг з медицини. У них приголомшлива сім'я. Це було захоплююче... Дядько мені показав перші масажні техніки.

Звісно, це були пустощі. Рейки, рейки, шпали шпали... Якись елементи... Я пам'ятаю наш двір, велику розкладачку чи перину, і ми на сонці грілися дітьми.

Далі... Я зовсім не думала про це...

У 2007 році я вперше в житті поїхала на ретрит до майстра Анатолія.

Глибоко в горах Криму, перша ініціація Рейки... Тоді я захоплювалась Аюрведою, лікар Торсунов,

вегетаріанство, цигун... Я поглинала книги та матеріали про практики. Мене більше нічого не цікавило.

Коли я отримала ініціацію Рейки, у нас почалася практика цілительства на інших. Анатолій сказав, що мої руки все пам'ятають.

Так і було... Я ковзала по тілу людини і відчувала її біль, руки горіли, температура була інша... Я почала бачити руками... Відчувати поколювання, холод... Стиснення... Мої руки дуже міцні й чіпкі... Іноді це боляче для людини, але потім я бачу, яке це приносить полегшення.

Все глибше поринала в знання про меридіани, про точки. Про біль на тілі та вплив характеру людини, книги Луїзи Хей, трави, чаї... Це був живий інтерес... Більше для себе... Для найближчих і рідних...

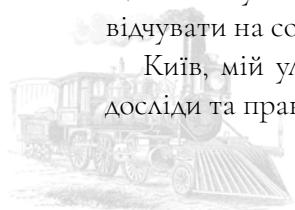
В Іспанії я говорила руками... Я не говорила каталонською мовою, а з моєю великою каталонською сім'єю треба було спілкуватися, і вони відчували це... Майже всі родичі отримали від мене ініціації... Я торкалася рукою, і людина просто поринала в інший світ...

Далі були досліді з регресіями та минулими життями... Звичайно, багато посвячень і практик...

Мене оточували дуже цікаві люди. Гори... Монсеррат... Світ відкривається.

Якоїсь миті я себе перевантажила. І зрозуміла, що не можу... І не хочу торкатися людини... Я стала відчувати на собі все, що відбувається з людиною.

Київ, мій улюблений Київ... Були свої ретрити, досліді та практики...

В одній із них у мене знову прокинулося почуття та бажання допомагати руками... Я була в гостях у подружки... Її мучив біль... І я відчула всім своїм нутром, що я хочу і можу допомогти. Так руки знову потяглися і загорілися.

Вони дуже реагують... Якщо я відчуваю, що йду туди і роблю правильно, вони починають горіти... Дуже теплі й гарячі... Я пам'ятаю першу реакцію тата, коли це сталося. Ми їхали в машині, я торкнулася його рукою, він злякався і здивувався, наскільки великою була різниця в температурі.

Звичайно, зараз я розумію, що все саме так, як має бути... Тепло, світло, співчуття, порозуміння... Все це частина шляху Душі... Тут у горах мені зустрічаються цілители, глибокі та дуже цікаві люди. Майстри... Я вдячна своєму оточенню і тій глибині, що одержую... Завжди готова поділитися ініціацією Рейки зі всіма, кому це потрібно.

Продовжую далі вивчати цілительські практики. Зараз для мене дуже цікавий вогненний масаж Тибету. Коли ти підпалюєш людину, і видно енергетичні проблеми. Вогонь живий і показує, що відбувається в тілі. Також дуже глибоко прогріває... Витяжки з трав витягують і заспокоюють. Підготувавши таким чином тіло людини, ми працюємо з енергетичною чистотою, що надалі впливає на фізичне тіло. Велику роль відіграють запахи та ефірні олії. Зараз із головою пішла у вивчення впливу конкретних ефірних олій. У момент, коли всі так хвилюються про своє здоров'я, просто розслабтеся і використовуйте вдома музику мантр, ефірні олії. У нас у будинку цілодобово працює зволожувач

повітря з маслами та звучить медитативна музика і горить свічка... Краса в деталях.

Всім здоров'я та люблю. Щаслива допомагати людям. Те величезне світло, яке йде від людини після сеансу, дуже окриляє і надихає. Для мене будь-яка душа — як музичний інструмент, ти налаштуєш та звучить музика особистості... Налаштувати можна через руки, ініціації, лекції... А далі звучить музика оркестру колективу. Високо в горах так чутно чисті ноти душі. Запрошую:).

14 червня

Моє життя тотально змінилося. У мене з'явилися домашні посиденьки. Басейн — це порятунок та величезна радість. Кохана людина, з якою ми щасливі разом готувати, потім їсти, ділитися з друзями... І якщо в мене щось не виходить, я знаю, що він допоможе і зробить все якнайкраще. Ми разом готували торт... «Фруазь»... Ох, це дуже смачно, але до випічки бісквіта я вже призвичаїлася... А ось із кремом заварним — це магія... Я варила-варила, він не загусав, дала ще крохмаль, почав підгорати... Все пішло в інший авторський десерт:) такий собі кисіль з шоколадом і полуницею:)) Але торт... Попросила Володю все зробити, і він методично і довго помішував цей фантастичний крем... І, на диво, вийшло!

Спасибі Ксенії Сабіровій за чудовий рецепт. Торт викликав фурор... Тим більше у моєї подруги

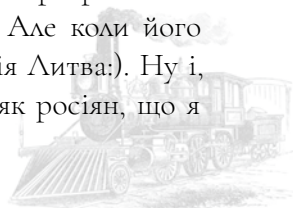

тут день народження Taylor Swanson, і це так приємно дарувати радість близьким... Новосілля вдалося, познайомилися з різними сусідами. Американці радо їдять торт. Ну і, звичайно, Володину фірмову салсу з манго... І, звісно, їхні фірмові сосиски... І мій салат із кавуном:). Люблю готувати та запрошувати друзів. Ми завжди раді та відкриті до туризму. Якщо хтось хоче приїхати в гості, з радістю приймемо.

Мені дуже складно, коли вони всі говорять одночасно англійською. Можливо, я цього не помічала російською. Можливо, мій авторитет — я звикла щоб мене слухали... Але поки мені все це не зрозуміло і складно... І не завжди: «Так, ми приїдемо» — точно так:). Вони постійно порівнюють Америку та Європу:). Мене сприймають як європейку... Для них це все одне... Але, звичайно, залежить від людей... Тому український прапор висить у мене на дверях, і всі повторювали: «Будьмо, гей, гей, гей!» Тости:). Чого теж немає у їхній культурі.

Я щаслива... Ось такими маленькими класними radoщами... І вже серйозно думаю про підготовку 7-го кінофестивалю. Це дуже хвилююче... Прийдуть чи не прийдуть люди... Але я точно знаю, це буде класна та гарна подія:).

Складно сприймати мультимовність. У голові все плутається, у побутовій мові використовуєш половину англійських слів... Сумую за українською. Говорю іноді з чоловіком, включаю програми або кліпи. Він каже, що все розуміє:). Але коли його запитують, звідки він, ідентифікація Литва:). Ну і, звичайно, нас тут всі сприймають як росіян, що я

активно змінюю під час спілкування. Я люблю всі нації та народи. Більшість розуміє іспанську... Тут її багато!). Дикий Захід — білий, раси... Це те, що тут усіх хвилює, і ще інопланетяни... Я серйозно... Усі обговорюють їх. І є музеї та спеціальні місця, особливо в Нью-Мехіко.

Кожен штат як окрема країна... Поки що я цього не відчуваю. Також вони розповідають мені, що в різних штатах — це різна англійська!), і тому це різна мова. Інша культура. Еміграція в Іспанію була зовсім іншою...

18 червня

Сьогодні я вперше потрапила на американський похорон — проводжали в останню путь Браяна, друга Володі. Похорон — це завжди особлива подія. У всьому світі хвороби та смерть — частина життя суспільства. Мене вразив спокій місця. Величезний меморіал загиблим солдатам, надгробки землі. Біля деяких є квіти. Дуже спокійно, було багато людей та друзів. Він був хокеїстом. Діти, дружина, батьки, родичі... Він хотів, щоби поминки були веселими. Тож завтра буде вечірка та паті.

Були особливі промови, згадували його життя. Глибокі моменти. Все дуже організовано, пішов дощ. Сум... Вічна пам'ять.

19 червня

У мене багато цікавого досвіду. Вперше я на таких похоронах. Спілкування із цікавими людьми. Вперше відвідала трейлер.

Подорож у трейлері — це частина американської культури. Відношусь до цього як до класної пригоди. Моя душа в цьому житті хоче відчувати всю різноманітність планети. Біля нас понад 15 національних парків — різноманітність природи та культур. Краса пустелі та кочового життя.

У нас тут теж грає жива кантрі-музика і багато пива та американської їжі — гамбургери, сосиски, чіпси...

Чоловік перед походом мене нагодував і подарував квітку.

Така неймовірна традиція вихідної ранкової кави, коли я займаюся англійською з моєю британською подругою Zoe Barker Moss. Вона справжня британка і дає уроки бізнес-англійської... Але головне, вона любить гумор і може мене простимулювати говорити в минулому, теперішньому та майбутньому часі... Це не вдалося нікому.

Шукаю творчого асистента, готуємо сьомий кінофестиваль, а також мою авторську збірку...

Cieloprom

Dyoparico

Корнее

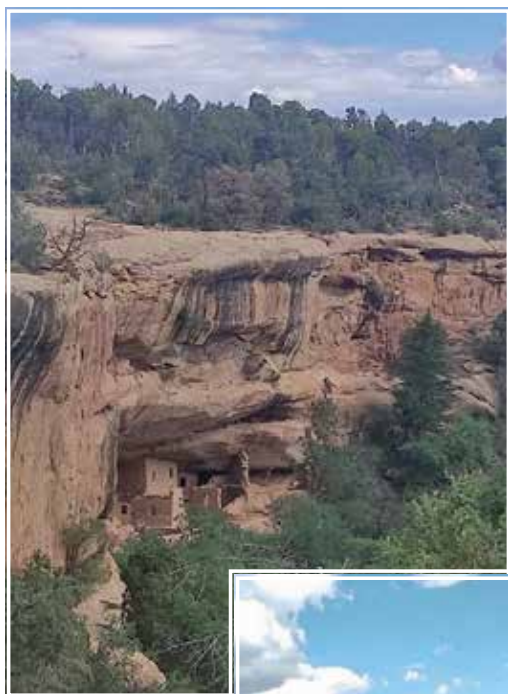
*Татее
Дюрансо-
Силвертон*

А.у.р.и.е.а.т.р. Е.е.е., Т.х.е.р.р.е.-д.е.л.ь-Р.у.с.с.а

Mesa Verde

1 липня

Перші гості у Дюранго. Перший день повного розслаблення у гарячих джерелах. Нам дуже пощастило... Був дощ, гроза, джазова музика та 25 видів басейнів з різною температурою... Гості у захваті: гори й тепла вода з мінералами. До мене приїхала Танюша Нікітіна і Ілона. Я така щаслива, що можу прийняти улюблених одеситок. Я спекла фірмовий торт «Фруазьє», приготувала борщ, накрила стіл. Фірмовий, антикварний, красивий, золотий посуд, тоненькі чашечки з кавою. Приїхала молодша дочка Володі, вони з Ілоночкою одного віку. Дуже солодко посиділи.

5 липня

Мій перший день незалежності Америки у Дюранго...

Дикий Захід і тварини, які просто біля тебе. Я закохуюсь саме в таке життя... Неймовірно насичені дні з друзями... Величезна кількість планів і велике бажання жити... У мене йде п'ятий десяток... Зміна пріоритетів... Ми хочемо на Аляску... Мені хочеться побачити всі частини Америки. Зараз це вже 5 штатів.

Різницю починаю бачити... З Нью-Мехіко ми просто мчали додому в наші мальовничі простори... Наші гори, улюблене озеро, гірські струмки... Неймовірна краса природи та теплота друзів. Звичайно, їх ще не багато... Але вони є... І вони мої рідні... І щастя, коли ти можеш прийняти їх у своїй оселі, і спекти смачний торт, і накрити стіл та напоїти чаєм із чудового тонкого сервізу... Деталі грають величезну роль... Зараз я, в цій країні, як те маленьке оленя, яке тільки що відірвалося від опіки старших. Ми відвідали чудове артмісто Санта-Фе всією компанією, де дуже відчувається вплив Мексики. Багато артгалерей та магазинів. Були в чудовому ресторані, де була «Маргарита» з пивом... Відвідали «М'яу Волк», досить дивне ігрове місце, відоме своїм незвичайним дизайном. Вхід через відкритий холодильник, а потім багато всього намішано...

Щастя усім! Особливо емігрантам. Продовжую вивчати історію та мову цієї дивовижної країни.

6 лютого

У мене нова практика, з моєї минулої освіти. В Іспанії я закінчила курси менеджменту туризму. І ось моє життя мене знову привело до абсолютно нових умов. Мій підприємницький дух вирішив втілити новий напрям... Менеджмент індивідуальних та групових турів у Дюранго.

Я знаю, що моя аудиторія на різних континентах. Також понад 2000 людей вже жителі Америки.

Запрошуємо в гості... Переглянути всі принади
Дикого Заходу разом з нами.

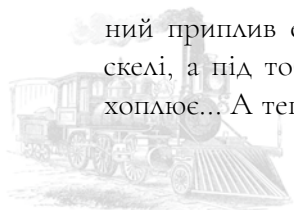
8 липня

Хочу поділитися нашими чудовими пригодами. Я обожнюю приймати гостей, це в мене змалку. У будинку завжди було багато гостей. Еміграція багато чого навчила. В Іспанії я закінчила курс менеджменту туризму, і хоча це четверта освіта, мені завжди цікаво на практиці застосовувати всі знання.

Обожнюю продумані комфортні тури з індивідуальним підходом до клієнта. У житті дуже багато подорожувала, понад 60 країн. Чудово розумію, що хочеться людині в незнайомій країні. Яка важлива делікатність і введення в нову культуру з любов'ю та м'якістю. Не перевантажити, дати відпочити, але водночас дати найсмачніше... У нашій поїздці було багато сюрпризів. Хайкінг, гуляння по горах у національному парку для двох красунь з Одеси, та й для мене це був виклик, з яким ми впоралися... Чекаємо на наших мандрівників. Завжди раді...

23 липня

Я боюся висоти... Сьогодні я відчула неймовірний приплив енергії... Коли ти сидиш високо на скелі, а під тобою величезна ущелина... Дух перехоплює... А тепер про Дух... Гранд-Каньйон вважа-

ється серцем планети. Особлива сила... Мої руки знову почали горіти. Було відчуття, що я до дрібних деталей знаю цю місцевість... Я вперше була тут і нічого не читала...

У перших моїх шаманських медитаціях я побачила себе соколом... Саме цей птах пролетів дуже близько біля мене, коли я записувала привітання подрузі... Індіанці — дуже цікавий народ... Я відчуваю зв'язок... Дуже часто більше 10 років я слухала музику з медитаціями та піснями індіанців... Я вдивлялася в обличчя... Вони пройшли зміни, вплив їжі та культури... Індіанських дітей забирали до шкіл та відчували від їхньої культури... Поки мені не вдалося близько познайомитися і подружитися, але я відчуваю, що це відбудеться. Особливе для мене відчуття — це трави і шишки... Сосни мають неймовірну лікувальну силу. І на такій вершині мені вдалося зібрати кілька зелених шишок в лікувальній смолі сосни... і прямо в рот... Очисні та цілющі властивості ви можете знайти в гуглі.

Гранд-Каньйон — це магія, не загально прийнята історія. Це те, що відчула... Ти насичуєшся колосальною енергією... Я відключилася, коли ми виїхали, і була глибока трансформація з видіннями... У мене величезне бажання зібрати близьких духовних людей і повернутися на це місце з глибокими медитаціями...

Якщо ви шукаєте усамітнення, красу та неймовірні емоції, вам сюди... Неймовірно красиві кольори... Особлива природа... І якесь все зовсім інше... Якийсь особливий інопланетний світ чи портал переходу... Тільки мої внутрішні відчуття...

24 липня

Я обожаю здійснення мрій! Моя мрія — відпочинок на Океані...

Як же чудово, коли тебе чує Всесвіт... І коханий чоловік! Тренерство, мотивація, коучинг давно у моєму житті... Зараз проходить марафон «Інтелектуальне лідерство» і ми з командою виконуємо мрії та цілі...

Із 300 бажань у мене був відпочинок на океані. Мені дуже приємно, що нас покликали друзі відпочити з ними. Океан — моя стихія... Він величезний, величний, сильні хвилі. Ти смакуєш його повільними ковтками, повільними кроками... Повітря... Вдих, видих... Легкий океанський бриз, шум хвиль...

Для дівчинки дуже важливі маленькі радощі. Красива пляжна сумочка, великий капелюх, сережки, красиві пляжні капці, вії, зачіска, манікюр, педикюр, пляжний сарафан:)) Сама підготовка — це вже свято.

Чоловіки, даруйте коханим жінкам ці хвилини... Гарні сережки на честь відпочинку. Насолоджуйтесь і милуйтеся...

Я відкрита до індивідуального коучингу.

Головна формула кохання: люблю, куплю, поїдемо!

28 липня

Оригінальна назва фільму: «Дехто любить гарячіше». У нас він відомий як «В джазі, тільки дівчата»). Люблю красиві кіномісця. Зйомка фільму в потрібному місці — це реклама і постійно гарантований потік туристів. Мерлін Монро досі хвилює фантазію. Її неймовірна харизма вражає.

Дуже красивий Hotel del Coronado. Мені подобається американська простота. Спокійний та розслаблений стан людей. Величезна кількість компліментів від абсолютно незнайомих людей... Мені подобається стиль спілкування... Повага до твоєї особистості... Делікатність у спілкуванні...

Дуже багато кольорів... Фрукти... Гарні лиця... Якби я була фотографом, перша виставка була б «Обличчя Америки»... Люблю ці суміші... Щось приголомшливе... Багатокультурність, багатонаціональність і одномовність... Звісно, проскакує іспанська... Але вона для мене зрозуміла і дуже милозвучна.

Я вже звикла до величезних порцій, чашок і великих ложок... Найсмачніша їжа, багато фруктів... люблю цей клімат... У Каліфорнії влітку 17–26 градусів... І 17 і взимку... Нам після Колорадо — просто рай. У нас 35 літом норма... Стиль одягу — шорти, футболки, кепки та капелюхи.

Близькість Мексики створює свій колорит. Мені подобаються американки... Їхні манери... Іноді дуже гучне та відкрите спілкування... Дуже комфортний підхід до життя... Я бачила багато красивих і догля-

Олена Яремчук

нутих жінок, з активним підходом до життя... Хайкінг тут дуже популярний.

Закохуюся в Америку... І вона приймає мене лагідно і добре.

4 куты

Гранд-Каньон

Сезона

San-Diego

Лас-Анжелес

Санта-Пе

Joe-Augustus

Серена

СЕРПЕНЬ 2021

3 серпня

Сьогодні отримала величезне задоволення від консультації на тему адаптація в еміграції. Зрозуміла, що ця тема хвилює багатьох, а я зі своєю практикою можу бути дуже корисною.

Навчаюся в інших і передаю свій особистий досвід. Це принцип тренерства. У цьому напрямі працюю...

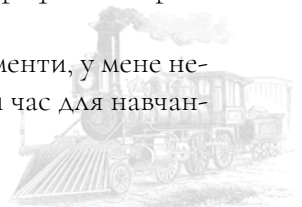
Шукаю команди, кому цікаво працювати зі мною з маркетингової сторони. Ринок Америки величезний. Також думаю про продукти, які були б цікаві американцям, вони дуже благодатні та вдячні клієнти з мого досвіду життя в США.

4 серпня

Вчитися, вчитися, вчитися! Це постійний процес. Сьогодні склала англійський тест і за словами викладачів дуже добре і з великим прогресом!).

Мої заняття розпочнуться 30 серпня та будуть проходити у понеділок, вівторок та середу з 8:30-11:30. Також я відвідуватиму курс професійної реалізації.

Поки що я все ще чекаю на документи, у мене немає права на роботу... Тому чудовий час для навчан-

ня... Багатьох лякають зміни... Вже стабільне життя і професія, і тут серйозний поворот і все спочатку... Від цього страхи і депресія... Повірте, я таке проходила... І в Іспанії, і тут... І я знала, що ці складнощі виникнуть... Поінформований — значить озброєний.

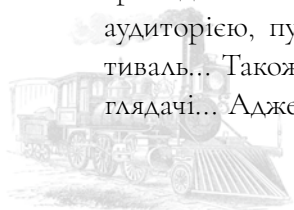
Бібліотека та школа мови — це перший якір та острівець стабільності... Знайдіть і запишіть свої мрії та бажання...

Я отримую величезну кількість натхнення від мистецтва... Сьогодні ми плануємо купити мені ще полотна, і я готую свою першу повноцінну персональну виставку «Колорадо — кохання моє». У моєму житті також відбувається активність на українському ринку.

... Я дуже вдячна своєму оточенню, хто звертається до мене за юридичними консультаціями онлайн та за реєстрацією ТМ, бізнесу чи громадської організації... Дуже важливо розширити свою внутрішню наповненість.

Це непростий процес...

Внутрішня особиста наповненість та обсяг завдань нового рівня. Минулого місяця ми обговорювали з клієнтом питання, пов'язані з реєстрацією компанії в Англії та Арабських еміратах, ТМ та інші питання... І до цього потрібно бути готовим... Зараз я в Дюранго, і мені потрібно вийти на новий рівень комунікації з місцевим бізнесом, громадськими організаціями, культурними діячами, аудиторією, публікою, якій буде цікавий кінофестиваль... Також мої улюблені київські партнери та глядачі... Адже на фестивалі було понад 50 компа-

ній спонсорів... В Іспанії це були інші компанії. Зараз час дуже мінливий.

Деякі пішли з ринку, інші присутні... Призи та подарунки потрібні кінодіячам з усього світу... Це і є мій новий особистий виклик, як керівника та менеджера... У своїх консультаціях щодо розвитку персонального бренду я завжди говорю про авторську подію... Для мене це кінофестиваль...

Відкрита до будь-яких пропозицій... І буду дуже рада участі всіх моїх друзів по змозі. Усіх люблю!!!

14 серпня

Все глибше вникаю в культуру й атмосферу американців... Вони дуже дружелюбні, і все це щиро й насправді. Всі щасливі, що живуть у такому гарному місці... Клімат жаркий і складний... Я ще жодного разу не бачила великих безкрайніх полів, як в Україні... У супермаркеті ціни в рази дешевші, ніж на ринку... Запах овочів інший... У весь час приночувалась... Шукала аромат... Дуже мало води... Щоб овочі не згоріли, потрібен полив рясний вранці і ввечері. Отримала задоволення від спілкування з громадськими організаціями з питань захисту диких вовків. Там живе 55 вовків... Мені хочеться випустити їх на волю... Ми поїдемо туди... Вони мають відео, яке увійде до мого 7-го кінофестивалю...

Також познайомилася з волонтерами-пожежниками... Це великий рух, адже пожежі тут дуже часто, і вони вчать, що треба робити і як...

Їхнє відео також буде включено до конкурсу на кінофестивалі.

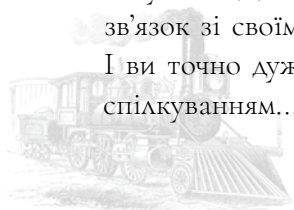
І ще локальна реклама відео нерухомості... Потроху збираю місцевий матеріал... Щаслива знайомству з саксофоністом... Він у нас гратиме на кінофестивалі... Я спочатку потоваришувала з його дружиною художницею... У мене є подарунок від Володі — з її магазину у мене є сережки... І так приємно слухати живий джаз...

Можливо мої розповіді надихнуть когось, хто зараз в адаптації до еміграції... Спасибі Charlotte Lenssen за рекомендацію бути волонтером... Відразу втілюю її в життя... Всі ми шукаємо провідників і стаємо провідниками для інших... Денис Копилов, тут дикі вовки, а в Тебе — дикі ведмеді. Допомогайте фондам підтримки тварин... Це наповнює вас дикою силою.

З монтажем і програмою якась своя історія)... Шматочки прорізалися і з'єдналися у свою картинку... Але вийшла авторська історія.

18 серпня

Щаслива, що є учасником команди асоціації Українців у Колорадо, і ми збираємося приїхати на свято на честь 30-річчя Незалежності України. Готуюся... Для емігрантів дуже важливо налагодити зв'язок зі своїми. Це завжди моральна підтримка... І ви точно дуже сумуєте за мовою, менталітетом і спілкуванням... Тому величезна перша рекоменда-

ція: знайдіть найближчу асоціацію і приєднаєтеся до групи. Намагайтеся бути активним волонтером.

Також знайдіть волонтерські організації... Допомогати іншим — це завжди джерело наповнення... Тут можна зустріти особливих людей. І надалі потоваришувати... Для мене зараз величезне задоволення дружба із Фондом допомоги непальцям.

Займіться спортом. Зараз у мене це системні тренування з фехтування 2 рази на тиждень.

І, звичайно, думайте про створення, розвиток та захист свого персонального бренду. Кожен із нас персональний бренд. Ми просто усвідомлено чи не усвідомлено, ефективно чи неефективно його розвиваємо. На своїх тренінгах я ділюся магією розвитку персонального бренду з наукової стратегії, продюсування, досвіду побудови юридичної компанії та особистого досвіду.

Нова країна дає нові перспективи, головне їх побачити і не впасти у відчай... Попереджений, а отже, озброєний. Важливе наставництво... Вчитися і вчити. Завжди є чому вчитися і є чого вчити. У досвідченого вчителя ви отримуєте досвід, учням — віддаєте... Це може бути приготування торта. Але вам це буде приємно робити. Це зарядить позитивними емоціями.

19 серпня

Ну ось, я полетіла, як пташеня орла, у свій перший політ... Без Володі сіла в машину і приїхала до подруги-американки...

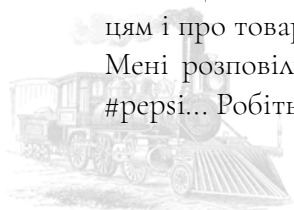
Звучить так просто, але я повернула не туди. Мені було страшно, і я їхала дуже повільно, всі сигналили. Вживали нецензурні слова... Інтернет не працював... Коли я зрозуміла, що треба повернути — почалися світлофори, повороти... Руки спитніли, ноги зводило, а серце вистрибувало... Але я розібралася з дорогою...

Там гори, дуже високо, серпантини... Гарна дорога, а потім я стала трохи впевненішою... Гори та озеро... Знайома дорога. Нікого довкола. Гугл працював всупереч тому, що інтернету не було, і не було телефонного зв'язку... Я приїхала на місце... Побачила її машину... І багато маленьких будиночків... І нікого... Почала кричати... Але відповіді не було... Знайшла єдиний будинок зі світлом... Там була людина... З його номера набрала... Він пішов у ліс, і я просто чекала...

Що я відчуваю, виходячи із зони комфорту?... З Володею дуже добре... Але пригоди та абсолютно нові можливості відкриті!!! Ура! Спасибі Taylor Swanson за натхнення та наставництво.

19 серпня

Я вперше в суто американській тусовці... Сленг, кумедні пісні... Мелодії, які качають... Що я відчуваю? Що я можу бути корисна молодим підприємцям і про товарні знаки можу говорити годинами... Мені розповіли про реєстрацію ТМ і конфлікт з #pepsi... Робіть аналіз та пошук перед реєстрацією,

було втрачено рік. Конфлікт з такою корпорацією майже неможливий на початковому етапі:). А головне — не потрібен. Йому можна запобігти за допомогою досвідченого патентного повіреного, зробивши попередній пошук.

Американці дуже толерантні. Вражаюсь і вчуся цього постійно... А також вчуся іншій культурі. Одяг, музика, сленг... Ще дуже кайфанула від нічної, лісової, гірської дороги під джаз... Звичайно, я знайшла тут своїх людей...

Дрібний дощик. Просто єднання з дорогою, лісом та музикою... Своя медитація... всіх люблю. Завтра остання зустріч із командою мого авторського курсу... Хвилююче... Ми дуже потоваришували...

30 серпня

День Незалежності України... Це були особливі відчуття... Чому в еміграції письменники пишуть найбільш зворушливі вірші і прозу любові до рідної землі... Це зовсім інші відчуття... Вперше я поїхала до Польщі на рік: стипендіальна програма ім. Кіркланда, навчання для молодих науковців, брати досвід і далі імplementувати в житті в Україні... Еміграція в Іспанію — був особливий досвід...

Зараз кохання привело мене в нову країну... США... Нові особливі друзі поєднанні любов'ю до України... Це був фонтан емоцій... Пориви... Коли грав гімн, по моїм щокам подали сльози... В грудях билосся серце... Я сказала чоловіко-

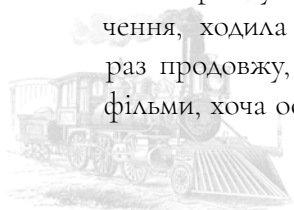
ві, буду виключно розмовляти в цей день українською мовою... Величезна кількість наших облич. Поєднання душ, свято, радість, щастя, українська гостинність... Я потрапила на маленький острів національної свідомості в поєднанні своїх людей... Свої для мене — ті люди, які раділи святу... Це білоруси, молдавани, турки, грузини, перуанці, мексиканці, американці і багато інших національностей, які святкували з нами Свободу і Незалежність України...

Дякую всім... Адаптація проходить цікаво і весело разом з українською діаспорою... Відкрита для спілкування українською в Америці. Я за багатомовність. Якщо ти знаєш одну мову — ти американець... Я людина світу з любов'ю до рідної України...

31 серпня

Чому в еміграції ми стикаємося зі станом повного відкату назад?.. По-перше, з причин, через які ми переїжджаємо. Вони можуть бути дуже різними... Кохання, бізнес, втеча від політичного режиму у вашій країні. Ми стикаємося з головними проблемами: мова, освіта, коло друзів, бізнес...

У моєму випадку прекрасне кохання стало основою переїзду... Мова... Я створила групу для вивчення, ходила на безкоштовні місцеві курси, зараз продовжу, записалася в бібліотеку... Дивлюся фільми, хоча останнім часом дуже сумую і дивлюся

наші серіали. Слід взяти себе в руки. Я дуже люблю читати... І, звісно, страждаю від свого неякісного англійського мовлення... Практика, практика, практика...

Коло... У маленькому місті зовсім інше життя... Зараз для мене віддушину — наш клуб з фехтування... Звичайно, поїздка на святкування дня Незалежності, але всі дівчатка живуть на відстані 6 годин їзди:) Тішить хоча б, що в одному часовому поясі... Не 9 годин різниці... З цим уже можна щось робити.

Запрошу всіх на онлайн-бізнес-сніданок :) А раптом... Після знайомства, звичайно, зрозуміла, що у багатьох були схожі процеси, це надихає і радує... З освітою починаю процес адаптації дипломів...

Звичайно, у мене є чудові американські юрпартнери. Життя дає мені можливість побудувати абсолютно нову кар'єру... Чоловік підтримує в усьому... Мистецтво, нерухомість, юриспруденція, цілительство, туризм, тренер, психологія, письменник, блогер, актриса, модель, продюсер і водій вантажівки, так я і це можу. У мене водійські права — категорія С, в Америці дуже популярно і прибутково... Всі дороги відкриті... Але що вибрати? Як правильно зі станом драйву та, виходячи з нових умов, пройти свій шлях?

Взяти всі напрацювання досвіду та зробити з цього цукерку?

*Денвер, святкування
Дня Незалежності
України*

Дюрансо.
Кріс основне
дитячий клуб
реактування
у Дюрансо

Дюрансо. Клуб реактування.
День Незалежності України

*Ресторан
гімалайської
кухні*

Світ Вісвіт

Гарні дівчата
з друзями

Денвер,
святкування
Дня Незалежності
України

See- Hugmeeee

Soe-Strømme

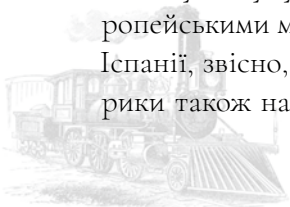

2 вересня

Чому я люблю військову стратегію і тактику?

Я обожаю людей, у яких вона явно проявляється... Адже це так красиво... Це як ювелірний виріб, з ідеальним відточеним камінням... Чомусь у когось яскраве та організоване життя, з результатом у різних напрямках, а хтось зовсім цього не хоче... Стратегія в еміграції — це перше, що потрібно виробити, інакше просто знесе нова культура... У наш час повної непостійності вже не спрацює п'ята річка, до чого ми звикли у далекому СРСР. Життя в Іспанії навчило мене бачити бізнес із розмахом на три покоління в роду... Я була в шоці спочатку... Потім звикла і бачила закритий ринок...

Америка величезна... Тут дуже дешеві гроші... Маленькі кредитні ставки... Це заворожує після України... Але зовсім свої принципи роботи. Тут часто використовують банкрутство особистості, що зовсім не впливає на бізнес людини... Ці трейлери, в яких живуть, переїжджають величезними відстанями... Своє розуміння комфорту... Америка дуже, дуже різна... Поки я побачила гори, пустелю, океан... Дуже сумую за архітектурою... За гарними європейськими музеями... Моє тривале проживання в Іспанії, звісно, вплинуло на мої смаки... Музеї Америки також наповнені європейськими старовинни-

ми картинами... Я ловлю і розумію американський стиль у дизайні інтер'єру та картини.

Колорадо, Дюранго, Седона... Стилiстика залiзних вiтрянних статуї, картини iз зображенням тварин, природи, iндiанцiв, лампи... Найрiзноманiтнiшi...

Дуже за багатьма речами сумую... Особливо за кришталевими вазами... I за золотими та позолоченими дзеркалами... Нашi красивi опернi театри... Цiнуйте... Мистецтво настiльки наповнює... Воно змушує серце битися i дихати..

2 вересня

Презентація кiнофестивалю в Асоцiацiї американських ветеранiв у Дюранго вiдбулася!). Чесно, я була сповнена рiшучостi вранцi... Три години я готувала презентацiю англiйською i розповiдала їi своїй вчительцi Michelle Ehret Hall. Вона, звiсно, в мене дуже вiрила... Але за годину в мене почалася панiка!). Я вигадала план Б, якщо вони вiдмовлять!). I хвиля адреналiну пiдкосила... Таке забуте шкiльне почуття... В Академiї я завжди почувалася впевнено... Серйознi чоловiки, офiцери, переважно полковники, десант, пiхотинцi... Але менi завжди було легко спiлкуватися з чоловiками... Чiтко, у тебе 5 хвилин.

...Iз собою у мене була шоколадка. Вiчна традицiя в будь-якiй країнi!)... Це їx потiшило... Я розповiдала iсторiю проекту, тему, мiст мiж українськими та

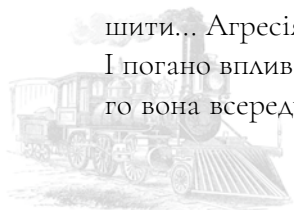

американськими воїнами, дітьми, митцями... Вони поставили мені уточнювальні питання... Поки плаває дата. Але, думаю, це можна вирішити... І всі підняли руку для ствердного голосування! Ура! У нас є супермісце та суперпартнери... Спасибі величезне моєму тренеру з фехтування за віру та підтримку, Christopher Bartlett, впевнена — це буде класне та цікаве свято... Активно збираємо роботи!)

7 вересня

Є кардинальні рішення у житті... І вони мають наслідки... Іноді дуже болючі.

Іноколи треба відрізати, зробити операцію, щоб налагодилося нове життя... Але іноді операції чи сепарації бояться... І далі мучаться, заганяючи себе в незрозумілі стани з гарячкою та агонією. Моє вміння бачити проблему і лезом металу відрізати — талант або тягар... Особливо, коли це стосується близьких і рідних... Коли людина стає рідною?.. Після того, як переживає загальні переживання... Наклепи... Ганебна дія чи благородна турбота? Маніпуляція дітьми... Капості... Елементи буденного життя чи частина сімейної трагедії? Мовчання як частина пасивної агресії. Що таке мовчання? Що краще? Дипломатично мовчати чи все ж таки з'ясувати проблемні питання та їх вирішити... Агресія у будь-якому вигляді — це боляче... І погано впливає на всіх, насамперед на того, у якого вона всередині... Звичайно, у мене був конфлікт

з колишньою дружиною Володі. Ми так і не побачились і не познайомилися. Вона заборонила всім знайомим російськомовним дівчатам зі мною спілкуватися. Не дозволила, щоб я увійшла в групу... І звичайно, це повпливало на дочок... Мені від цього було дуже сумно... Я шукала відповіді в кармічному менеджменті. Сполучні бесіди. Максимально багато і скрізь.

Переглядаю фотографії і наповнююся позитивом. Духовний шлях — це випробування... Дай, Боже, мені мудрості та терпіння.

21 вересня

Закінчився ретрит... Сухий голод — це не тільки очищення тіла, думки... Тричі на рік мені пощастило пройти онлайн-ретрити з Ольга Гомон.

Змінюються думки, настрої. Відбувається гармонізація всього організму. Щоразу це новий досвід. Перебуваючи в еміграції завжди потрібне перезавантаження. Іноді дуже потрібна рука та напрям. Адже все дуже кардинально змінилося і потрібні острівці стабільності та спокою. Коли ти торкаєшся сакральних знань, то починаєш наповнюватися новим світлом. Чоловік попросив намалювати йому Будду. Натхненна після ретриту, пензлик сам малює, розумію, що я — лише провідник.

Під час кінофестивалю я завжди організуюю виставки картин. Приємно, що вже кілька творчих людей згодні виставити свої роботи. Для мене вели-

ка радість фотографії з Тибету. Екологи думки — ця тема обрана не випадково.

Бути всередині себе — це великий дар. Саме зараз життя дарує мені можливість відчувати себе глибоко, перебуваючи високо в горах. Спасибі коханому чоловікові за можливість творити. Його підтримка — велика цінність.

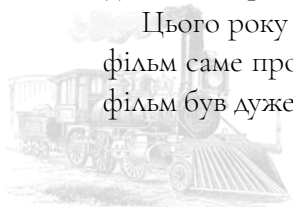
26 вересня

Будиночок на колесах... Вартість більша за мою київську квартиру... Деякі сім'ї в Америці починають своє сімейне життя в таких будиночках. Під час пандемії дуже зросла популярність такого виду житла та відпочинку...

Також новий вид бізнесу — здавання в оренду свого будиночка на колесах:). Повинен бути автомобіль, який зможе тягнути такий будинок... У мене такого експерименту в житті ще не було... Але, відчуваю, буде...

Наступного четверга у нас зустріч в офісі компанії, яка продає послуги зі здачі таких будиночків в оренду. 150 доларів на день... Якщо брати такий будиночок у кредит, на місяць оплата 300 доларів. 2 дні оренди покривають собівартість... Можливе розміщення 2, 3, 4 та 6 осіб. Вартість від 17 000 до 75 000 доларів.

Цього року одним з переможців на «Оскар» був фільм саме про подорожі та життя на колесах. Цей фільм був дуже близьким до життя в Колорадо.

26 вересня

От і пролетіло майже 10 місяців в Америці... Досить великий термін. Ломка перший рік — це природний процес. Приживешся чи ні? Адже ти переїхав сам із собою, і ти постійно у питаннях та у відвертій бесіді зі своєю душею. Має бути відчуття гармонії в будь-якому місці... Але на практиці все зовсім не так. Мовний бар'єр змінився на мою бесіду без збентеження. Звісно, я роблю помилки, у мене акцент. Але я можу зрозуміти будь-яку людину, і вона зрозуміє мене. Із друзями переписуюсь через Google-транслейт... І завжди є підтримка чоловіка, якщо щось потрібно грамотно написати... Юридичні послуги та робота з юрофісом, з різницею в 9 годин, — це випробування для всіх. Але бізнес все ж таки йде... Всупереч усім обставинам... У нас новий молодший партнер...

Нові послуги, старі та нові клієнти... Коли накриває туга, включаю аудіо книгу і маюю... Після пари годин легше. Особливо з розумінням дії... В Іспанії документи я отримала одразу, тут треба чекати... І ось цей підвішений стан дуже сковує... Але з іншого боку підготовка першої збірки віршів... Систематизація вже створеного... Самотужки мені ніколи не впоратися...

Найболючіше — це відсутність друзів, з якими можна поспілкуватися рідною мовою... Відсутність свого стилю спілкування з дівчатами... Для мене друзі завжди були великою цінністю. В еміграції ти відчуваєш це особливо гостро. Туга за рідними...

Туга за подорожами... Був час, коли у мене щомісяця була нова країна, а іноді й кілька... Америка величезна, і відстані тут дуже великі... Немає залізниць. Місцевий аеропорт маленький, і у великі міста вартість квитків величезна... Не сильно накатаєшся... До джинсових шортів, футболок, кепок і капелюхів я звикла... Шалено сумую за нашими салонами краси, за масажами, омаслюванням, улюбленим салонним процедурам, за морем, Одесою, прийомами, виставками, фешен-показами.

Натомість у мене хокейні та фехтувальні турніри, стрільбища, хайкінг — лазити по горах... Багато природи та гір... Дикі олені, ведмеді... Тут це все дуже близько і постійно... Любов Люкаса, нашого собаки, вимагає окремого опису... У мене маленькі квіти на вікнах, їх двічі на день треба поливати, що дуже відрізняється від України...

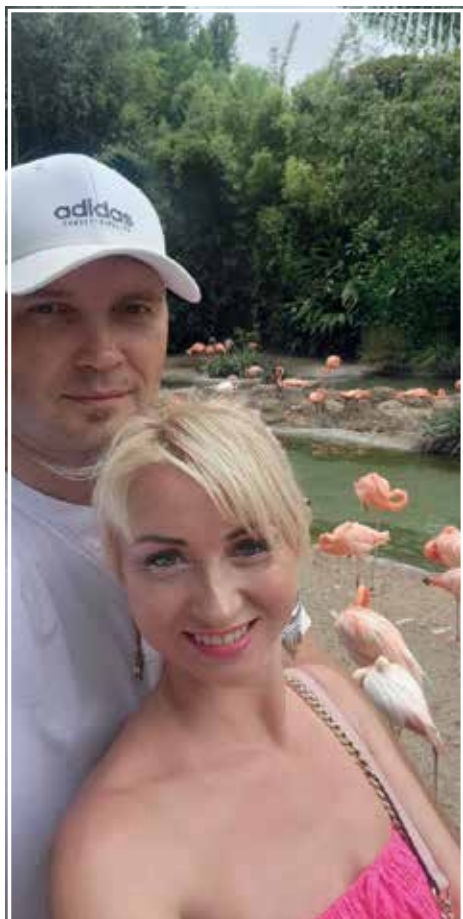
Життя змінилося кардинально... Фестиваль надиhaє та заряджає. Готую багато цікавого:).

Cam-Disco

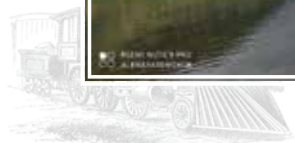

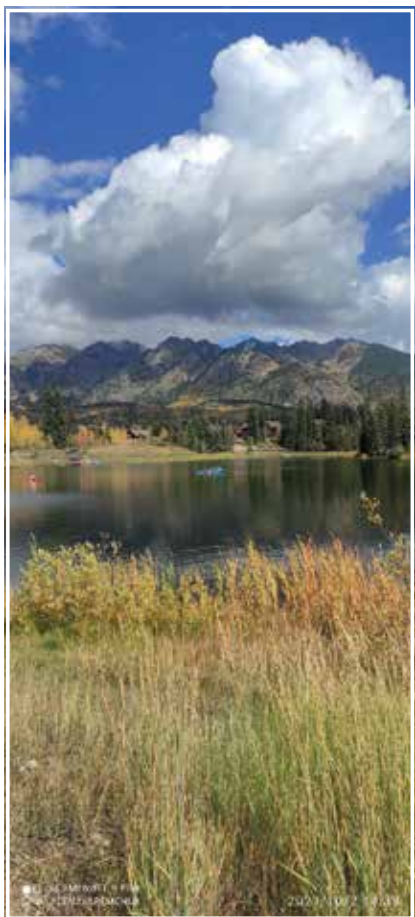

Case-Disco

Турреамори

Супремори

Тереамори

3 травня

Краса природи вражає. Чудова погода. Не холодно і не спекотно. Яскраві золоті фарби... Живучи тут, неможливо не взяти камеру в руки і не фотографувати... Мені здається, окрім виставки картин, скоро я захочу зробити виставку фотографій... Мое життя наповнилося новим змістом...

Дика природа... Сьогодні гуляли біля озера. Чоловік обіцяв покатати на човнику. Заскочили до місцевої крамниці меду... Там навіть через скло видно бджоли в сотах. Так смачно і цікаво... Звичайно, мені дуже не вистачає наших заміських ресторанів під Києвом. Але тут все інше. А так хотілося б сидіти, дивитися на природу і пити смачну каву:)... Вирішила зробити смачний пікнік. До речі місце тут дуже багато... Біля озера було багато лавочок зі столами для пікніків. Смітники і навіть таблички, як треба вигулювати собак із пакетиками:). У цьому вся Америка...

Запрошую гостей до нас на кінофестиваль... Цього тижня буде свято ковбойської поезії... Люблю гори та ліс у такому гарному різнокольоровому вигляді: коли зелень, а потім світлі жовті осики, ялинки та чорні пагорби... Десь високо в горах видніється сніг... Біля нас дуже багато гірськолижних курортів, і видно смути з трав, навколо багато

дерев... Сонечко гріє... Багато тепла та щастя. Зупинися, мить, Ти — чудова.

4 травня

За що я дуже люблю і обожаю свого чоловіка — він завжди робить те, що обіцяє... Обіцяв покатати на човнику, і ось ми в чудовому місці Purgatory. Красива гладь озера, обрамлена жовтими деревами. Зелений очерет, чиста вода, великі гірські схили, у яскравих кольорах осені. У воді видно латаття і водорості, можна подивитися на дно і життя підводного світу... Я дуже полюбила це лісове озеро. Навколо маленьке село.. Звичайно, будинки по ціні більше мільйона, через дорогу чудовий гірськолижний курорт... Діти шуміли, граючись із собакою.... Ми були єдиним човником на дивній гладі дзеркального озера... Чарівна медитативна музика... Ось такі принади нової культури...

Ми прогулялися селом, побачили центр культури... У мене виникло бажання зробити заходи саме в цій залі, на березі озера... У роздумах... Своїх дорогих гостей я обов'язково сюди привезу... Дуже люблю ділитися красою та всім найцікавішим...

7 травня

Телефони та кредитні картки. Мій номер Київстар зник, співробітники пояснили, що я ним не

користувалася. Київстар сказав, що його відновити неможливо... Більше 14 років номер телефону стабільний... Він просто золотий для мене... Особливо вайбер, вацап, телеграм... Але далі більше — за словами співробітника Приватбанку, шахраї намагалися зняти гроші з моєї картки, і банк її заблокував. Я маю оплатити випуск нової чорної картки. І пересилання її сюди.

Відчуваю, іде повне перезавантаження... Україно... Люблю тебе. Складно жити на дві країни, коли переїхав... Але мультикультурність у моєму серці. І все ж я також займаюся бізнесом в Україні...

12 травня

Що я відчуваю? Пригоди? Багато хто мені дзвонить і каже, що читають пости, але, на жаль, не пишуть коментарі і не ставлять запитання. Кожен день в мене наповнений змістом.

Я готую свою першу збірку віршів, дам далеко не все. Це так захоплююче. Показати те, що мене хвилювало... Гіркий досвід еміграції в Барселоні і перемога, внутрішня перемога світла... Рима не завжди сходиться... Іноді свої вигадані слова... Але всі вірші написані на одному подиху. Мені складно перечитувати... Розумію, що це потрібно, але мій характер — це імпульс, ртуть...

Так само і з картинами... Мені треба намалювати швидко, ідея захоплює, і в потоці на полотні залишаються почуття... Можливо, це не ідеальні форми.

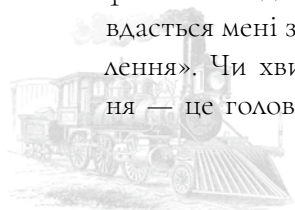
Іноді не ті пропорції... Але я залишаю... Щось не закінчене і не ідеальне, але така природа...

Я прокидаюся від звуку стародавнього поїзда, що проходить. Двічі на день він проходить біля нас, і люди, усміхаючись, зустрічають його... Америка дуже дружня... Немає явної агресії, багато компліментів...

Я не шукаю подруг... Відірвана від свого середовища різницею в часі 9 годин... Подруги поступово йдуть.... Не тому, що вони мене не люблять... А тому що підтримувати навіть просто стосунки в іншому часовому поясі складно... Потрібні спільні емоції, переживання, спільний час...

Поштовх та задум організації кінофестивалю одночасно у двох країнах — це внутрішнє бажання відчувати цей зв'язок... Звичайно, це стало можливим лише завдяки Юлії Гончар... Без цієї людини це було б неможливо... Щоденне спілкування... Напруга... Але відпрацьовані 7 років дії дають свій результат... Я отримую величезне задоволення від кожної роботи, яка до нас приходить. Адже так само творча команда створювала шедевр, вкладала свої сили та душу, ресурси, писала послання... А ми зможемо показати це людям...

Еміграція — це культурний вакуум... Я точно в іншому стані... Наш кінофестивальний квиток дає можливість емігрантам доторкнутися культурного творчого зрізу... Велика радість — це участь мультфільма канадського режисера... Я хвилювалося, чи вдасться мені знайти роботи на тему «Екологія мислення». Чи хвилює це інших? Адже гострі питання — це головний заклик мистецтва. Дикий Захід

став коліскою моєї творчості. Є час кидати каміння і час збирати... Є час бурі і затишшя... У чому різниця емоцій та продукту... Закінченого предмету... Систематизація... Неможливо передати всю підтримку мого чоловіка... Як же важливо, щоб люди були різні...

Прошу, підтримайте кінофестиваль... Адже це проєкт не завдяки, а всупереч... Онлайн — вільний майданчик для творчості... Але кожному творцю потрібне визнання... Інформаційне навантаження величезне... Через квиток проходить фільтр нашого бачення... Кожну роботу хочеться обговорювати... Чекаємо всіх у Києві 5 листопада, в Дюранго 13 листопада... Онлайн з 5 до 13 листопада...

16 жовтня

Зараз золота осінь у Колорадо... Я вперше бачу такі гарні барви... Вся природа показує свою красу... Це найкрасивіша пора, яку я бачила тут... У будь-якому разі зараз я так сприймаю... Пішов сніг... І трохи похолодало, але сонечка дуже багато... Сьогодні завдяки спілкуванню з шефом класного ресторану я відкрила нове Дюранго... Джайз... Смачно... Дорого і вишукано... Вперше, все не перчене... І це вже божественно... Чи звикла я? Ні... Чи сумую я за домом? Вчора вночі плакала в подушку... Так буває...

Еміграція — це маленька смерть... Або велика... У нову країну чи місце ти забираєш саму себе...

І з собою тобі знову треба вибудувувати стосунки... Я почала писати прозу... Не знаю, чи вийде з цього оповідання, але я спробую... Звичайно, хочеться написати одразу геніальний сценарій... Але всередині сидить продюсер і прораховує вартість кожної сцени... Творчість — це завжди надрив... Щось має статися... Щоразу думаєш, а чи потрібно це комусь?

А потім дивишся на фотографії з минулих подій... Згадуєш усмішки рідних і розумієш: так, треба... Адже кілька близьких людей залишили своє життя... А на фотографіях вони щасливі... Презентація книги, багато усмішок... Я дуже переживаю, що у Києві не прийдуть люди на кінофестиваль, тому що мене там немає фізично... А в Дюранго поки що так мало друзів... І що людям просто не зможу донести сенс і радість від проєкту...

Ці сумніви присутні... Але віра в дружбу, співтворчість, співпрацю більша... Я дуже далеко... Але дуже на вас чекаю...

17 жовтня

Я потрапила на вечірку Halloween. Завжди була байдужою до цього свята... Але в Америці це скрізь... Будинок прикрашений павуками... Хлопці прийшли в костюмах... Музика з мультфільмів... Я вирішила, що моя відьма має бути саме такою: просто страшенно красивою та сексуальною.

...Я відчуваю скутість при знайомстві... Не знаю, чому і як, ставши більше спостерігачем... Амери-

канці дуже френдлі, гомонять... Костюми у вигляді гарбуза, хот-дога, єгипетська Клеопатра з фараоном, космонавти, мумії, відьми, вінтажні костюми. Кожен приносить свою їжу, вечірка в гаражі та домі.

Я п'ю чай з віскі...

У 40 років складніше знайомитися і заводити друзів, ніж у 20 років... Взагалі бути в статусі заміжньої жінки — це ще ті веселощі... Зустріла юристів, вони були не в костюмах.

18 жовтня

Я потрапила до нової країни. Нове оточення. Люди, які нічого про мене не знають. Але я приїхала зі своїми цінностями. У Денвері 5 листопада я вирішила зробити презентацію 7 Міжнародного Інтернет-кінофестивалю Star Independent саме з показів фільму «Попутники». Виразити любов і повагу до моєї улюбленої бабусі Царюк-Грицик Ганни Павлівни. Її давно зі мною немає, але вона залишилася у своїх дітях, онуках, правнуках та її картинах...

На її 80-ліття ми зробили першу в її житті персональну виставку, було понад 60 робіт. Малювати вона почала у 60 років... Можливо, це надихне когось із мого оточення, і ваше життя заграє новими фарбами... Мені хочеться зібрати цікавих людей, емігрантів з Денвера, а також американців і поділитися частинкою любові та поваги до наших дорогих бабусь і дідусів. Повага до людей літнього віку

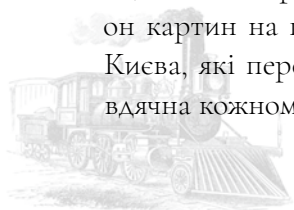
наповнює теплою та мудрістю, адже ми діти, коли ми онуки...

Запрошую всіх мешканців Денвера.

Докладніше про кінофестиваль на сторінці www.starindependent.com

21 травня

Щодня до кінофестивалю приєднуються партнери, приходять нові роботи. Ми готуємо концертну програму. Робота кипить, адже покази будуть у різних країнах, у різних містах, у різних локаціях... Все треба об'єднати воедино. Київ, Дюранго, Денвер, Варшава. Я відкрита для перегляду наших робіт в інших містах... Нічого неможливо досягнути без допомоги бізнес-партнерів... Я вирішила перед початком познайомити вас з моїми партнерами... Це буде цікаво і весело... Оскільки їх багато і вони дуже цікаві люди, багато хто зі мною з моменту створення заходу. Для мене завжди було важливо зберегти атмосферу. Я пам'ятаю колючі події... І свої переживання як учасника... Мені хочеться кожного відзначити, кожному висловити вдячність за його творчість... Суперпрофесіонали і люди, що тільки почали творити, кожен заслуговує на увагу і подяку. Дуже вдячна художникам. Щаслива, що цього разу ми матимемо благодійний аукціон картин на підтримку дітей з Тибету та дітей з Києва, які перебувають у лікарні Охмадит. Я така вдячна кожному партнеру, хто нас підтримує цього

року. Адже особливий час. Багато кінофестивалів лише йдуть в онлайн-формат... А ми спочатку були в онлайн-форматі. Сподіваюся, вам сподобаються роботи.

Чекаємо на всіх 5 листопада у Києві, 5 листопада у Варшаві, 6 листопада у Варшаві, 13 листопада у Дюранго.

Для мене дуже зворушливо презентувати свою першу збірку віршів «Мої хвилювання»... Адже це величезне одкровення — оголити свою душу... Творчість та бізнес завжди є єдиними...

І, звичайно, соціальна допомога... Кожна творча робота порушує соціальне питання...

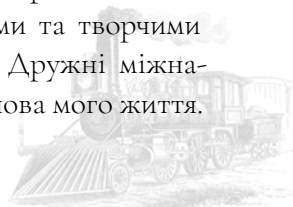
Дуже всіх чекаю на заході. Фото з чудової київської зйомки для друку у журналі... Тоді зібралася неймовірна команда...

Сумую за яскравими макіяжами та творчою командою:).

23 травня

За чим я дуже сумую, то це за публічними виступами та інтерв'ю. За участю у телевізійних програмах. Навіть не уявляю, як це можливо реалізувати в Америці, в новому моєму становищі... Але працюю над цим. Дуже вдячна Наталі Дугніст за можливість дати інтерв'ю для Грузинського ТБ та радіо.

Це радість ділитися позитивними та творчими моментами з великою аудиторією. Дружні міжнародні культурні відносини — це основа мого життя.

Місія кінофестивалю насамперед — познайомити велику кількість творчих особистостей з різних міст та країн в одному місці.

Поділитись своєю творчістю. З одного боку, ми далеко, з іншого — ми близько: одна кнопка, і ми вже в іншому культурному просторі... Це те, що мене надихало все моє свідоме життя. Так народився проєкт «Планета Земля Єдина». На кінофестивалі ми матимемо виставку картин художників з України, Америки та Тибету.

«Екологія мислення» — все про що ми думаємо, що ми споживаємо, вимагає розуміння екології. Це впливає на всю планету, особливо наші думки та дії.

26 травня

Я активно йду, у своєму темпі, до свого улюбленого стилю життя... Найпрекрасніше — це дивитися творчі роботи наших учасників... Приємні клопоти підготовки... Вибір вбрання на захід... У всьому світі працює чудова система реклами партнерів. Довіра, напрацьована роками, дає свої плоди.

Книга пішла до друку англійською та російською мовами... Дуже сподіваюся, поштою встигне прилетіти до Америки... Як цікаво: в цей же час ідуть дні ковбойської поезії.

Головне — бачити та відчувати ракурс сприйняття життя. Щороку в роботі над кінофестивалем нові виклики... Інтернет — це свобода та обмеження водночас.

Сьогодні я мило поспілкувалася з однокурсником із ВДІКу, який є чудовим режисером з Азейбарджану. Обговорювала з білоруським другом співпрацю та партнерську підтримку. Амстердам щодня на зв'язку, Барселона — по годині. Київ... З Юлею ми зідзвонюємось по 5 разів на добу... При тому її і моя доба просто злилися...

Важливий висновок... Партнерство — це єдиний простір... У духовному розумінні — «ми» в будь-якому зовнішньому прояві. Тому для мене так важливо й надалі, у кінофестивалі, виявляти місію єдності через виставку мистецтва «Планета Земля Єдина». Цілком особливим для мене зараз є співпраця з грузинським ТБ... Відкрита на інтерв'ю з нашими каналами

Фільм-відкриття — «Антон» грузинського режисера Заза Урушадзе. Велика шана його людяності, його мові кіно, глибокому розумінню морально-етичних якостей... На жаль, його більше з нами немає, але він є в пам'яті його сім'ї, друзів, глядачів... Мені пощастило глибоко його пізнати... І я щаслива, що зможу зробити маленький захід в пам'ять про Заза.

Дуже вдячна всім учасникам цього року... Особливо цінними є нові американські партнери, які вперше мене бачать.

Особлива подяка моїм друзям-партнерам уже 7 років...

Запрошую всіх приєднатися та переглянути онлайн-роботи наших чудових учасників. Старт 5 листопада.

Олена Яремчук

31 жовтня

Починає трусити, але це завжди так перед важливим заходом. Усі логотипи зібрано: понад 58 компаній з України, Америки, Білорусії, Іспанії, Грузії, Франції, Ізраїлю підтримують кінофестиваль.

Зібрано понад 85 робіт. 3 листопада о 16:00 відбудеться пресконференція.

Останні деталі та підготовка. Моє нове життя, безліч нових творчих друзів. «Смачні» роботи, кожену я переглянула, і мені дуже цікаво. Більше позитиву... Більше радості та щастя... Наповніть гармонією стрічку.

Америка святкує Хелловін, і ми з чоловіком вирішили поїхати подивитися мультфільм «Сім'я Адамсів». Важливо бути на спільній веселій хвилі... В Америці це радість від костюмів і солодощів.

Усіх зі святом та щастя!). Скоро познайомитесь з нашими учасниками.

*Київ. Відкриває
Своєго міжнародного
інтернет-
кінофестивалю
Star Independent*

Supporting Group
**Yaremchuk
& Partners**
www.yaremchuk.com

7th Star Independent International Internet Film Festival

"Ecology of thinking" The Wild West and I. America - Ukraine

*Дякуємо Соломію
міжнародний
інтернет-
кінофестиваль
Star Independent*

**Best director
Best actor
Of a short film**

**Daniil Mireskin
Dasha Volac**

6 листопада

Я влетіла в проєкт кінофестивалю з таким величезним завзяттям, пристрасстю та любов'ю. Здавалося, що це неможливо в 2 країнах зробити одночасно. З різницею в часі 9 годин. Мене сумбурно мучили страхи..

Як? А далі я просто влилась, і моє життя наповнилося змістом та яскравими подіями... Все стало можливо... Члени журі... Дорогі мої друзі! Ох, куди ж я без вас... Вікторія Гришко, хрещена мати кінофестивалю... Якби не вона, я б і ВДІК не закінчила... З Амстердама її підтримка неоціненна... Ми так дружимо, захлинаючись обговорюємо улюблене кіно, книги, духовні напрями, моду :) Ну і зараз дітей та чоловіків, улюблену собаку...

Я завжди хвилююся про контент, адже треба вибрати класний! І зібрати його. У нас є вже своя аудиторія творчих особистостей. Вони щороку створюють роботи. Як шкода, що не можна всіх нагородити і доводиться відбирати і відмовляти...

Кінофестивальне кіно, воно не просте — мисляче. Ми бачимо режисерську душу, звичайно, було б круто працювати з великим штатом відбірників... Але якимись тонкими невидимими стежками приходять на кінофестиваль особливі роботи... Ось тут

моя улюблена частина, і я смакую, як добру страву, дивовижний матеріал... Іноді злегка перекручений... Я плачу, сміюся, радію. Але я почуваюся живою... І дуже щасливою... Мені кажуть, що я запалюю і надишаю, але я і сама отримую величезний кайф...

Фінанси :)), все своє життя я вивчала математику, два економічні вузи:) за фотками в сукнях:), постійна вічна економіка... І підприємницьке життя, багато ризиків. Я обожаю робити переговори з нашими партнерами та спонсорами. Маркетинг, ох цей новий швидкий маркетинг... Він не терпить навіть пару днів на аналіз... Він вимагає безперервного потоку, обговорення... Свою провальну першу пресконференцію я запам'ятаю назавжди... І повірте, я кайфую зараз від пресконференцій... Це навичка, її треба напрацьовувати роками, і так легко швидко втратити. У безкрайній, величезній Америці так страшно загубитися.

Зрозуміють люди, що пережили еміграцію... Але я просто відключилася від території. Я пірнула у величезну любов до великого предмету Кіно:)... І вирішила ділитися тим, що у мене є... Так, як можу я. Свою депресію я замальовувала картинами, їх я і показуватиму... Бабуся Аня казала, що я малюватиму :)... З усіх мистецтв це найневинніше :). Тільки фарби та полотна :)).

Переговори цілодобово, успіхи та поразки... Друзі, які відмовляли, і нові партнери, яким цікаво... Улюблені дівчата з Одеси... Я вирішила пізніше написати про кожну компанію, адже це цікаво... Ключову роль зіграв мій чоловік, коли всі пазли склалися... Він стільки всього вміє. Це просто цілий

величезний штат людей в одному коханому. Але нам класно. Пазли зійшлися... Зважитися на такий великий захід можливо було лише за підтримки Юлі... Ох, тільки вона і я, ми знаємо, що пройшли за ці 3 місяці... Як здавали нерви, скільки було теплоти... Їй величезне спасибі за терпіння... Я — піта, вата, Аюрведа, Вогонь і Повітря — і стримуватися не завжди виходить.) Потрібно зараз і миттєво. Захід — це ювелірне намисто. Кожна дрібниця грає роль... Час, локація, місце... Але, звичайно, головне — це люди... Це людина... Так важлива підтримка сім'ї)). Моя помічниця Інна за ці кілька місяців освоїла безліч професій :).

Юриста годують ноги:). Я потихеньку створюю свою тусовку в Америці:))... Єдине в різних містах... Маямі, Денвер, Лос-Анджелес, Нью-Йорк, Сан-Дієго... І улюблене моє маленьке, дороге Дюранго. Страх розмови випаровується, коли в тебе ціль — ошчасливити... Ми їдемо безкрайними степами Колорадо... І мені стає дуже затишно на душі... Стан, коли ти зробив щось особливе... Ряд палаючих, щасливих очей переможців, варто робити особливе таїнство... Кінофестиваль.

У мене ще 10 днів кінофестивалю... І ми з чоловіком фестивалимо:).

12 листопада

Сьогодні вперше в Дюранго я презентувала свою книгу віршів «Мої хвилювання» англійською мовою і 3 картини: «Пристрасть в золоті», «Сердечна

троянда», «Лотос кохання» із серії виставки «Колорадо — любов моя..»

Бідолашні мої викладачі:). Такої кількості червоного на сантиметр вони не бачили... Червоні червики, червона сукня і пальто, червона сумочка... Для мене це абсолютно природно... Я завжди вибирала яскраві кольори... Розмірковувати про літературу, а особливо про поезію англійською мовою... Я вважаю, що найбільша авантюра мого життя — це видання книги... Але це так захоплююче :). Мої вчителі були приголомшені... Я бачила це в поглядах... Америка дуже толерантна, але навіть тут червоний є червоний... Ми дивилися кінофестивальні роботи... Я співала англійською... Не знаю, як зі сторони, але щось прорвалося... Скучила за аудиторією... Можливо, любов до мистецтва кіно... Я обожаю кіно... Люди це відчувають...

Найбільше моїй книзі радів мій сусід по дому, йому 87. Мій перший покупець... У нього було більше 300 творів мистецтва... Він топменеджер із Сан-Дієго... Іноді він мені ставить улюблені класичні твори. Його внук композитор... Дюранго — дивовижне місце... Люди бентежаться, що у них немає нарядів на захід... Я пояснюю, коли ми йдемо на футбол — у нас футбольна форма, ми не йдемо туди у смокінгу, коли ми йдемо на гала-вечерю, у нас інша форма... Скоро подивимося, що переможе:)). Але до мене приїде український десант:)... «Всі жінки відьми:))»... Я знаю — свято відбудеться. У мене нова сукня, і дівчата прийдуть з Києва з пересадкою в Маямі. Яюсь так складається, що з Маямі у мене найближчі стосунки. Також нас оточуватимуть

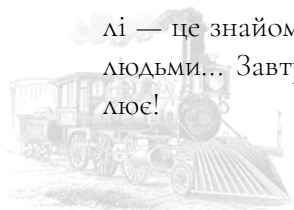

військові! «А я люблю військових, високих здоровенних»!

Адреналіну багато... Кінофестиваль подарував мені багато нових друзів. Ви розумієте, що таке 71 компанія-партнер? Це говорить про те, що проєкт смачний і цікавий. Така кількість у мене вперше. Це про стосунки, це про команду...

У Дюранго хочу познайомитися з неймовірним рієлтором Алія Залалутдінова. Вона, як ангел-охоронець, почала оберігати мій душевний стан. І хоча вимовити її ім'я американцям складніше, ніж моє, ми з нею починаємо дуже активно підкорювати ринок нерухомості. І тут величезні перспективи! Головне, щоб у вас була любов до гір, краси природи і, звичайно, до Дикого Заходу.

Тримати в руках свою книгу — це дуже особливе відчуття. В Україні є 100 екземплярів російською, хто хоче, може отримати Новою поштою. Є 100 англійською. Тепер дилема — як їх доставити до Америки. Англійською я можу поки що тільки розглядати красиві картинки — там, усередині, мої фотографії та картини. І я щаслива... Потроху вже більше 20 робіт... Поки що продавати не хочу зовсім... Ми повезли картини на виставку в Денвер... І ще не розвісили вдома, бо в суботу буде виставка на закритті 7-го кінофестивалю... Чоловік не витримав, і величезне серце повісив знову у спальні... Енергетика... Картини дуже живі та заряджені моєю величезною любов'ю... Найсолодше у кінофестивалі — це знайомство із дивовижними талановитими людьми... Завтра до мене приїдуть... Це так окрилює!

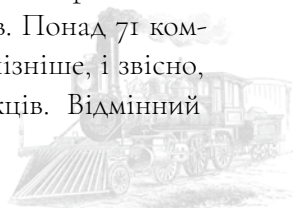
Коли все це закінчиться, я увійду до нового неймовірного проекту. Можливо, знову проведу особливий курс: 1) Кармічного Лідерства або 2) Створення Насіння Партнерства, чи 3) Персональний Бренд, або 4) Адаптація в Еміграції. Головна думка: ми всі живемо на одній планеті Земля... Ми Єдині... Незалежно від особистого розуміння імунітету...

14 листопада

Сталось... Ми зробили це! Разом з коханим та люблячим чоловіком Володимиром Кошевим, з неймовірно творчою та люблячою Юлія Гончар, вночі вона вислала церемонію відкриття та нагородження. Разом з моєю Юридичною консалтинговою групою «Яремчук та партнери» і дорогим татом Юрієм Яремчуком, мамою Ольгою Яремчук, командою — Олександр Решетовський та неймовірна Інна Борисюк, із генеральним спонсором Галиною Шабшай.

З генеральним спонсором у Денвері та найкращим агентом нерухомості у Денвері Аліна Долженко-Таткова. З командою Крістофер Бартлет, улюбленою художницею Шарлоттою Ленссен. Неймовірними Karma T. Bhotia та Juamu Bhotia.

Партнери Lana Bunciuc Spinu, Алія Залалутдінова, мої неймовірні гості: Ілона Нестерова і Тетяна Логуш та ще багато партнерів. Понад 71 компанія. Про кожну я зроблю допис пізніше, і звісно, про наших учасників та переможців. Відмінний

інтернет, спілкування, обговорення та співтворчість нових артпроектів.

Що я відчуваю? Величезне щастя... Все вдалось... У проекту немає географії... Якщо ти щось дуже любиш, на твоєму шляху зустрічаються саме такі люди: особливі, твої, з відкритим серцем і душею...

Ми дивимось фільм — закриття... Неймовірний Konstantin Fam, ти даруєш нам фільм і емоції, які розкривають серце і душу... Ми повинні пам'ятати... Ми повинні бачити... Неймовірна кіномова, музика, література та красиві картини.. Все це найголовніше з мистецтв — Кіно... Завтра ми будемо відпочивати і все обговорюватимемо... Під час проекту я навчилася доносити свою думку американцям, зберегла і примножила українську команду... По-справжньому оцінила всю силу та любов мого чоловіка... З ним я зможу все... І отримала величезне задоволення від кожної артроботи! Творіть!

16 метапада

Не май 100 рублів, а май 100 друзів... Головна властивість емігранта і людини, яка пройшла цей досвід, — це вміння дружити. Якесь зовсім особливе почуття і чуття... Я була вдячна моїм дорогим гостям... Тільки перевела дух... Місіс Маямі, Ілона Нестерова та переможниця «Коронації Слова» Тетяна Логуш були головними зірками та діамантами 7-го Міжнародного інтернет-кінофестивалю Star

Independent. Ми чудово провели час, дуже шкода, що так мало...

Чудовий дрес-код, творча підтримка. Чудовий інтимний вечір разом... Ми показали красу природи та пам'ятки Дюранго... Ви можете вигідно інвестувати в нерухомість та отримувати постійний прибуток з туризму на гірськолижному курорті... Гарні ресторанчики та місця у стилі Дикого Заходу... Дякую, дівчата, за неймовірне тепло та любов...

Яка ж я щаслива, що в моєму житті є такі неймовірні люди Карма Т. Bhotia та його дорога дружина Juamu Bhotia. Вони створили фонд Karma & Juamu Bhotia Foundation, який багато років допомагає дітям Непалу. Вони годують обідом понад 800 дітей Непалу у школах. Сьогодні ми з моїм дорогим чоловіком на благодійній вечері... Це велике щастя мати можливість допомагати іншим. Кожен зміг викупити місце за столом та індивідуально зробити пожертви.

Фільм «Good Karma», в якому розповідається історія про дітей Непалу, став переможцем на 7-му Міжнародному інтернет-кінофестивалі Star Independent.

Я подарувала свою картину «Червоний Будда» та вручила статуетку нашому переможцю.

Я щаслива, що у мене є такі чудові буддистські вчителі. У Карми та Джауми батьки були Тибетськими Ламами.

18 листопада

Сьогодні була щаслива бути лектором для підлітків у Благодійному фонді «Трохи вогню».

Я розповіла свою історію життя. Розповіла про важливість персонального бренду у нашому повсякденному житті. Дуже приємно було поспілкуватися із хлопцями та дівчатами. Кожна людина унікальна і має неймовірний досвід. Дуже важливо ділитися знаннями. Було цінне питання, яка твоя місія... І для мене це надихати інших на позитивні зміни світу на краще, через лекції про кармічне лідерство, юр-консультації та, звісно, артпроекти. Дуже важливо вранці прокидатися і відчувати сенс і смак життя. У кармічному лідерстві є розуміння: якщо тобі чогось хочеться, дай це іншому...

В адаптації до еміграції мені хочеться спілкування з цікавим колом людей... Онлайн дає можливість об'єднання людей...

Головна проблема суспільства загалом — це поділ... Навіть не важлива суть поділу, країни, релігії, міста, щеплення, культура, політика... А для мене зараз важливе об'єднання... У кожному дні... Сполучні бесіди...

Скільком людям ти допоміг сьогодні? Задаючи ці питання собі, ти помітиш, як збільшиться твій дохід: хочеться свій будинок — допоможи бездомним; хочеться, щоб тебе чули, — допоможи глухим... Хочеш добре бачити — допоможи сліпим. Для мене це дуже актуально: відчуваю, як втрачаю зір... Якщо хтось із друзів знайомий з організацією допомоги

сліпим, з радістю долучуся... Не важливо, на яку суму ви допомагаєте, головне системно та усвідомлено...

Я захоплююся моїми друзями благодійниками... Лідерство через служіння — частина обов'язкової програми.

22 листопада

Мій чоловік — це моє натхнення та повна підтримка. Я щоразу відкриваю у ньому нові грані. Зі мною він проходить неймовірний досвід.

Вчора сталася магія: він змонтував наш перший ролик. Під час кінофестивалю він робив величезну кількість робіт спільно зі мною, підтримував наш сайт, www.starindependent.com, усі партнери та спонсори, ви тут завдяки йому:).

Наші плакати в Америці, переговори з партнерами та спонсорами в Америці. Все привозив і возив:)... Підтримував мене і відпоював:)... Годував, заспокоював, розважав моїх дорогих гостей, Ілону Нестерову й Тетяну Логуш, фінансував мою творчість: фарби, полотна та неймовірно мене хвалив... За все-все...

Як би складно мені не було в моменти адаптації, я йшла на це усвідомлено... Ми знали, що буде ломка, і не один рік... Це велике щастя зустріти людину з такими якостями і навичками... Спасибі величезне, мій дорогий чоловік.

24 листопада

Сьогодні ми з чоловіком у його улюбленому клубі Four Corners Fencing. Закликаємо всіх наших друзів до фінансової підтримки клубу. Він існує понад 10 років. У клубі займаються діти, хлопчики та дівчатка, які вчаться фехтувати, беруть участь у місцевих та національних змаганнях.

Членам клубу потрібні гроші на нові шпаги, одяг, обладнання. Зараз усім керує Christopher Bartlett, з усіх питань підтримки звертайтеся до нього.

Найважливіше — це мої американські партнери кінофестивалю. Я дуже вдячна за підтримку.

25 листопада

День подяки...

Особливий день, коли у всій країні американці дякують за смачну їжу та життя. Свято сягає своїм корінням до перших переселенців з Англії, які припливли в 1620 році і заснували тут першу в Новому Світі колонію. Наприкінці осені 1621 року перший губернатор У. Бредфорд влаштував обід, у якому були присутні як переселенці, так і плем'я індіанців, які допомогли вижити колоністам у суворих незнайомих умовах. Зараз День подяки сприймається саме у цьому ключі — подяки переселенців до корінного населення Америки. Серед запрошених індіанців були вождь та ще 90 людей. У 18 столітті після підписання Декларації про незалежність

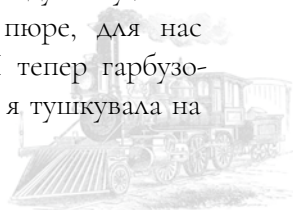

США, перший президент Джордж Вашингтон запропонував відзначати свято 26 листопада. У 1864 році, після закінчення Громадянської війни, Авраам Лінкольн ухвалив відзначати День подяки в останній четвер листопада.

Цього дня в Америці прийнято збиратися всією родиною та готувати святкову вечерю. Ключові страви — запечена індичка з журавлиновим соусом і гарбузовий пиріг. У США прийнято проводити барвисті паради — так само сім'ями, часто на День подяки з'їжджаються родичі та близькі друзі з усього світу, хоч би як розкидало їх життя. Свято сприймається як хороший привід для єднання, прояви добрих почуттів, цей день покликаний нагадати людям про довіру до людей довкола. Тому цього дня ніхто не залишається один, навіть незнайому людину можуть запросити за стіл, щоб вона відчувала небайдужість суспільства.

Ми вирішили його відсвяткувати з Діанкою, дочкою Володі та моєю названою дочкою, на день раніше. Завдання було непросте — приготувати правильну їжу. Вона у нас веган... Для неї було зроблено багато олів'є, тільки з овочів. Далі я чаклувала над індичкою, це традиційне блюдо в ці дні... Ми нашаткували картоплю, гарбуз, цибулю, моркву, я замаринувала два шматочки індички в яблучному оцті зі спеціями, далі всередину пішла курага, журавлина, мигдаль, часник і гранатовий грузинський соус, далі — все під фольгу та в духовку:)...

Традиційно було дуже смачне пюре, для нас олів'є з маленькими креветками... І тепер гарбузовий пиріг — пісочне тісто, начинку я тушкувала на

пательні: шматочки гарбуза, ізюм, яблука, цукор та коньяк. Вийшло дуже смачно, але, гадаю, можна не тушкувати, підглянула колись в одному улюбленому київському ресторані, але там було листкове тісто та морозиво... Дуже цікаво спостерігати за дорослою усвідомленою людиною. Сьогодні, наприклад, ми з'ясували, що у неї 2 нових татуювання)... І я розповіла про свою першу роботу — рекламу тату-салону... О так)... У мене було яскраве студентство, я танцювала в нічному клубі та рекламувала салон тату.

Здається, ми приготували тонну олів'є. Завтра у нас два святкові обіди. Перший — із клубом з фехтування, я люблю їх балувати. Другий — у моєї подруги Шарлотти Ленссен, обожною її німецьку кухню... Мені подобається сенс цього свята. З еміграцією ти вбираєш культуру країни... Сенс... Гарбузовий пиріг — це велика частина культури Америки... Індички, просто величезні зараз у магазині, і окости, які запікають з медом. Моя мама завжди говорила, що краще святкувати всі свята — польські, українські. Свята — це щось дуже цікаве та миле, добре і тепле. Друзі з Америки, діліться своїми святковими рецептами та столами, буду у вас вчитися.

27 листопада

Як же змінюється стиль... В Америці вам не обійтися без худі. В Україні я його ніколи не носила. Мій діловий стиль, улюблений гала, іноді спортивний, але для спортзалу, не дуже улюблений кежуал. Але Америка — це кросівки та певні аме-

риканські бренди. Пам'ятаю свою поїздку у березні 2010 року до Нью-Йорка: вітер пронизував просто до кісток, які тут можуть бути елегантні речі, якщо ти тупо мерзнеш... Я купила першу кенгуршку, колір — вирви око, кислотно малиново-рожевий... І мені було добре і тепло... У моєму житті колір грає дуже велику роль... Я навіть бачу, відчуваю колір руками... Дисгармонія в балансі кольорів у мене може виражатися через біль... Більше люблю одяг в одній гамі кольорів. Одна з моїх стилістів говорила, що я ледарка і не дуже люблю комбінувати одяг та кольори. Зараз моє життя змінилося. Я дуже багато часу проводжу вдома... І тут потрібно також відповідати, бути цікавою для чоловіка. Халат — коли виходиш з душу...

Новий американський гардероб — це, звичайно, капелюхи, джинси... Поки що я все ж до них погано ставлюся... Є ще подерті джинси Армані, з великими дірками, але більше подобаються лосини, особливо шкіряні або ж вільні шкіряні широкі штани... Залишки моєї іспанської історії, там було роздолля, особливо на знижках...

Дюранго — не найтепліше місце на планеті... Елегантні пальта, і моя шуба чекають переїзду в інше місто... Сьогодні ми купили мені пуховик. З врахуванням клімату це найуніверсальніша річ, необхідна 6 місяців тут. Яскраво білий колір, я завжди обираю одяг, який мене емоційно тішить... За великого вибору кольорового й темного одягу, я сьогодні з рожевим худі та білим пуховиком... Чорна п'ятниця вдалася. Чоловік балує безмежно. Я дуже хотіла побалувати його:) і запропонувала

пиво. Щастя чоловіка — щастя дружини... Золоті слова Нікуліна: «Якби кожна людина зробила одну людину щасливішою, скільки ж було б щасливих людей»... Щастя в кожній дрібниці:)... Ще у мене два нових чорних полотна, і я готую нову артвиставку з назвою «Дикий Захід та Я».

Сьогодні відбулася моя перша коуч сесія із чудовим коучем тетяною Кретовою. Ми знайомі дуже давно, понад 15 років. Вона є засновником JCI Україна. Ми дуже багато робили разом... Але свого часу вона віддала мені кермо влади, і я дуже довго продовжувала її шлях. Ми не були близькими подругами, але соратниками точно. З глибокою повагою один до одного. Чому при величезному виборі коучів серед друзів та моїх клієнтів я обрала саме її? Її успішний досвід в еміграції, знання світової корпоративної культури, офігенний смак і стиль, а головне — екологічність і велике міжнародне мислення. Бувають ситуації, коли ти не впорашся в певних обставинах. Особливо це стосується підприємців, які сам-на-сам плавають у величезному океані бізнесу. Я дуже радію, що йду з нею в одній команді більше 6 місяців... Звичайно, вся відповідальність на мені... І недостатньо просто консультиватися, головне підняти попу і діяти... Також я пропоную свої послуги коучингу, тому що можу дуже багато дати тим людям, хто має запит... І не тільки коучинг, а також спеціальні знання: юридичні, менеджмент, артпросування. Зараз мене захоплює книга Акуніна, дякую за дорогій Вікторії Гришко за чудові творчі підказки... Найбільшим внутрішнім задоволенням для мене

зараз є новини про покупку моєї книжки в Україні та в Америці.

Вірші завжди були в моєму житті... У книжці — продукт кількох непростих років, зібрано чудові фотографії з улюблених фотосесій і, звичайно, картини. Приймаю замовлення. По Україні ми надсилаємо книжку Новою поштою. Вартість однієї — 300 грн. Якщо хтось знає цікаві контакти в книгарнях, буду вдячна... Хоча я більше розраховую на покупку книжки моїми друзями.

www.amazon.com/dp/B09K1TWJQ8/

28 листопада

Я завжди захоплююся своїм чоловіком, він неймовірно талановитий. Сьогодні я вперше побачила його танці з дочкою у тік-току.

Тема «батьки та діти» була актуальною у всі часи. До неї ще додається «степмазер» і «степдотер»... По нашому: мачуха та пасербиця. Дівчата — американки, розмовляють англійською. Дуже творчі, красуні. Звичайно, є гарне цікаве спілкування, спільні обіди.

Мені, як і будь-яким батькам, хочеться більше уваги. Але ми потихеньку придивляємось один до одного.

Володя вміє налагодити стосунки з кожною людиною. З Діаною у них особлива любов. Це дуже захоплює, як вони комунікують між собою. Закликаю насолодитися милою атмосферою. Російський тато:). На тік-току Володя під ніком. Він же айтїш-

ник. Його справжній профайл — Дианка Даниї. Ось такі високі стосунки.

29 листопада

Найбільш прекрасне в сімейному житті — це спільна творчість. Сьогодні ми склеїли разом із чоловіком мої пазли. Я збирала їх цілий рік. Величезну за розмірами картину. Я пам'ятаю, як починала: пазл за пазлом складалися будиночки та гарне село... Мені подобалося складати хмари, але коли пішла темна вода, я зрозуміла, що просто не впораюся... Пазли — це особлива пристрась, але під час адаптації в еміграції дуже важливо себе заземлювати... Я включала фільм, аудіокнигу і входила у свою медитацію. Наразі ця картина у нас закриває отвір від каміна:). Ще більша, велика пристрась — це готувати для коханого чоловіка. З ранку ми балували один одного смачною кавою з коньяком і вершками та пирогом з гарбузом, яблуками та родзинками. А на обід у нас вершкові макарони з грибами, часником та сиром.

Володя приготував неймовірний салат: помідори, перець, оливки. Такі важливі артпроцеси вдома дуже налаштовують на теплий, осінній спільний відпочинок. Особлива радість спілкування з дорогою подругою Вікторією Гришко: разом приміряли інстаграм-маски та фільтри, щось в тому є!), обговорювали маркетингову конференцію та нові тенденції маркетингу в Амстердамі... Освоюю тік-ток.

А хто там уже є? Давайте там потоваришуємо. Це цікаво — освоювати нові способи прояви творчості.

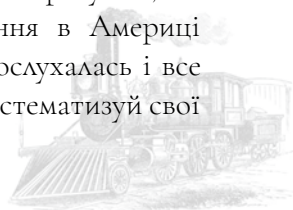
Мистецтво у кожному сантиметрі життя робить наше життя багатшим. Любіть один одного. А що сьогодні доброго зробили ви для коханих людей?

Я просто відчуваю в кожному дні, наскільки важлива підтримка коуча, тренера. Ваше коло визначає ваше уявлення про світ. Звичайно, у мене дуже багато подруг. Одна з них — Олена Філатова.

Ми познайомилися на одному тренінгу з тайм-менеджменту... Але наші стосунки переросли у велику людську дружбу. Мені з нею дуже цікаво. У неї дуже багато регалій, починаючи з того, що теж закінчила Харківську юракадемію, займалася бізнесом в 90-ті, і є досить успішною зараз... Але я люблю її за неймовірний гумор і розум... Вона мене познайомила з Іцхаком Пінтосевичем, з ним вони випускали спільну книжку з розвитку мережевого бізнесу.

У нас багато всього було цікавого разом... Зараз Олена починає проводити особисті консультації... Мені дуже подобається її рекомендувати. Але найбільше мені з нею подобається спілкуватися. Її рекомендації в моєму становищі зараз мені дуже допомогли. Хоча, здається, все елементарно: випиши всі цілі та питання, які у тебе є, і розпиши план.

У мене зараз 9 різних напрямів... Голова кипить, багато абсолютно нового. Навіть не розумію, як підступитися... Наприклад, навчання в Америці та адаптація дипломів. Я, звісно, дослухалась і все зробила, стало трохи легше. Далі систематизуй свої

контакти і зустрічі... Думаю, багато тих, хто працює в міжнародному просторі, мене зрозуміє... Часовий пояс... Навіть по Америці він інший... А це твоя продуктивність...

Ми вирішили зробити зідзвони з компанією і співробітниками в понеділок і четвер, в мій ранок та їхній вечір, а потім в мій вечір, а їхній ранок... І так стало на душі спокійніше. Одна з найбільших помилок і складнощів, що переходить у хронічну втому, це нічні переговори зі співробітником о 3, 4, 5 ночі. Оскільки в Україні це робочий час.

Мені дуже подобається з Оленою обговорювати тренінгові продукти, маркетинг коуча... Ще у 2010 році я для себе визначила як профільний ринок допомагати в роботі духовним вчителям, коучам, тренерам... По-перше, це дуже цікаві люди, з ними дуже приємно мати справу... Моя дорога Дем'янова Анна, Флутата — Світла Гончарова, Алла Задніпровська, Олена Тараріна, Samagrta Sam, Ольга Гомон, Тетяна Кашпур-Булава. І багато-багато інших. Це дуже особливі люди. Вони несуть світло. Їхні знання впливають на свідомість людей.

Хочу розіграти сертифікат на юридичну послугу вартістю 200 доларів із захисту Майстра, тренера, коуча. Буду рада, якщо мої знання допоможуть.

Моя американська аудиторія тренерів тільки розвивається, але приємно, що ми потоваришували з Anastasiya Sudom. Мені дуже подобаються її тренінги та продукти. Звичайно, Ілона Нестерова, яка допомагає жінкам бути красивими та отримати впевненість і захист.

Буду дуже рада допомогти в реєстрації авторського права вашого авторського тренінгового продукту в Американській бібліотеці та в Україні, також ТМ в Україні, Європі та Америці.

Один із важливих напрямів буддизму: якщо ти хочеш клієнта, допоможи знайти клієнта іншим людям.

За останніми маркетинговими прогнозами тикток виходить у основні тренди. А хто вже є на тик-току? Підписуємось один до одного.

Мене можна знайти тут, руки дійшли змонтувати весільні відео. Дякуємо моїм провідникам. І теж зауваження Олени Філатової: «Роби відео».

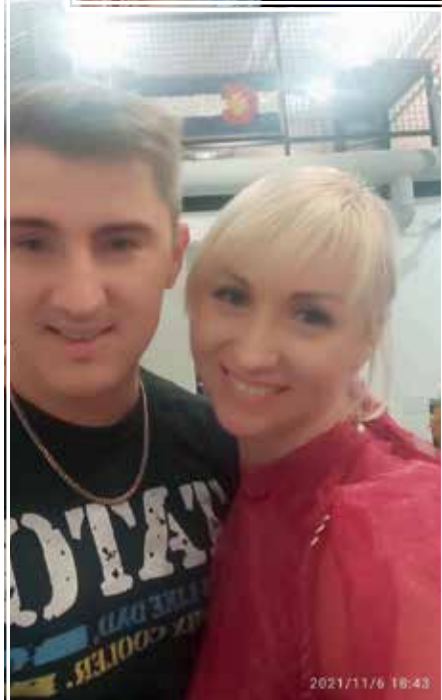
<https://vm.tiktok.com/ZM8tELedV/>

*Денвер. Союзный
миждународный
интернет-
кинофестиваль
Star Independent*

*Джаргеса Солеши
міжнародний інтернет-
кінофестиваль
Star Independent*

ГРУДЕНЬ 2021

1 грудня

Існують суперлюди. Моя улюблена подруга Дем'янова Анна одна з перших отримала книгу:), адже вона має пряме відношення до книги... Там дуже багато барселонських мотивів. У той час вона підтримувала мене морально... Багато віршів написані в дуже непростому стані. Тоді ми ще більше, ближче потоваришували... Вона переживала свій досвід еміграції в Китаї... У своїй американській еміграції я вирішила випустити книгу, і вона знову мене підтримала... Я ділилася деталями, вона підказала талановиту наставницю Аллу Венгер, ну і далі Юлія Дворецька-Федорчук — завдяки редакції Юлії книга побачила світ...

Всього один день — книжка буде у ваших руках. Чудовий подарунок для коханих. Наразі поїхало 10 книг у Харків. Спасибі дорогим друзям Олексію Трифонову та Наталії Насибуліній.

4 грудня

Я починаю освоювати тік-ток, мій нік там: @alenakoshevaiaayaremchuk.

Еміграція вчить дуже багато чому, цілком новим проявам себе... Найскладніше визначитися з

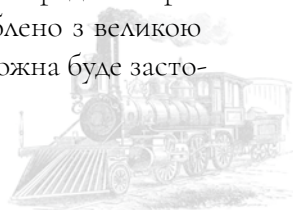

ринком: англomовний, російськомовний чи українomовний. Багато моїх подруг, хто переїхав, переходять повністю. Я все ж таки хочу бути в контактi з улюбленими друзями в Україні, але треба освоювати також новий, англomовний. У мій світ заходить Амазон... Поки що дуже скромно... Я пишу відгуки про товари, і мені надсилають їх безкоштовно. Спiвпраця з двома компаніями... Тільки перші кроки.

Є багато відеоматеріалу з мандрівок, який я ще не обробила. Починаю потихеньку освоювати відео... Звичайно з помилками, пробую спецефекти... Подруги критикують, хтось хвалить... Але я дуже стараюся. У нової американської аудиторії та нового міста своє особливе сприйняття... Дорогу здолає той, хто йде...

Це відео... Чудовий вдячний відгук Наталі Бойко за її роботу. Чудова сукня, яку пошили без примірки зовсім. Ми поїхали до магазину, вибрали тканини ще у 2020 році. У цей час у мене було багато завдань. Наталя запропонувала ідею... Я отримала посилку вночі перед вильотом... І навіть не приміряла, бо було вже спаковано для перельоту. Коли прилетіла в Америку — було не до суконь, і я приміряла його аж через 3 місяці, перед підготовкою до весілля. У цей час я вже дуже погладшала, прямо в рази... І моє емоційне сприйняття було інше: я захотіла велику і пишну сукню... І ми почали шукати іншу сукню на весілля.

Але на самому святі я була в двох нарядах і отримала таке емоційне щастя. Все зроблено з великою любов'ю. Є багато варіантів, як їх можна буде застосувати.

Сукні — це моє найулюбленіше вбрання! Я обожаю їх носити. Я справжня дівчинка. І їх багато не буває. Щаслива, що вже в Америці я співпрацюю як модель з магазином весільного вбрання. Незабаром буде чудова творча зйомка.

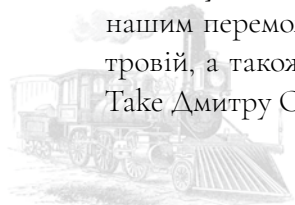
Усі, хто в Америці, я відкрита до будь-яких цікавих творчих фотосесій. Підписуйтеся на тік-ток. Поки що роблю перепости відео, але скоро буде різний контент на різних сторінках.

Дякую за пораду Julia Bright і, звичайно, за персональні консультації коуча Олені Філатовій, за натхнення на проведення місця весілля моєї дорогій, незрівнянній помічниці в організації Сюзанні Іглідан і Broodmoor Hotel — за найпрекрасніші спогади.

Всім, хто підпишеться в тік-ток і мені там напише, подарую персональну консультацію з розвитку аерсонального бренду.

6 грудня

Дякую всім друзям з Денвера за підтримку 7 Міжнародного інтернет-кінофестивалю Star Independent, а особливо генеральному спонсору, найкращому ріелтору в Денвері Аліні Долженко-Татковій, представникам української спільноти Олені Бутенко, грузинським друзям Irma Obgaidze, нашим переможцям Сюзанні Іглідан і Світлані Ветровій, а також чудовому власнику кафе Wake and Take Дмитру Сокульському і всім, усім усім.

7 грудня

Мoje життя починає повертатися у свій ритм... Пост-піар — це тривалий і ювелірний процес. Кінофестиваль займав дуже багато мого часу. Зараз я знову захоплююсь місцевою природою. Обожаю приймати гостей. В Іспанії мені вдалося закінчити менеджмент туризму каталанською мовою. Це були дуже цікаві знання, в Іспанії туризм на дуже високому рівні... Мені подобається завжди свої знання застосовувати на практиці. Усі мої гості були задоволені.

Завжди раді новим гостям. Краса Дюранго заворожує. Хотите суперпригоди в Дюранго? Рада бути вашим віп-гідом.

8 грудня

Сьогодні дуже особливий день. Я зустрілася із засновником та президентом кінофестивалю в Дюранго. Це дуже визначна зустріч... Ми проговорили більше двох годин, коли зустрічатися люди, які говорять однією мовою...

Це особливе почуття... Те, що я так люблю на кінофестивалях... Міжнародна мова кіно... Її історія становлення та зростання кінофестивалю... Команда з 25 осіб... Багато фільмів... Цікаві гості... Свій американський стиль кінофестивалю в Дюранго. Як приємно стати частиною команди. Тема фільмів у них одна = все про активний гірський відпочинок.

11 грудня

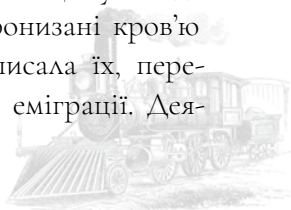
Особливий день, особливий вечір... Для мене дуже дорогі слова Нікуліна: «Якби люди могли зробити одну людину щасливою, скільки б у світі було щасливих людей»... Я захоплююся цими маленькими, але такими важливими радощами, як день народження коханого. Вчора ми разом пекли торт. Як тільки ми почали його робити, повністю вимкнули світло...:))... Я знала, що наступного дня прийдуть гості, але щоб нервувати:)) ми затишно залізли в ліжко і насолоджувалися спілкуванням... Дуже тепло і по-домашньому... Світло з'явилося і ми з радістю пішли пекти торт... Ми кайфували, роблячи це разом... Цього разу я знайшла рецепт королівського торта: 4 коржі, типовий сметанник, 4 яйця, 2 склянки сметани, сода, 2 склянки борошна. Але моя задумка — корж зі шматочками шоколаду і какао... Два коржі з родзинками, один з горіхами... МММ... Надзвичайно дивовижний крем з згущеного молока, масла і сиру Філадельфія... Коржі я просочила коньяком, кавою та медом. І наступного ранку прикрасила фруктами:))... Коханий був щасливий і гості також... Свято ми провели у наших дорогих друзів непальців Karma T. Bhotia і Juami Bhotia, це мої особливі люди... Мої вчителі, я навчаюсь у них щодня, їхньому ставленню до життя. Нас чекав дуже гарно прикрашений стіл із декором. Приїхали дорогі серцю люди, особливий день... Звичайно, ми з Володею готувалися... І дуже чекали на друзів. Зараз для мене це особлива

зона... Така трепетна і ніжна... І так приємно бачити щасливі обличчя друзів... Якась особлива магія атмосфери. Ми трохи показали українську культуру через горілку, сало та огірок)... І вся компанія разом весело кричала — «Будьмо, гей, будьмо, гей, будьмо, гей, гей, гей, гей!» Тут у мене це вже всі вміють... За столом була німкеня Шарлотта Ленссен, Лінда — гречанка, з італійським корінням, з нами були хлопці-євреї, Емберн з польським корінням, також непальці і прийшов друг з Перу... Люди, ми всі єдині... Так, ми трохи відрізняємося, але у своїй суті — усі прекрасні душі. Дуже світлі та дивовижні... Ми довго не хотіли розходитися... Ми прийшли о 5, а пішли в 11... Якась особлива магія вечора... Кожен зовсім особливий... І я дуже щаслива... Спілкування з друзями — це величезна цінність... Любіть один одного... Коханий чоловік, з днем народження! Абсолютно особлива людина з нашим особливим світом друзів... Дякуємо всім, хто привітав, Олег Маслов, твій дзвінок був дуже цінний для нас.

14 грудня

Збулася моя глибока таємна мрія — створити власну книжку, оголоти душу, показати щось зовсім таємне... Адже я не планувала видавати книжку... Кожен вірш не міг не написатися... Це був іноді крик, іноді виття... Деякі рядки пронизані кров'ю самотності, переляку, розпачу. Я писала їх, перебуваючи в Барселоні, будучи там в еміграції. Дея-

кі вірші — освідчення в любові особливим людям... Іноді надто публічним і відомим, тільки ініціали... Там багато любові до друзів...

Сьогодні дуже особливий для мене день. Я отримала відгук...

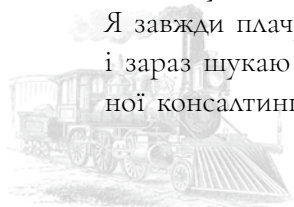
З моїми читачами ми домовилися, що робимо флешмоб. Кожен записує відео з віршем, що йому сподобався, і ми робимо таке відеочитання.

Сьогодні також англійською мовою книжка знайшла свого читача — мого партнера кінофестивалю. Його немає у Фейсбуці... Але мені дуже приємно, що в Грега, в його бібліотеці, буде частинка мене. Друзі, дякую за дружбу і бажання бути ближчими одне одному, недивлячись на відстань у пів планети. Дуже вас люблю, мої дорогі, особливі харків'яни. Наталія Насибуліна та Олексій Трифонов.

17 грудня

Зі своїм коучем Тетяною Кретовою я зараз проходжу роботу над підвищенням доходу. 100 видів джерел доходу... Знаєте, це дуже захоплююче заняття... Мені здається кожній людині періодично потрібно себе запитувати, а щоб ще такого цікавого придумати.

Не нити, що немає грошей, немає роботи, нестачі, а подумати, як можна заробити новим способом. Я завжди плачу 10 відсотків за залученого клієнта і зараз шукаю директора з продажу для Юридичної консалтингової групи «Яремчук та партнери».

Я вірю, що Всесвіт допоможе мені знайти таку людину... Я особисто більше люблю продавати, ніж робити:). В мене завжди суперазарт. Також люблю бачити красиві продажі та класний сервіс:).

Зі свого боку особисто я з радістю зареєструю вам Торгову марку, це улюблена справа... Зареєструю авторське право в Україні чи в Америці. Зареєструємо ТОВ, НП, громадську організацію. Допоможу вам з контрактами, пораджу, якщо є внутрішній конфлікт серед бізнес-партнерів, це найтонші і найскладніші взаємини. З радістю надамо бухгалтерські консультації і візьмемо на бухгалтерське обслуговування... Це найулюбленіша справа, бабуся — бухгалтер, мама... Ми виплутували з проблемних ситуацій навіть безнадійний шоу-бізнес... Систематизували та робили гарну цукерку з бухгалтерії, у нас класна команда «Актив Баланс», більше 15 років на ринку.

Моє захоплення: люблю бачити людей красивими, допомагати у розвитку персонального бренду. Обожаю продумувати стратегії розвитку бізнесу, передвиборчі кампанії, рекламні кампанії, залучення інвестицій в ІТ-проекти, в бізнес-проекти. Можу допомогти із створенням сайтів.

Також обожаю волонтерську роботу, соціальні проекти... Є ILYSA (Асоціація молодих вчених «Інтелектуальне Лідерство»). Люблю проводити тренінги, вести семінари, вмію успішно створювати соціальні проекти, знаходити фінансування за допомогою написання грантів та залучення партнерів та спонсорів. Все це інструменти, головне суть: навіщо та чому.

Можу допомогти з написанням та виданням книжки, сама пройшла цей шлях, зараз готую другу, можу бути поштовхом у цьому напрямі.

Люблю організовувати виставки картин, можу допомогти із продажем ваших картин. Малюю, готую 2 персональну виставку, можу допомогти вам як арткуратор в напрямі, ідеї розвитку, продажу, організації.

Люблю цигун, медитації, духовні практики, буддистські практики, ретрити. Сама систематично беру участь, готова бути співорганізатором та тренером.

Полюбляю фотосесії, можу організувати вам, люблю брати участь сама.

Люблю зніматися та знімати фільми, організувати івенти Star Independent. Зараз почала освоювати Амазон та рекламу деякі компанії.

Люблю смачно готувати та радувати чоловіка :)).

Кому цікаві класні американські бренди, за низькою ціною? Готова допомогти та відправляти цікаві американські речі з величезними знижками. Хто з моїх друзів є стилістом або любить одягатися, допоможу:). Мені в радість.

Пишіть про свої послуги та товари, за останню добу, 2 людей мені запропонували свої послуги. Один контакт був холодний... Це наштовхнуло мене на думку, що це дуже приємно з холодного тону розмови перевести у теплий та душевно поговорити. Другий був через телеграм, старий знайомий, пропозиція створення ринку продажів...

Бізнес — це творчість, а творчість це бізнес.

19 грудня

Як змінюються традиції, коли ти приїжджаєш до іншої країни? Цього дня, а точніше в ніч і під ранок, мама завжди клала мені цукерки під подушку... Робили все делікатно... І ще ставили подарунки... Ми були, напевно, єдиними дітьми в Бершаді, хто отримував подарунки на День Святого Миколая. На Вінниччині немає такої традиції, принаймні не було в радянський час... Мама Ольга Яремчук родом із Самбора, Львівська область. Вона прищепила мені дуже багато львівської культури. Зараз у Дюранго немає української ком'юніті... Тут є кілька знайомих... А мені дуже хочеться відсвяткувати свято зі своїми традиціями... Ялинка у нас стоїть!). Піду, доки Володя спить, підкладу йому шоколадку.. Адже не важливо, скільки нам років, головне, що ми завжди залишаємось дітьми... Святий Миколай, мій покровитель... Двоє моїх дідусів із цим ім'ям...:)) Мій рідний дідусь і, як тут кажуть, «степдідусь»... У моєму домі завжди є ікона Святого Миколая. Особлива магія в цей період... І я дуже щаслива, що моя віра у підтримку цього святого завжди зі мною. Щоразу, коли я йду до храму, я ставляю свічку в намірі його підтримки... Глибока віра в його цілительські здібності та підтримку...

Щастя вам усім... Нехай у кожного під подушкою будуть ласощі!

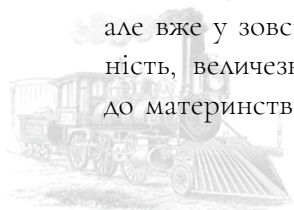
Покладіть відчуття дива близькій людині, щоб зробити щасливим світ, кожен повинен просто ощасливити хоча б одну людину.

Хочу подарувати у це світле свято подарунок: ініціацію Рейки і ступеня тому, кому це потрібно, безкоштовно.

19 грудня

Спасибі величезне прекрасній Оксані Баюл і всій її родині за новорічне привітання... Коли ти самотній і тільки починаєш жити в новій країні, величезна порожнеча, немає друзів та спілкування... Адаже друзі — це не стать чи наявність органів. Це певний стиль мислення, енергетична ємність, система цінностей, досвід, плани... Оксана абсолютно особлива. У дитинстві, звичайно, я була закохана в її лебедя... Ну а як не закохатися в досконалість... Пластику, грацію, костюми... Я пам'ятаю цю Олімпіаду... Я ж дуже мріяла про спортивну кар'єру. Але виросла в маленькому місті, відвідувала всі гуртки... Фігурне катання — це як божественна досконалість... Щось зворушливе і водночас дуже сильне... Гаряче і дуже холодне... Я обожнюю ковзани... Виросла на річці, і в дитинстві по черзі мій тато і сусідський тато дядько Валера нас водили на ковзанку, пізно ввечері взимку... Зовсім випадково Фейсбук показав мені пост Оксани, і я написала, виразивши своє захоплення. Ми почали листуватися і зідзвонюватись, і я закохалася в цю особистість враз, але вже у зовсім інші якості: чесність, прямолінійність, величезну любов до предмету і, звичайно, до материнства. Вона чудова мама і дружина. Ми

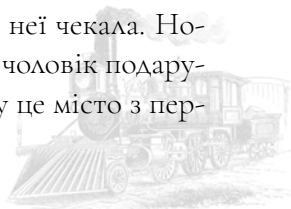
розмовляли годинами. Повірте, мені зараз це просто необхідно. Я задихаюсь в певні моменти, здається, просто земля йде з-під ніг. Тут вже й знайомі сміються, з моїм швидким темпераментом... Спокійно і ніжно не виходить... Оксаночка приділила мені дуже багато уваги. Я щаслива нашими особливими бесідами... І наскільки приємно і несподівано отримати живу звістку у вигляді листівки. Так, як у дитинстві, від бабусі Юлі із Самбора на Новий рік приходили гарні листівки... Мама змушувала писати всім листівки... У мене болів палець, я так і не навчилася правильно тримати ручку... З Володею ми купили пачку листівок, але все ж не вистачило... Я дуже люблю своїх друзів... Я так далеко від вас, але і близько...

Все написано моєю рукою та гарним Володіним почерком... Спасибі величезне, Оксаночко, за привітання та твій олімпійський приклад. Для мене ти завжди будеш білою ідеальною лебідкою. Бажаю щастя та всіх вітаємо з Новим роком.

Ще я знайшла вінтажний магазин, а там листівки з історією і дуже красиві картинки. Дуже тепло та добре від цих спогадів...

25 грудня

Неймовірна подорож. Я дуже на неї чекала. Новий рік — це завжди диво. Коханий чоловік подарував поїздку до Маямі. Я закохалася у це місто з пер-

шої подорожі. Адже в мене тут був медовий місяць. Але головне — дорогі друзі. Завжди хочеться повертатися до того міста, де на тебе чекають. Це казково. Я навіть знову почала співати... З трапу це солодке повітря. У Колорадо дуже сухо, а я обожаю цю вологість тут... Завтра я зустрічатимуся з Океаном. Моя стихія вода. Яке ж це неймовірне щастя, коли стільки води поряд. Великий місяць, знайомі місця... Почуваєшся, як удома. Я стільки подорожувала...

Є нові міста, ти приїжджаєш в них і розумієш, що це не надовго... І ніколи не хотів би тут жити... Маямі інше. Тут дуже хочеться жити... Радіти цьому щастю... Ми приїхали на 10 днів. Стільки завдань зустрінись. 26-го я зможу в руках потримати свою книжку російською мовою. Ми плануємо відвідувати музеї та галереї. Але головне я плаватиму багато-багато!

Бажаю вам щастя та подорожей... Наша небезпечна пригода — на ютуб-каналі. Мій фейсбук два дні не працює. Запрошую підписатися на мій ютуб.

29 грудня

Найважливіше, чого я навчилася за цей рік, — бути спокійною і приймати все як є. Я навчилася приймати любов та турботу і віддавати любов та турботу. Сімейне життя увійшло в моє життя, як ідеальний пазл, і стало дуже тепло й світло на душі.

Юридична консалтингова група «Яремчук та партнери» поповнилася новим молодим та дуже

перспективним партнером — Олександр Решетовський.

Ми зареєстрували міжнародний товарний знак у понад 9 країнах, це був найцікавіший досвід та процес більше 4 років.

Бухгалтерська компанія «Актив Баланс» продовжує супроводжувати бізнес та надавати бухгалтерські послуги нашим клієнтам, дякую дорогим бухгалтерам.

Величезна радість Star Independent. Проведення 7-го кінофестивалю в Україні дистанційно та в Америці. 26 переможців. 71 партнер кінофестивалю.

Виступ на грузинському ТБ, американському радіо, українська пресконференція, далі продовжуємо займатись піаром.

Неймовірна радість видання першої книжки віршів «Мої хвилювання», переклад англійською та випуск на Амазон. Готую переклад українською, серед своїх рідних у Львові, хочеться зробити по-справжньому. На книжку чекають на конкурсі «Коронація Слова». І такі партнери зобов'язують. Вперше була членом журі «Коронація Слова», запровадила свій авторський приз від кінофестивалю. Прочитала понад 15 сценаріїв, деякі дуже гідні. Дуже вразила історія про Сквороду.

Намалювала 15 картин. Зробила персональну виставку в Денвері. Прикрасила ними свій будинок. Продаю їх в Америці та на 4 онлайн-майданчиках. Продала 2 картини на онлайн-майданчику своїй дорогій подрузі Шарлотті Ленссен, художниці з Німеччини, та Світлані Гришко, художниці з Фран-

ції. Дякуємо моєму дорогому партнеру Миколі Зінченку.

Освоїла професію менеджера нерухомості в Америці, повністю оформила будинок і першого дня здала.

Дивовижна співпраця з непальцями. Цілком інша культура. Щаслива, що моє навчання в Іспанії — менеджмент туризму, дало реальні плоди. Зробила авторський тур для улюблених гостей — Тетяна Нікітіна, Ілона Нестерова, Тетяна Логуш. Подруги, сакральне слово, були в мене в гостях, високо в горах. У дружби немає відстаней.

Нічні бесіди з Дем'яною Анною, Вікторією Гришко, цілодобово з Юлією Гончар. Тримаємося.

Безліч любові від мого друга коллі Люкаса... Яке щастя відчутти неймовірну, віддану любов собаки!

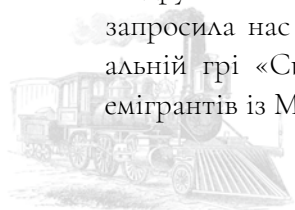
Чоловік балував поїздками в Лос-Анджелес, Седону, Колорадо-Спрінгс, Маямі.

Я освоюю тік-ток. Відкрила духовний центр у Дюранго: <https://vm.tiktok.com/ZM8w3PE5a/>

І зараз відпочиваю в Маямі у дорогих та люблячих друзів, спекла кіш, наминаємо.

30 грудня

«Без друзів мене трішки, без друзів мене трішки, а з друзями багато..» Дорога Ілона Нестерова щиро запросила нас в команду «Дикі біси» в інтелектуальній грі «Сила думки». Це цікаве спілкування емігрантів із Маямі. Задавали багато різних питань.

На деякі ми знали відповідь, іноді запитання були надто складні чи каверзні. Для мене було цікаво поспостерігати за людьми. В еміграції, здається, що люди інші. Якийсь застиглий час. Щось у цьому є... Я таке ж відчувала в Іспанії. Тут були різні акценти з Білорусії, Грузії, України та Росії. Дуже дружно та весело. Каблуки, сукні. Я сумую за нашою київською гарною публікою, за нашими нічними клубами та караоке у Валентини Жукової.

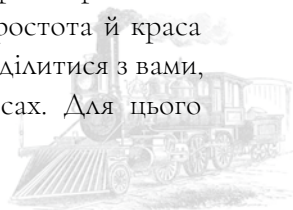
Кияни, цінуйте те, що маєте. В інших країнах — інше. Ми відгадували питання й зовсім незвично, але ми лідирували і наприкінці перемогли. Така приємна колективна хвиля перемоги. Нам подарували справжні медалі, кубок і диплом.

31 грудня

Мені постійно радять урізноманітнити свій контент. Давати більше порад.

Але зараз у мене стан відпочинку. Такий пошук себе у новому амплуа. Усвідомлено підходити до блогерства. Я намагаюся відчуту нову лінію і стратегію... Зараз просто розслаблено пливу хвилями з величезною жагою життя і отримання задоволення від естетики навколо: до чого б не торкалася моя рука, моє око.

Сьогодні у мене чудовий день. Я розширила свої горизонти. Дивовижний готель. Простота й краса в одному флаконі. Мені хочеться поділитися з вами, мої дорогі друзі, на різних ресурсах. Для цього

мені довелося зробити новий ютуб-канал. Тут відео більш оформлене, з деталями і розстановкою.

Хто з моїх друзів має ютуб-канали? Давайте підпишемося один на одного і зробимо приємні коменти. Більше творчості друзі. Насолоджуйтеся раєм. Історичний готель знаходиться біля Вілли Трампа.

Про The Breakers Палм-Біч

Зупинившись, ви зрозумієте! Історія курорту, заснованого на пісках Палм-Біч в 1896 році, відтоді міцно вкоренилася — ми дотримуємося наших цінностей і розвиваємося у світі, що змінюється. В SAFE — Ініціатива з охорони здоров'я та безпеки, коротка історія. Наприкінці 1890-х, якраз на рубежі століть, промислові магнати та елегантні світські люди почали з'їжджати до незайманих берегів нового місця призначення — довгої смуги острова під назвою Палм-Біч.

Саме наш засновник Генрі М. Флаглер, один із великих промисловців Америки, започаткував тенденцію будівництва величних і чудових будинків на острові. Його першою будівлею була «Королівська Поінчана», шестиповерхова грузинська красуня. Через два роки Флаглер представив свій найкращий готель на березі океану, який порадував гостей своєю близькістю до води та унікальним розташуванням — прямо біля «прибоїв», де хвилі розбивалися і розбризувалися.

Після пожеж 1903 і 1925 років готель щоразу ставав більш розкішним. Друга реконструкція The Breakers була присвячена нью-йоркським дизайнерам Шульце і Уіверу, тим самим умам, які пізніше створили багато з найбажаніших готелів Ман-

хеттена: Pierre, Sherry-Netherland і Waldorf Astoria на Парк-авеню. Описаний дуєтом як «вершина досконалості в дизайні та пишноті» The Breakers знову відкрилися в 1926 році, сповістивши про більш високий рівень європейського впливу та архітектурного чуття. Нова версія Флаглера була створена на зразок чудової вілли Медічі в Римі — амбітного проекту, для якого знадобилося 75 ремісників, привезених з Італії. Разом вони завершили хитромудрі розписи стель головного вестибюлю завдовжки 200 фунтів ы громадських залів першого поверху, які виставлені і сьогодні.

Рік за роком репутація курорту зростала, і чутки про нього розносилися, манячи видатних людей відпочивати в Палм-Біч цілий рік. У будь-який час в гостьовому реєстрі можна було прочитати «хто є хто» в Америці на початку 20 століття: Рокфеллери, Вандербільти, Астори, Ендрю Карнегі та Дж. П. Морган, які відпочивали разом із президентами США та європейською знатью.

Сьогодні історія The Breakers продовжується, твердо дотримуючись ідеалів, які помістили її на карту, — бездоганна розкіш, морський гламур та сервіс світового класу, але також приймаючи нове. У нашому сучасному світі, який більш взаємопов'язаний, ніж будь-коли, ми повністю віддані нашим співробітникам, навколишньому середовищу та незмінній місії нашої організації.

Зелені ініціативи

На території наших курортів ми впроваджуємо екологічно безпечні методи, які зберігають ресурси та захищають навколишнє середовище, обіцяючи

покращену якість життя для майбутніх поколінь. Наші зусилля уособлюють відданість The Breakers турботі про навколишнє середовище за збереження відмінної якості та обслуговування світового класу, які гості очікують від нашого курорту. Ці зелені зусилля включають енергоефективність, економію води та скорочення відходів.

The Breakers прагне розширювати та покращувати всі наші екологічні програми для захисту та збереження наших дорогоцінних природних ресурсів. Для нас також є велика честь бути партнером Green Power — Агентства з охорони навколишнього середовища США.

Суспільний вплив

Як сучасна організація, в якій працює понад 1900 осіб, наше почуття соціальної відповідальності поширюється на нашу команду, наше довкілля та наше співтовариство. Від благополуччя співробітників та стійких методів роботи до збагачення спільноти та ефективних партнерських відносин — наші зобов'язання не тільки забезпечують наш стійкий успіх, але й роблять внесок у почуття більшого блага.

Прогулянка з коханим чоловіком:

<https://youtu.be/EgBBbi2F4gE>

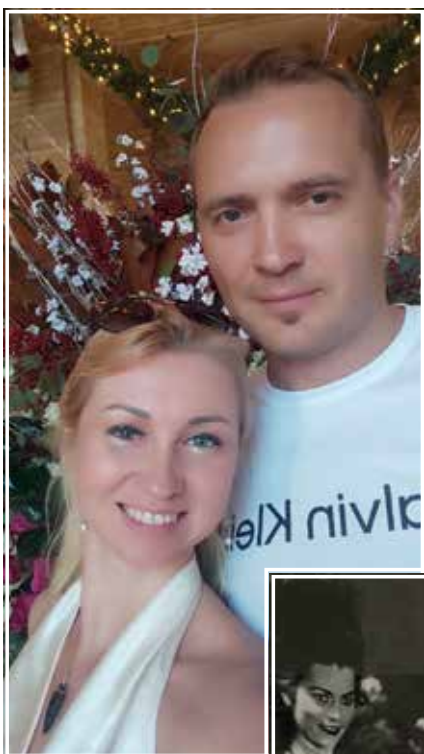

Marelli

6 січня

Привіт, Новий Орлеане!

Я в місті джауа, обожною джаз... Сидиш на вулиці біля золотого пам'ятника Жанни д'Арк і насолоджуєшся чудовою музикою. Тобі приносять морепродукти, устриці, креветки, рибку... А ти просто потопаєш у мелодії... З коханою людиною, яка дивиться тобі в очі і з них світиться кохання... Усі деталі мають значення... Миті життя без сенсу, але такі гарні...

6 січня

Пригода життя. Отримала величезне задоволення від чудової подорожі. Я зараз вивчаю курс про ресурси, наповнення. Дуже глибоке розуміння 12 напрямів, поділ на 4 стихії. Одна зі Стихій наповнення — Вода, яка завжди для мене була особливим ресурсом і станом... Я рано навчилася плавати. Завжди любила купатися. З дитинства ванна з піною для мене найкращий час проведення. Але океан у Маямі — це особливі відчуття. В останній день був дощ і великі хвилі... Тепла величезна хвиля... Вологий пісок та прохолода...

Я наповнилася звуками води, енергією води, відчуттям сонця та пляжу... Неймовірне катання на яхті на великій швидкості... Ці розвідні мости, чудеса інженерії... Мені дуже сподобалися канали...

У Маямі щасливі люди... Сонце, ніжне, пестить шкіру... Чайки навколо, птахи... Особливий стан — пити каву і вдивлятися в глибину океану... Це все складно описати... Такі відчуття десь у глибині... Сюди приїжджаєш і розумієш, що таке рай... Для мене особливо було вслухатися в гул міських вулиць. У Маямі якийсь свій особливий стиль... Російська мова скрізь, у кожному сантиметрі, з особливим колоритом акцентів... Іноді мені здавалося, що я в Одесі... А іноді — в Барселоні, запальна бачата і спекотні латинські танці...

Обличчя інші... Змішання латино-американської культури... Я робила манікюр у дівчинки з Гонолулі. Її шкіра була трохи золота... Іноді в дитинстві, якщо я дуже затримувалася, мама мені казала: «Посилати, як у Гонолулу за цибулею»... А тут реально Гонолула... Я їй почала розповідати про Африку і, тільки коли вийшла, усвідомила, що це Америка. Життя знову мені дає можливість дізнатися про нових людей, новий штат. Ще один шматочок планети з його великою різноманітністю...

Особливий стан, коли у колі друзів... Ми так злилися в чудову пісню. Олег Маслов — особлива людина... І не тільки тому, що ми стільки всього з ним зробили в JCI, чого тільки варта наша галерея в його магазині машин:), а виставки в парламенті... Ми злилися у якийсь спільний радісний механізм. Спасибі величезне його чудовій дружині Вікторії-

Маслова. Кожен день був сповнений краси. Сьогодні Володя навів приклад слова ОШО «Життя без сенсу»... Хіба є сенс у красі ранкового світанку... Але він існує... Так і ми, насолоджувалися кожним сантиметром, кожною секундою відпочинку....

Хоча новий супернапрямок у бізнесі у мене почався саме в Маямі... Але про це потім. Замри мить, ти чудова...

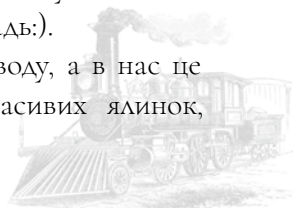
А ми в аеропорті і вже злітаємо... Куди тепер? Чоловік бадує безмірно.

8 січня

Найдивовижніша поїздка, і на десерт чоловік повіз мене до The Broadmoor.

Саме тут ми пройшли таїнство весілля. Як же приємно потрапити в цю чарівну новорічну казку... В останні хвилини свята, що минає... Ми потрапили в ошатний готель з красивими прикрашеними ялинками, і на наших очах їх позбавляли своєї принади... Готель був майже порожній, ще раз показуючи свою величну красу. Я обожнюю у Володі це відчуття мене та моменту. Він ніколи ні в чому мені не відмовляє. І завжди пропонує найкраще з можливого... Після спекотного і яскравого Маямі, Джазового Нового Орлеана, перченого Техасу ти потрапляєш у Колорадо-Спрінгс... Я дуже люблю це місце... Мені воно нагадує Бершадь:).

Така ж гладь озера... Я люблю воду, а в нас це Берладинка... Ти гуляєш біля красивих ялинок,

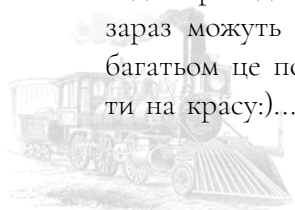
дивишся на дивні гірські краєвиди... Стан блаженства... Красива архітектура... Коли заходиш у будівлю, тебе вражають картини художників... Красиві історії Дикого Заходу, індіанців і дивовижні камені, самоцвіти, начебто з скриньки господині Малахітової гори... Так, тут теж є майстри, але каміння — рожевий кришталь, білий кришталь, блакитні, фіолетові, бірюзові. Це краса і розкіш Дикого Заходу. Каміни і вогонь мерехтять ввечері, теплі шкури зображення коней, заходи сонця і світанки сафари і, звісно, безкраї степи.

Чому навчив мене Дикий Захід, це величезній свободі, якої немає і кінця і краю... Куди не кинеш оком — степ... Але іноді видніються гори...

Дорога в Дюранго була довгою... Нарешті мені вдалося з Володею послухати лекції дорогого вчителя Акуніна. Його книжка «Російська в Англії» наповнила мої перельоти й тривалі поїздки змістом та аналізом... Так смачно описати, як писати оповідання, зміг тільки він... Я захоплююся літераторами... Захотілося перечитати, бажано в оригіналі, всі твори, на які автор посилається... Чоловікові сподобалися розповіді... Один урок ми прослухали годину...

Цю книжку не можна ковтати, я любитель ковтати інформацію... Цю книжку треба читати, аналізувати і писати...

Дорогі мої... Я вже вдома в Дюранго... Мої солодкі пригоди закінчилися... Я знаю, що не багато зараз можуть подорожувати, також знаю, що не багатьом це потрібно. Моє завдання вас надихнути на красу:)... Або швидше я не можу не писати,

не фіксувати цю красу... Зі слів моєї бабусі Ані, у фільмі «Попутники»... «І побачиш цей світ, і тобі хочеться замалювати:»).

Бажаю вам насолоди кожним моментом цим чудовим світом. Любові і щастя.

9 січня

Сьогодні особливий день: я знову сіла за кермо. Чесно — це вихід із зони комфорту... Я за кермом не сиділа з моменту переїзду. Пару разів не рахується... Навіть думка про те, що треба буде перевезти машину, викликала в мене паніку... Я зібралася, і ми поїхали. Цікаво було, такі яскраві враження... Але в якийсь момент я зрозуміла, що натискаю одночасно на газ і на гальмо двома ногами... І мчуся при швидкості 120... Легкий жах... У нас ще гірські дороги, іноді подивитися вниз страшно... Але я заспокоїлася, взяла себе в руки і прилаштувалася за Володею, навіть увімкнула музику. Як цікаво влаштована наша природа, ми забуваємо і потім пару рухів і м'язова пам'ять все згадує. Це завжди було приємно в спорті.

Дуже сумую за спортом та груповими заняттями. У нас зараз дві машини, і моє завдання — освоїтись і починати виїжджати самостійно з дому... Ще колосальний страх із духовним центром... Ми його створили перед від'їздом. А тепер його треба наповнити. Наразі ще свята... Але я вже готую програму. Багато робитимемо онлайн. Тож можуть

приєднатися люди з будь-якої точки світу... З українською аудиторією складно через різницю у часі, але я завжди буду рада...

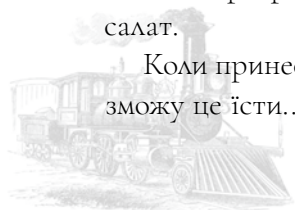
10 січня

Сьогодні я спілкувалася зі свекрухою, і вона розповіла історію про шубу. І я дуже захотіла її надягнути... А ще французькі чобітки на шпильці.

Ох, київські дівчата! Вам мене не зрозуміти... Я була як інопланетянин у Дюранго... Ну, не вперше. Головне — чоловікові подобається. Ми поїхали в чудове місце... Лижний курорт Пургаторі... Я мріяла посидіти на балкончику і випити кави, але взимку його закрили, і ми пішли в інше місце, але з великими вікнами... Вчора я пішла на сухий голод. Насправді планувала раніше... Намагаюся під час ретриту, але перельоти все змінили... Голод — це круто... Особливо після новорічної обжерливості... Головне — це радість чоловіка, коли він п'є перший ковток води з медом після добового сухого голодування.

Ми вирішили прогулятися... Засніжені вершини наших гір... Закохуюся в цю красу... І тепер приколю перекладу... У меню дуже красиво було описано «Буффало»... Я зраділа, невже сир? У моєму уявленні це ж прекрасна італійська моцарелла і смачний салат.

Коли принесли страву я зрозуміла, що просто не зможу це їсти... Чоловік, звичайно, все з'їв... В Аме-

риці Буффало — це смажена курка... Але в нашому випадку в стилі Буффало була брокколі, засмажена в клярі з соусом майонез... Ух! Я, мабуть, ніколи не зможу звикнути до американської кухні... Або до кухні Дикого Заходу та Мексики...

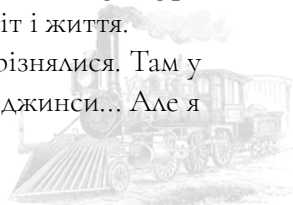
Ми випили каву, насолоджувались краєвидами... Приємно було зробити перший ефір у «Лінк Діні»...

11 січня

Мої дорогі друзі — це те, чим я багата... Те, чим я дорожу, й те, що для мене важливо... Кажуть, що для Риби найціннішим є друг... Так воно і є... Так у моїх батьків, у брата. Друг — це важливо... У відповідь я отримую любов з іншої частини планети, з океану. Таку несподівану, таку потужну і красиву... Що таке дружба, як зароджуються почуття?.. По крупиночці, по сантиметру... Я проходила тренінг з особистих ресурсів. Одним з 12 ресурсів є друзі... Звичайно, це величезний надихаючий ресурс...

Ірина Кжемановська подарувала мені красиву сукню. Боже, вона так божественно пахла... Може, з якимись парфумами подорожувала... Разом з моїми книжками в посилці я побачила це диво... Просто крик радості... Я так люблю моїх чудових одеситок... За їхню неймовірну любов, смак, бажання красивого цікавого життя. Американська культура інша. Жінки інакше сприймають світ і життя.

...Це нормально, іспанки теж відрізнялися. Там у одязі домінував чорний колір... Тут джинси... Але я

люблю сукні: жіночі, довгі, з яскравими квітами, індивідуальні. Особливо коли дизайнерка — улюблена подруга... Я так люблю речі з душею...

За все життя у мене зібралася особлива колекція пошитих саме для мене суконь... Ця сукня особлива... З Ірочкою у мене багато пригод. Чого варта наша Барселона разом! Вона приїхала до мене на кінофестиваль, зробила виставку своїх картин, привезла мій красивий портрет... Як я можу не любити людину, яка тонким пензликом вдивлялася в моє обличчя і малювала... Але особливі стосунки — це Стамбул, я їздила підтримати її заплів... Переплисти через Босфор, це її позиція, і вже неодноразово. Якби ви знали, що ми разом пережили вранці в мечеті Сулеймана, здається, в мене це був вихід душі з тіла... Особливий духовний стан... Місце сили та особливі люди... Руки горіли з неймовірною силою, стан невагомості. Навіть коли пишу і згадую про це, охоплює особлива хвиля... Просто наслідок заняття практиками.

Іноді зустрінеш якусь душу і розумієш: ось вона, рідна, особлива... А наші одеські подорожі, під час Одеського кінофестивалю... Ці яскраві зустрічі... Її капелюшок... Ніколи не забуду, коли я приїхала вся просто спустошена розлученням і поверненням з Іспанії, і вона повела мене на перегони і одягла в чудовий капелюшок... Ви розумієте, капелюшок! Не кросівки, не ковбойський капелюх... А тонкий, красивий капелюшок... Люблю тебе, моя дорога... У моїй наступній книжці будуть мої друзі, адже вони такі цікаві... Такі незвичайні та талановиті... «Не май 100 рублів, а май 100 друзів»... Сьогодні в

басейні я займалася з американцями, двоє «дівчат» віку за 70, були вихідцями з України. Америка просто вражає... Кожен член нашої команди аквааеробіки співчували мені і ситуації, яка в Україні... А я не люблю співчуття... Я з величезної красивої країни з класною та красивою культурою...

Любіть своїх друзів... Говоріть їм про це. Даруйте подарунки. Робіть це щиро, і вам повернеться це у 100 разів більше.

12 січня

Можливо, Господь мене послав у гори саме для цього. Для створення медитативного центру Good Karma. Дякую велике моїм партнерам Karma T. Bhotia та Juamu Bhotia.

Я йшла до цього дуже давно... Змалку було багато незвичайного. Я відчувала горіння рук... Закоханість в аюрведи, поглинання будь-якої інформації, вегетаріанство, зйомка фільму «Справжнє життя» про вегетаріанців в Україні в 2008 році, практики, практики, семінари, ретрити, навчання. Цигун, Рейки, кундаліні-йога, семінари, навчання... Я ніколи не планувала викладати. Не було такої мети... Я дуже поважала своїх друзів, які мали духовні центри... Сергій Гурко, Ера Водолія... Скільки задушевних бесід та досвіду. Мій перший вчитель Рейки Анатолій. Динамічні медитації з Тетяною Кашпур-Булава. Досвід практик у Барселоні... Навчання у Ольги Гомон. Все це привело до чудового міста

Дюранго високо в горах, де я зустріла дивовижних людей: мого чоловіка, духовного наставника, Шарлотту Ленссен, Карму, Джауму, які з Непалу. Неймовірні люди. Мені дуже хочеться допомогти їм у розкритті цього напрямку. Щодня вчуся... Це маленькі кроки. Буду щаслива нашому взаємному шляху.

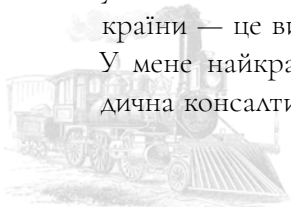
14 січня

Сьогодні ми зібралися з родиною відсвяткувати Новий рік. В будинку звучали українські пісні, щедрівки. Були пісні українські страви: традиційна кутя з медом, борщ, вареники. Головне — молитва. Ми згадали всіх наших родичів, що не з нами. Прочитали молитву. Залишили кутю померлим... Традиції, які я бачила в Самборі, традиції, яких навчила мене мама, я далі впроваджую в Америці. Як важливо знати своє коріння і насолоджуватися культурою своєї родини, країни.

Всіх свої близьких вітаю зі святом.

15 січня

Новий шлях. Не май 100 рублів, а май 100 друзів. Я дуже люблю бути незалежною та фінансово успішною. Так, саме так... Щоразу переїзд до нової країни — це виклик. Нові знання. Я тут понад рік. У мене найкращий чоловік, успішно діюча Юридична консалтингова група «Яремчук та партнери»

бухгалтерський бізнес «Актив Баланс» в Україні; кінокомпанія Star Independent, яка організувала та провела кінофестиваль в Україні та в Америці, а також благодійність та медитативний духовний центр PLYSA. Все це потребує уваги. Як тільки я приїхала, найперше ми сходили до банку, щоб відкрити мені рахунок, але нам відмовили, мотивуючи тим, що без сек'юриті-номера не можна... Це було дуже для мене дискомфортно. Я користувалася карткою Володі, оскільки для проживання в Америці тобі постійно потрібно її використовувати. У Маямі наші дорогі друзі пояснили нам, які саме банки відкривають рахунок і що це не проблема на цій стадії... Ми вирішили по приїзді це зробити... Скільки ж радості в мене було, коли банк підтвердив і видав мені картку. Мені дуже важливо, що я знову входжу в американську бізнес-систему, починаю повноцінно проходити етапи адаптації та налаштовувати свій незалежний фінансовий потік.

Для будь-кого це важливо. Кожна жінка має відповідати за своє фінансове життя. Це частина її особистого ресурсу... Важливо наповнювати себе та своїх близьких.

Гроші люблять тишу. Я рідко розповідаю про те, що закохана у фінанси. У мене повноцінна фінансова освіта в КРОК, і понад 12 років бухгалтерська компанія. З цікавого: ми дуже довго вели бухгалтерію Насті Каменських та ведучого Сергія Величанського і багатьох інших моїх яскравих та цікавих друзів. Я щаслива, що мої знання допомагають багатьом творчим та талановитим людям.

Багато чого цікавого сталося у Маямі. Про це пізніше в моєму блозі про життя в Америці та побудові бізнесу.

18 січня

Рік тому я планувала весілля... У розпал пандемії, маючи готову сукню з України. Я вирішила, що хочу велику і пишну... Завдання легке, якщо ти в Україні :) Мені дуже давно багато компаній пропонували рекламну співпрацю... А тут? На Дикому Заході? Де просто немає магазинів... Один-єдиний на ціле місто. Це був шок... Активний пошук... І я обожнюю сукні :))... Моя б воля, я б щодня на бал...

І, звісно, солодощі. Наречений підтримував мене місцевим, дуже смачним шоколадним брендом.

Вчора мені порадили змінити зовнішній імідж. Дуже довго я на аватарці у весільному образі.

Я сказала, що в мене медовий рік! Надто довго я до цього йшла... Занадто багато складнощів було у мене на шляху...

Всім, хто заміжні, будьте щасливі, любіть, всі, хто у пошуку, вірте. Все відбудеться вчасно. І, звичайно, святкуйте. Створюйте свято щодня!

22 січня

Дім там, де пахне пирогом. Найулюбленіший і найшвидший рецепт: будь-яке пісочне тісто або

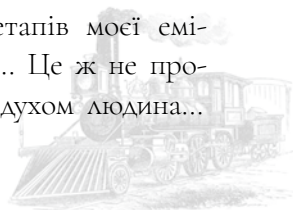
дріжджове заморожене. Начинка: яблука, гарбуз, родзинки, цукор, вершкове масло, все притомити на вогні. В ідеалі з морозивом або з чаєм. Надихаю...

Сьогодні був супердень. Новий бізнес — управляти здачею будинку в оренду, багато деталей, але мені дуже подобається... Поки що кожен клієнт і оренда викликає у мене бурю радості.

Сьогодні у мене було дуже багато позитивних емоцій... Я була втретє на аквааеробіці... Юху! У мене там тусовочка... Усім далеко за 60, але дуже юні духом... Там у нас дівчата та хлопці... Деякі вихідці з України... Ми обговорюємо вареники :) і сьогодні навіть згадали смажену цибулю. Знаєте, як це важливо — знайти групу, колектив та мило спілкуватися... Я вперше втягнулася у тренування... І найцікавіше було, коли мене покликали спуститися з гірки. Дідусь пішов з нами... Багато адреліну... Взагалі я не любитель адреналіну, швидких гоїдалок та атракціонів, але я вирішила піти в розширення своїх кордонів... Вода робить чудеса... Моя подружка, запропонувала спуститись гіркою вдруге, дідусь пішов з нами, а ось втретє дівчата спускалися самі. Радість життя у різноманітності. Ось таке різне життя.

23 січня

Сьогодні один із переломних етапів моєї еміграції... Ключове слово — подруга... Це ж не просто людина, жінка або близька за духом людина...

Я дуже просила Бога допомогти мені з друзями... Це найбільша трагедія переїзду — знайти людей, з якими тобі буде добре. А для жінки у будь-якому віці близька подруга — це дар... У дитинстві, все набагато простіше, в юності, танці, навчання... Але мій випадок в Дюранго — це зовсім особливий випадок...

З російською ком'юніті у мене не склалося такої ж комунікації, як у Барселоні... Я навіть перестала робити спроби... І ось одного разу Володя привів мене до людей в їхній дім. Цього дня я нічого не їла. Так склалися обставини. Лінда накрила суперстіл. Я, не дочекавшись нікого, почала тупо їсти, просто поглати. Вони з чоловіком були в шоці... Але зробили ритуал молитви, і всі сіли за стіл... Мені так соромно стало... Ми довго спілкувалися... Вони розповідали, як збирають сміття біля їхнього будинку в парку... Ми обговорювали кіно, у її чоловіка 50 патентів.

Потім ми сходили на каву... І вперше сумочка моєї подруги була витончена і красива, і навіть Chanel!

А сьогодні вона заїхала за мною на сніданок. Ми поїхали снідати в улюблений гольф-клуб у Пургаторі... Місце, в якому ти сидиш і дивишся на гори і відлітаєш від краси... Потім ми поїхали до міста і пішли магазинами... Ви розумієте, з подружкою по магазинах... Ні, ви не розумієте. Не з чоловіком, який нервує, а з подружкою, з якою ти можеш все приміряти. Вона показала свої улюблені місця...

Я фанат гарного старовинного посуду... Ми забрели в цікаву нову антикварну крамничку... До моєї золотой колекції прийшли золоті столові набори...

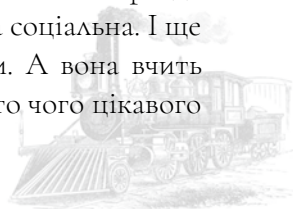
Я щаслива, що у мене є срібна колекція, а зараз є золота... Сервізи з історією, тонкий фарфор... Краса Дикого Заходу. Я закохуюся у цей, трохи ретро-стиль...

Ми зайшли у фотогалерею. Красиві фотокартини Америки, Колорадо, схили Арізони.. Скоро Лінда покаже мені новий штат Арізону... Там пустеля, на секундочку... Скорпіони, змії, кактуси... Але мені сказали — гарні заходи... Починаю бачити іншу красу... Далі ми пішли в італійський ресторан, з'їли по чудовому грибному супу, і найсмачнішу каву з італійськими «Каннолі». До речі «Каннолі» я спробувала вперше...

Лінда — яскрава особистість, вона знає багато мов фарсі, італійську, іспанську. У неї медична освіта і двоє чудових дітей.

Я звикла, що у мене різний віковий діапазон подруг... Але мені дуже цікаво... Далі ми потрапили до вінтажного магазину з посудом... Мене заворожують віяла, ці філіжанки, виделочки. Наприклад, виделочки для грейпфрута... Вони особливі. Або ложечки для ікри...

Далі був справжній живий концерт музики під аюрведичний чай... І ми просто розчинилися в цьому... Мій чоловік у 6 написав скромно: «А ти коли будеш вдома?..» І сказав: «Так, затягнувся у вас сніданок...» Але нам було так добре... :)... Бережіть своїх подруг, любіть їх, плекайте. Даруйте подарунки... Навіть дуже хороше заміжжя хочеться розділити з подругою... Людина — істота соціальна. І ще це суперпрактика англійської мови. А вона вчить українську. І знаєте що ще, ми багато чого цікавого

придумали. Я подарувала їй ангелочка, якого привезла з Нового Орлеана. Вона — мій ангел, в цій дивовижній країні Америці.

25 січня

Знаєте, дуже страшно... Зранку я прочитала новину, що американське посольство вивозить сім'ї дипломатів із країни... Чоловік сказав, нам треба молитися... Я пішла на тренування... Всі у групі знають, що я з України. Тренер щось мені почала говорити, я перевела розмову — не люблю порожню балаканину... Вона мені тоді сказала, що пам'ятає свій страх, коли бомби стояли на Кубі, а це близько біля Флориди, де вони раніше жили. І їм було страшно. Я пам'ятаю 2014 рік, коли все було несподівано і дуже страшно.

...Уже 2022. Сьогодні я дивилася фільм моїх грузинських друзів «Вузкий міст» Mitzia Papuna Davitaia, дякую за нього. Фільм, де піднімаються непрості питання... Де говорять про системну війну... Я так хочу миру.. Ось найбільше бажання: щоб був просто мир. Не думати про могили молодих хлопців в Самборі.

Я шукала свою формулу: що таке любов до Батьківщини, патріотизм, де ця грань? Як може твоє тіло нити і хворіти від страху... І ще я не хочу страху і паніки... Ось від слова «зовсім»... Страх і паніка з'їдають сили... А сили потрібні, щоб гостро думати... Об'єднуватися... У буддистських вченнях

кажуть, якщо чогось хочеш, дай це іншому. Мир у кожному домі, любов, багато любові... Просто величезний потік любові в кожній дії. Поки що бачу лише такий шлях. Бережіть близьких. Усіх люблю...

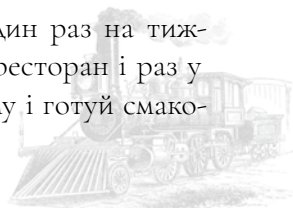
29 січня

Сьогодні було чудове свято у Дюранго — Фестиваль снігу... На центральній вулиці був парад. Люди в дивовижних магічних костюмах. Все місто зійшлося. Веселою компанією ми пішли до мексиканського ресторану і спостерігали ходу через великі вікна. Зізнаюсь, це був мій перший подібний вихід. На цьому святі люди радіють снігу, наче магії.

Як цікаво переплітаються міжнародні традиції, які були привезені з Європи, потім змішалися з місцевим населенням, і зараз тут таке цікаве свято... Атмосфера радості та сміху... Такі вони, американці... Ще в мене був привід одягнути шубу... Тут, звісно, це не прийнято... І моє вбрання теж дуже суттєво відрізнялося від місцевого стилю Дюранго... Головне — це радість в очах і задоволення. Всім бажаю щастя, кохання та тепла... І, звісно, радості від снігу.

31 січня

Колись Лінда мені сказала: «Один раз на тиждень обов'язково ходи з друзями в ресторан і раз у тиждень запрошуй їх до себе додому і готуй смако-

ту». Так ми відчуваємо рідних і близьких. Ми часто приходили до них на обід та зависали вдвох, як дівчата. Настав час запросити їх на український обід. Я дуже люблю приймати гостей вдома. Це особливий ритуал для мене, Володя теж дуже гостинний.

У нас був український вегетаріанський борщ, готував Володя. Ну дуже смачно. Він це вміє. Ми запропонували гостям часник. В Дюранго вплив мексиканської кухні дуже великий, і всі вже звикли до дуже насичених мексиканських смаків. Також в нас були вареники з картоплею. Слава богу, що я знайшла заморожені в магазині, це моя радість і спасіння. Тут їх називають в польській манері «Пирогоги». Нашим гостям дуже сподобалось. Я приготувала пиріг з яблуками, гарбузом та родзинками, подавала з морозивом.

Цілий день грала українська музика: Ніна Матвієнко, «Пікардійська Терція»... А потім вони дивилися мій фільм «Попутники». Далі мій ютуб-канал Star Independent, багато видно із виставок, кінофестивалів, інтерв'ю... Звичайно, зовсім інше життя... Я подарувала свою збірку поезії... Так приємно спілкуватися з друзями однією мовою серця, хоча зовсім різними мовами.

Зізнаюся: я втомлююся від постійної англійської. Що точно: планета Земля — єдина. У всіх людей в Америці такий національний мікс... Тоні — Данія, Швейцарія, Німеччина, Італія, Мексика.. У Лінди — Італія і ще багато всього: мов, зовсім інший погляд на світ... Дуже затишно, тихо і спокійно... Такий важливий елемент життя — дружба. Скажу вам точ-

но: минуло більше року, щоб я відчула жіночу рідну душу..

Для мене також особливе задоволення дружити вчотирьох. Зізнаюся, для мене все це новий досвід... Дуже цінний і кришталевий... Особливе задоволення для мене — прикрашати стіл. Я використовувала гілочки ялинки і маленькі квіточки, нові золоті прибори та срібні ложечки як комплімент від шефа.

Красу можна творити самостійно... Головне хотіти і яке щастя що є куди запросити і кого запросити. Щастя у дрібницях. Тривога військових дій... У такі хвилини особливо радієш і відчуваєш справжні цінності... Запросіть гостей додому на борщ і вареники... Надихаю вас на сімейні дружні посиденьки.

Marelli

*Бродисор.
Калорада-
Спрингс*

1 лютого

Еміграція — це великий виклик. Я шукала підтримку і знайшла її в особі дорогої, обожнюваної Тетяни Кретової, ми знайомі дуже давно, адже саме вона відкрила JCI в Україні... Саме вона кардинально вплинула на моє життя і у 2009 році запропонувала мені бути Національним президентом JCI Україна. Якщо не ти, то хто... Ми разом багато років є сенаторами JCI Ukraine. Нині нас життя знову об'єднало. Вона має чудовий досвід адаптації в еміграції, зараз живе і успішно працює в Мадриді. Більше 2 місяців вона мій особистий коуч, і ми щасливі поділитися прогресом.

У нашому спілкуванні ми обговоримо дуже багато важливих моментів для коучів, тренерів щодо відкриття та розвитку компанії. Робота із міжнародними завданнями клієнта. Маркетинг на англомовну та російськомовну аудиторію. І, звісно, улюблені питання захисту тренінгових продуктів. Понад 19 років мого досвіду в цьому напрямі освіти. Оскільки моя та її аудиторія більше на фейсбуці, прошую вас на прямий ефір... США — Іспанія, але завжди для коханої України.

Знаєте, за чим я сумую дуже сильно?.. За найталановитішими фотографами Києва... Моя книжка з

віршами, у ній дуже багато фотографій... Абсолютно особливих фотографій...

Я обговорювала сьогодні з Ліндою Україну. Цим фото понад 10 років. Костя робив фотосесію мені та Віці... Фотосесія — це маленька історія... Тік-ток дає мені змогу оживити такі цікаві кадри...

Сьогодні була на манікюрі. Я нарешті знайшла майстра, яка робить потрібне для мене якісне виконання... Повірте, це для кожної українки переломний період. Стан, коли ти задоволена своїми ручками... Такі звичні моменти у Києві... Адже догляд у Києві — це так природно. Всі роблять, хто краще, хто гірше... У Дюранго все зовсім інакше... Це не потрібно жінкам навколо...

Звичайно, я щаслива, що в мене є Лінда, і їй це потрібно... Вона приїхала з Арізони... Вони мають міжнародний патентний бізнес, і це просто зовсім інше мислення.

Яке ж важливе оточення... Думки, ідеї, обговорення з друзями... Їхнє тепло просто огорнуло мене... Лінда читала мої вірші і плакала, так розчулилася. Це так хвилююче... Прокладати міжнародний місток... Вчитися нової культури... Я планую зробити відеочитання віршів. Лінда читатиме англійською...

Знаєте, маленькі перлинки я збираю у новий красивий творчий ювелірний твір... Іноді, спостерігаючи за своїми фото, розумію, як же я боялася і була невпевнена у своїй зовнішності... Боялася грати в театрі, обрала лінію залізної леді... Бізнес... Відповідальність... У моє життя прийшов чоловік... І все так кардинально змінилося...

Лінда сказала, я така завдяки своєму досвіду... Сумую за творчістю... Можливо, такий перепочинок ще раз допоможе мені усвідомити, що ж я істинно люблю... І що для мене важливо...

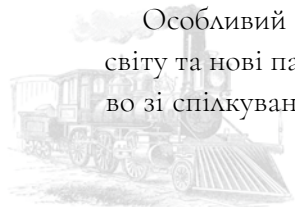
9 лютого

Знаєте, чого я кайфую? У прямому сенсі цього слова... Від суперкрутих переговорів щодня з командою та клієнтами... Інвестиції в ІТ-проекти — це мегацікаво... Кожен день у мене проходить у вивченні чогось нового та цінного... Освоюю LinkedIn... Я дуже люблю чоловічий світ... Люблю завжди вести бізнес-переговори з чоловіками... Чітко, конкретно, по суті...

Особливе задоволення для мене зараз пірнати у світ телемедицини... Коли на тому дроті в зумі англомовний менеджер, з крутим британським акцентом розповідає про стартап, створений українцями з Ізраїлю. Підтримані японськими інвестиціями, з офісів в Еміратах, а в команді у них 26 докторів наук... І їхній продукт по телефону виокремлює температуру, тиск і ще багато показників...

У мене просто дитяче захоплення... Я дуже пишаюся, що працюю з такими сучасними людьми як Nick Kysel — творець <https://doctoronline.care/>

Особливий стан — складати воедино картину світу та нові пазли зі знайомих інвесторів, а особливо зі спілкування інвестфондів у напрямі телемеди-

цини... Мені дуже подобається середовище організованих, чітких та цікавих людей...

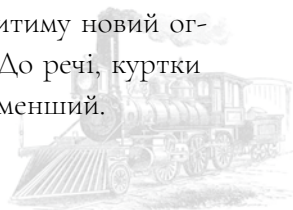
Я не відчуваю впливу Дикого Заходу... Я відчуваю величезний ринок Америки... Потрібен був майже рік... Але воно того варте...

11 лютого

Я трохи в шоці від тік-току. Зробила його за рекомендацією тренера Олени Філатової. Напряму в бізнесі #Стиліст в Америці, почала з розваг та любові до моди... Ну люблю я класно одягати рідних...

З моїм особистим коучем Тетяною Кретьовою ми проробляли 100 способів заробітку. Так народився наш канал... З підтримкою, улюбленої стильної подружки Маріанни Стефанівни ми запустили інстаграм https://instagram.com/asu_usa_shop?utm_medium=copy_link і телеграм-канал <https://t.me/+ALNIcYcbSIszZjgy>. Цього місяця вісім дорогих клієнтів отримують свої цікаві американські стильні товари... Але найголовніше... Цей ролик набрав 1370 переглядів... Звичайно, мене з Діаною і чоловіком не порівняти, у них там їхній танець з татом мільйони набрав... Але теж нічого:). Юрпослуги рекламуються з переглядами значно складніше:))...

Хто ще хоче стильненьку річ з Америки, пишть:))... Все підберемо. Завтра робитиму новий огляд... Відеоогляди по п'ятницях:))... До речі, куртки вже по 35 доларів, але вибір значно менший.

11 лютого

Сьогодні дуже символічний день — Свято жінок у науці... А у мене новина: я вступила до Harvard University. Для мене це особливий період. Нова країна, нове навчання. Інші правила гри у бізнесі. Я вибрала сферу діяльності інвестиції. Це усвідомлений крок, і мені дуже цікаво. Було багато сумнівів. На цей курс я хотіла потрапити ще рік тому. Цього року усі зірки склалися правильно. Фокусування на цілі. Звичайно, хвилююся через мій рівень англійської, але дорогу здолає той, хто йде...

До свята жінок в науці я маю відношення, тому що ще є президентом Міжнародної асоціації молодих вчених «Інтелектуальне лідерство». Організації понад 20 років. Багато участі у конференціях. Була стипендіатом стипендії ім. Кірккланда у Польщі. Писала наукові статті. Писала кандидатську, але не захистила... Все можливо... У Польщі я вперше за науку отримувала досить пристойну стипендію, тоді це було 500 євро...

Повернувшись додому, була вражена бідністю нашої науки... І інтереси пішли більше в кіно... Зараз в Америці, я знову побачила в науці цінність... Кожен стартап хвалитися, що в команді є доктори наук... Це мене змушує замислитися...

Жінки науки, вітаю вас! Захоплююсь вами... Ідемо далі підкорювати науковий світ...

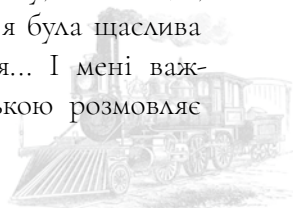

13 лютого

Знаєте, що я люблю в цілительстві? Подяку людей... Це ні з чим не порівняти... Жодне заняття, яким я займалася, не може дати ці відчуття... Сьогодні у мої руки потрапила вагітна дівчина... Якби ви знали, як вона дякувала... Як дбайливо я відчувала руками її біль і хвилювання, її радість... Її щедрість... Шестеро людей... І зовсім немає втоми... Енергія рук б'є ключем...

Багато хто говорить, що потрібно сконцентруватися на чомусь одному. А я розумію, що мені дуже подобається різноманітність... Вона дає мені повноту життя... Я завжди така була... Непосидюча, швидка, за це мені завжди докоряли... Але це ж чудові якості в бізнесі, в науці, у навчанні... Так важливо людині розуміти, якою вона є... І бути в тому середовищі, де її якості цінують. Вчора у нас був дівчачий вечір...))

Лінда запросила мене, до неї приїхала подружка, і були ще місцеві дівчата... Всі далеко за 50, але це не важливо... Важливо, як ми спілкувалися. Я взяла із собою «Лілу. Гра життя». Я рік мріяла пограти з дівчатами вдумливо, глибоко... Розкрилося багато моментів. Гра англійською, там складна система... Але мені вдалося намацати цю розмову з душею... І хоча останній місяць я була дуже сильно сконцентрована на питаннях великого бізнесу, інвестицій, телемедицини, IT-стартапів, вчора я була щаслива від нашого духовного спілкування... І мені важко, воістину важко, коли англійською розмовляє

одночасно більше трьох людей... В якийсь момент просто відключилася... Мозок перестав сприймати... Це життя. Мої театральні пояснення допомагають у спілкуванні... Дорогу освоїть той, хто йде...

Еміграція — це шлях... Складний, зі своїми радощами та прикростями, поворотами та перехрестями... Дуже хвилююся за рідних...

Телеграм-канал з одягом — це такий теплий контакт з близькими, коли вони просто відволікаються... Ми обговорюємо моду... І тут я почуваюся жінкою... І головне — відчуваю тепло сердець через океан.

Усіх люблю. Всім нам миру :))

14 лютого

День Святого Валентина... Без слів, тільки любов і радість...)

16 лютого

День народження дорогої Шарлотти Ленссен.

Я запросила друзів, наготувала, і ми разом відсвяткували... І хоч у мене немає кровної сім'ї тут, але я можу створити свою нову сім'ю з найдорожчими та близькими...

17 митого

Перший день навчання у Harvard. Дуже цікава історія успіху та бізнесу з життя бізнесмена Джона Ошера. Крім успіху, ми маємо помилки, на яких вчимося. Джон Ошер з усім своїм досвідом склав список із 17 помилок, яких припускаються підприємці.

Нерозуміння ринку

Помилка 1: Нездатність витратити достатньо часу на вивчення бізнес-ідеї, щоб побачити, чи вона життєздатна. «Це справді найважливіша помилка з усіх. Кажуть, що 9 з 10 підприємців зазнають невдачі, тому що у них недостатньо капіталу чи у них не ті люди. Я кажу, що 9 з 10 людей зазнають невдачі, тому що їхня первісна концепція нежиттєздатна. Вони так сильно хочуть бути в бізнесі, що часто не роблять роботу, яку їм потрібно зробити заздалегідь, тому все, що вони роблять, приречене. Вони можуть бути дуже талановитими, робити все інше правильно і зазнавати невдачі, тому що вони мають ідеї, які мають недоліки».

Помилка 2: Неправильний розрахунок обсягу ринку, термінів, простоти входу та потенційної частки ринку. «Більшість нових підприємців захоплюються ідеєю і не шукають правди про те, скільки людей захочуть її купити. Вони складають фінансові прогнози у рамках презентації, щоб залучити своїх інвесторів. Вони кажуть: „Обсяг ринку становить 50 мільйонів людей, які могли б використати цей продукт, і якби я міг продати тільки 2 відсотки з

них, я б продав мільйон штук“. Але 2 відсотки ринку — це багато. Більшість товарів продається менш ніж за 1 %».

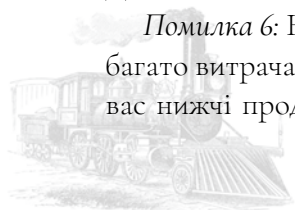
Помилка 3: Недооцінка фінансових вимог та термінів. «Вони встановлюють свої фінансові вимоги на основі Помилки 1, і вони йдуть вперед і беруть на себе зобов'язання виділити стільки офісних площ та стільки комп'ютерів, найняти віцепрезидента з продажу тощо. Перш ніж вони дізнаються про це, ґрунтуючись на прогнозах продажів, які були неправильними з самого початку, вони створили витрати, які вимагають виконання цих прогнозів. Таким чином у них закінчуються гроші».

Погані управлінські рішення

Помилка 4: Завищення обсягів та термінів продажу. «Вони вже прорахувалися у розмірі ринку. Тепер вони перебільшують свою частку. Вони часто кажуть: „Є 200 мільйонів будинків, і мені потрібно продати 10 з них“. Однак якщо розбити його на частини, набагато менше їх дійсно є потенційними клієнтами. Це унеможливає їхні прогнози продажів».

Помилка 5: Занижені прогнози витрат. «Їхні прогнози витрат завжди занижені. Частково це пов'язано з тим, що вони прогнозують набагато вищі продажі. Також завжди спливають невідомі причини, які зазвичай роблять витрати вище запланованих. До того ж їх маржа тепер нижча».

Помилка 6: Наймати дуже багато людей і занадто багато витратити на офіси та приміщення. «Тепер у вас нижчі продажі, вищі зарплати та надто великі

накладні витрати. Це те, що ви бачите кожен день у компаніях, які зазнають невдачі. І всі вони виростають із цієї першої помилки: нездатності досліджувати розмір і життєздатність можливості».

Помилка 7: Відсутність плану у разі непередбачених обставин. «Навіть якщо ви реалістичні у своїх оцінках, щоб розпочати новий бізнес, є речі, які відбуваються, коли ви починаєте новий бізнес. Ваші ідеї продажу можуть бути марними; банківські ставки можуть зрости; результат поганого планування, але вони трапляються. Найчастіше підприємці просто відчувають, що щось станеться, коли це потрібно. Вони не мають планів на випадок непередбачених обставин, якщо це не спрацює у потрібному розмірі й у той час, який вони хочуть».

Помилка 8: Залучення непотрібних партнерів. Є певні партнери, які вам потрібні. Наприклад, вам часто потрібні гроші, тому вам знадобляться фінансові партнери. Але надто часто хлопець із ідеєю бере у партнери всіх своїх друзів, стратегічні переваги не гарантують права власності. Але вони отримують 25 відсотків компанії. Це непотрібно, і це помилка. Перш ніж люди стануть партнерами, вони мають це заробити».

Помилка 9: Найм заради зручності, а не через вимоги до навичок. «У своїй першій чи двох своїх справах я найняв родичів. Це було легко зробити, але у багатьох випадках вони були невідповідними людьми [для цієї роботи]. І важко звільнити людей, особливо якщо вони родичі чи друзі. Потрібно витратити більше часу на ручний підбір людей на основі вимог до навичок. Вам дійсно потріб-

ні суперкваліфіковані люди, які можуть носити більше одного капелюха. Це просто втомлює вас, коли ви наймаєте людей, які не можуть виконувати роботу».

Помилка 10: Нехтування керуванням усією компанією в цілому. Ви бачите, що це відбувається постійно. Вони витрачають половину свого часу на те, що складає 5 відсотків їхнього бізнесу. Ви повинні мати уявлення про всю свою компанію. Але дуже часто людина, яка керує нею, втрачає це уявлення. залучається до частини, і вона не управляє цілим. Чи роблю я той чи інший продукт, чи я наймаю когось, [я розглядаю], як вони [будуть] вписуватися в довгострокову та короткострокову перспективу в загальну картину. Постійно спробуйте побачити свою спільну картину.

Помилка 11: занадто легко визнати, що це «неможливо» замість того, щоб знайти спосіб. «У мене був інженер, який був дуже хорошим інженером, але на кожну іграшку, яку ми розробили, він казав: „Ви не можете зробити це таким чином“. Я повинен був бути обережним, щоб не прийняти це дуже легко. Я мусив дивитися далі». Якщо ви бізнесмен, ви збираєтеся відкривати нові горизонти. Багато людей скажуть, що це неможливо, прийняти це дуже легко. Хороший підприємець знайде спосіб.

Помилка 12: Занадто велика увага приділяється обсягу продажу та розміру компанії, а не прибутку. «Ваше управління часто залежить від обсягу та розміру. Багато підприємців хочуть сказати: „У мене є така велика компанія, з такою кількістю людей, з такою площею і такими продажами“. Занадто багато

уваги приділяється тому, наскільки швидко і масштабно можна побудувати бізнес, а не тому, який прибуток він може принести. Банкірам та інвесторам це не подобається. Підприємці так захоплені створенням та будівництвом, але їм також потрібно навчитися ставати добрими бізнесменами».

Помилка 13: Пошук підтвердження своїх дій, а не пошук істини. «Це часто відбувається: ви хочете щось зробити, тому ви кажете про це людям, які працюють на вас. Ви говорите з [вашою] сім'єю та друзями. Але ви шукаєте лише підтвердження, ви не шукаєте правди. Ви шукаєте когось, хто скаже вам, що ви маєте рацію. Але правда завжди виходить назовні. Тому ми [тестуємо] наші продукти та прислухаємося до того, що кажуть [тестувальники]. Ми надаємо значно більшого значення правді, ніж люди говорили, що те, що ми робимо, прекрасно».

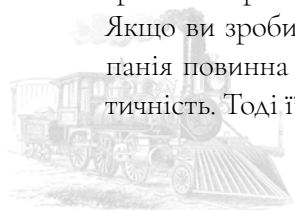
Помилка 14: Відсутність простоти у вашому баженні. «Багато підприємців йдуть відразу в багатьох напрямках і нічого не роблять добре. Замість того, щоб зосередитись на тому, щоб робити все правильно, щоб продавати на своїх найбільших ринках, вони розподіляють увагу своїх людей і їх час, намагаючись зробити занадто багато речей [один раз]. Потім їхній основний продукт не зроблено належним чином, тому що вони роблять так багато різних речей. Вони мають ідею, і вони кажуть, що збираються продати її в Wal-Mart. Потім вони кажуть, що збираються продати в [мережу] Home Shopping Network. І тоді ринок подарунків виглядає добре. І так далі».

Відсутність бачення

Помилка 15: Нестача ясності вашої довгострокової мети та мети бізнесу. «У вас має бути уявлення про те, якою є ваша довгострокова мета. Це не означає, що вона не зміниться, але коли ви цілитесь, ви повинні цілитися в ціль. Ця [концепція] часто спливає. коли люди запитують: Як мені вибрати продукт? Відповідь залежить від того, що ви намагаєтеся зробити. Якщо ви намагаєтеся створити компанію на мільярд доларів за допомогою цього продукту, у неї може не бути шансів. Але якщо ви намагаєтеся створити компанію на 5 мільйонів доларів, це може спрацювати. Або якщо ви намагаєтеся створити компанію, в якій члени сім'ї можуть працювати, це може спрацювати. Ясність вашої ділової мети дуже важлива, але часто не є частиною розумового процесу».

Помилка 16: Відсутність фокусу та ідентичності. «Це було написано з погляду побудови компанії як цінної сутності. Сама компанія також є продуктом. Занадто багато компаній намагаються переслідувати занадто багато цілей одночасно і зрештою отримують попурі, а не цілеспрямовану бізнес-єдиницю з ідентичності. Коли ви намагаєтеся вести бізнес, дуже важливо зберігати спрямованість та ідентичність. Не дозволяйте йому перетворитися на попурі, інакше воно втратить свою силу. Наприклад, ви кажете: „Ми вже продаємо Kmart, так що ми могли б також зробити іграшку, тому що Kmart купує іграшки“. Якщо ви зробите це, компанія стане слабшою. Компанія повинна зосередитися на тому, в чому її ідентичність. Тоді її сила ґрунтуватиметься на цьому».

Помилка 17: Відсутність стратегії виходу. «Складіть план виходу та створіть свій бізнес, щоб виконати цей план. Наприклад, я думаю, що міг би вести свій новий бізнес упродовж двох років, а потім вийти з нього. Я думаю, що це дасть можливість заробити величезну суму грошей на два роки, але я не впевнений, що це досить пріоритетно, щоб завадити конкурентам проникнути всередину. Тому я дотримуюсь стратегії виходу, яка полягає в тому, щоб робити це протягом двох років, а потім згортати. Термінова оренда, і після першого року ми почнемо дуже уважно стежити за ринком і почнемо стежити за запасами.

20 щого

Просто не віряться. Я отримала документи, поки що дозвіл на роботу. Минув рік і кілька місяців, як я сюди прилетіла... Тепер я майже повноцінна людина. Законно можу займатися чим завгодно і будувати мою американську мрію. Що я відчуваю? Дуже багато сил... І знаєте, я звикла... Я вже маю друзів. Є цілі та завдання... Дуже масштабні та великі... Поки що тільки вивчаю. Навчання в Harvard розкриває дуже багато можливостей... Так цікаво читати та вивчати історії успіху в бізнесі і потім розуміти, що ти цими продуктами користуєшся... Спасибі моєму рідному чоловікові за його бажання мені допомагати все освоювати... Але хочеться сепарації і виходу в світ. Далі нові виклики та пригоди...

21 лютого

Чому в Пургаторі так багато людей? Чудовий лижний курорт. Мені він дуже подобається. Маленька екскурсія до нашої місцевої краси. Сьогодні був дивовижний день. Багато емоцій та вражень. Гірське свіже повітря, сонце, люди... А ви любите кататись на лижах? Тоді вам до нас :).

Ми заїхали ще на місцеву ферму... Зїли по бургеру та картоплі... Ну дуже смачно :). Поступово я починаю закохуватися в такі милі радощі Дикого Заходу. Саме за цим колоритом люди приїжджають сюди.

23 лютого

Мій пост про дружбу:). Зараз я проходжу 21 день подяки. Один день різним людям потрібно висловлювати вдячність. Сьогодні це подяка друзям... Я дуже люблю друзів, для мене це найвища цінність і сила... Я даю підтримку і отримую.

Цілком незаплановано... Ми давно з Ліндою обговорювали, що раз на тиждень потрібно готувати для друзів:). Я захотіла почастивати їх своєю фірмовою піццою з грушею з сиром.

Прийшла до них у будинок... А вони його прикрасили до мого дня народження, тому що на сам день їх не буде у місті...

Боже, як це мило, і ще приготували для мене торт і свічки... І подарунки... Мені подарували класну яскраво-малинову кофтинку, ну, мій улюблений колір:)) пряму у крапинку з відтінком... І гарне пальто. Таке тепле! Є 5 мов любові, і для мене подарунки, — одна з тих мов:)).

Це так приємно... Стільки любові, радості, щастя... Як же приємно дружити...

Зараз дуже непроста ситуація. Багато моїх американських та європейських друзів хочуть допомогти моїй сім'ї в Україні... Пропонують допомогу. Я, як і всі, хвилююся... Але хвилювання — це спалювання вашої енергії в нікуди... А треба спрямовувати в дію. Для мене дія — це з'єднувальні бесіди... Скажімо так, це мій талант... Відчувати та правильно з'єднувати людей...Максимально не вести роз'єднувальні бесіди. Ніяких... Ні з ким...

Багато моїх друзів із різних країн світу особисто написали... Міжнародні компанії відмовляються співпрацювати... Але ми повинні бачити позитив, прогрес, розвиток, підтримку... Підтримувати українські товари та український бізнес.

25 лютого

*Як писати, коли кровоточить...
Сердце рвется на куски...
Коли рідні не відомо,
І летять кругом бруски.
Бомби зовсім не питають...*

Хто тут, мова, чи язик...
Всіх чіпляють і хапають...
Всіх кругом. Чи знаєш ти?
Як сказати дітям, що це...
Де початок, де кінець...
На планеті стало звичним
Говорити про Війну
Я не хочу, Боже милий...
Є настільки різних тем...
Але серце все відкрито...
Через край тече, реве...
Сльози — це не про страждання...
Сльози відчаю за мир...
Я не можу розказати...
Те, що відчуваю. Ти...
Забудь про всі страждання...
Подивись в свій світ зими.
Як ми зможемо з'єднати?
Дочекались лиш весни...
Відчай — це не вихід сонця...
Сонце — це сіяння чар...
Мир... Чи можна після смерті...
Тільки мир, після страждань...
Сконцентруйся. Тільки гідність.
Свій будуй ти рай чи ад...
Час прийшов пізнати вічність...
І красу всього буття...
Час прийшов спитати: хто ти?
Людяність в тебе в крові...
Головне, що ти лиш робиш...
Ти впливаєш на сім'ю...
Все любов'ю ти наповни...

*Кожну мить свого буття...
Запитай, де це ти можеш
Людяності сказати «да»...
Є лиш правда із любові...
Будь ти нею назавжди...
І тоді ти зможеш свою
Мати Душу на віки.
Людяність — це сильна якість...
Людяність лиш цей урок...
Спробуй ти все поєднати...
І свій ти пройди лиш строк...*

Ніхто не чекав... О 5-й ранку по Україні, а у наш вечір до мене зателефонувала Оксана Баюл. І ми почали обговорювати ситуацію. Вона промовила страшні слова. Оголосили війну Україні... Далі все було як у тумані... Страшний крик моєї мами: «Стріляють»... Повна істерика та безпорадність. У моєї мами 50 відсотків української крові, 50 російської... Моя улюблена бабуся — з Архангельська.

Розрив на частини, він відбувався вже давно... Я не вірила, що ситуація відбуватиметься у Києві, у новинах почали показувати та повідомляти, що саме бомблять. Почали дзвонити друзі... Льоша з Харкова, вивозить своїх п'яти дітей. Не знає, куди їхати і чи встигне... Зідзвони з рідними... Спокійно, тато пішов у гараж і з ним немає зв'язку. Брат пішов на роботу. Тьотя кличе до Самбора... Надіслали карту точкових вибухів... Підривають дедалі більше міста. Родичі з Вінниці надсилають інформацію про вибухи... З Придністров'я йдуть ракети на Ямпіль... У Львові стріляють, у Василькові стріляють...

Сергій, поліцейський, поїхав на чергування... Офіс не вийшов на роботу... Друзі з різних країн починають писати і пропонувати допомогу... Друзі з Іспанії роблять мітинг на підтримку...

Я просто починаю божеволіти... Я зробила прямий ефір... Звернення... Ми їдемо в банк. Дізнаємося деталі відкриття громадської організації, даємо інтерв'ю... Я ще в паніці... Я тримаюся.

Розумію, що назви немає... Потрібні волонтери. Назва «Інтелектуальне лідерство», проєкт допомоги українцям. Їду до подруги з Молдови в магазин, її сім'я в паніці, якщо впаде Україна, з Молдового швидко розберуться. Співчуття і план дій...

Їдемо додому... Говорю з друзями з України... Вирішуємо з Юлею вийти в прямий ефір... Там ніч... Усі попереджають про обстріл Києва о 3-й годині ночі... Виходимо з 5-ї спроби в прямий ефір... Розповідь очевидців...

В ефірі їй дзвонять і кажуть, що слід іти в бомбосховище... А що рідні... Батьки вдома або в бомбосховищі...

І далі приходжу до дорогого Кагма Т. Bhotia, він обіймає мене... У тебе повинен бути план... Всі знають, що відбувається, всі допоможуть... Ти — лідер, веди... Прийшли хлопці з Канади, готові нам допомогти. Вирішуємо завтра реєструвати організацію...

Періодично пишуть рідні... Як же я люблю свою сім'ю... Сестра з Архангельська написала, що любить мене і не хоче війни... Стільки російських друзів написало, що не хочуть війни...

Мені написали з Чилі, Польщі, Італії, Туреччини, Німеччини, Америки, Індії.

Я вибираю мир... Кожна моя дія буде пронизана любов'ю до людей, до сім'ї, рідних... Я дуже далеко, але я близько. Я робитиму прямі ефіри... З різними людьми Планети... Підтримуватиму рідних з України. Робити з'єднувальні бесіди, медитації про мир... І бути лідером... Дякую всім моїм друзям.

Дякую моїм африканським друзям Angel Kgotho, моїм друзям з Туреччини Ismail Haznedar, з Італії Chiara Milani, з Німеччини Gunther Meyer, Michael Schwarz, Damian Hötger, з Норвегії Marius Manole, з Америки, Індії, Іспанії...

Нас підтримує весь світ... Я пишу і викладаю фото з доказами. Ви зараз під обстрілами, мої дорогі. Я не планувала у своїй книзі про Дикий Захід писати про війну. Все здається якимось сюрмом. Але я так люблю своїх друзів із Дикого Заходу. Дякую всім. До зустрічі у неділю о 3 годині. Ми будемо робити презентацію НГО «Інтелектуальне лідерство», виставку картин та обговорювати план дій допомоги Україні.

Щодня потрібно діяти у своєму напрямі... Зробити крок... Перевірка на людяність. Мені вдається спілкуватися з людьми. Мої друзі у різних точках світу. Сьогодні я допомагала з юрконсультаціями з біженства в Іспанії...

Зробила прямий зв'язок з моїм німецьким другом, братом JCI Michael Schwarz. Люди готові допомагати у Німеччині, Чехії, Польщі та приймати наших людей. Вони готові дати притулок у себе вдома на кілька тижнів.

Мої друзі мітингують у центрі Парижа. У прямому ефірі це видно. З нами Бог! Ми переможемо!

Олена Яремчук

27 лютого

Це сталося. Допомагати потрібно конкретно, тим людям, кому потрібно... Спасибі Michael Schwarz та всім людям із JCI Німеччина та JCI Молдова. Мої друзі Олексій Трифонов та його родина, 5 дітей благополучно приїхали з Харкова до Молдови. JCI Молдова організували для українських біженців по дорозі бутерброди та гарячі напої. Усі максимально допомагають, як можуть. Якщо вам потрібна допомога, звертайтеся.

У мене підготовка до акції та виставки... Дуже хвилюємося... Тримайтеся. Весь світ із вами.

Ukrainian couple Olena Yaremchuk and Vladimir Koshevoy of Durango march Sunday in downtown Durango to show support for the Ukrainian people during the Russian invasion. (Nicholas Johnson/Durango Herald)

Disparace

2 березня

В мене день народження.
Мені 42.
А голова думає, тільки ще жива.
Ненька, рідна Україна,
Де і що горить...
Коли рідні привітають...
І кричать горить...
Коли подруга зарання...
Привітаю, ще жива...
Коли люди між собою
Тільки так пита...
Ти жива? Так, я жива...
Мені 42...
Чи могла я на хвилинку...
Думати. Жива.
Кращий подарунок.
Слово від рідні...
Я живий! Живи, країно!
Хоч і у Вогні.

Як страшно, коли тато каже,
А я сьогодні бачив, як летіла бомба.
Так швидко, що тільки мить, і немає...
Як страшно Харків бомбять, і не знаю...

Там Микола, його близький друг...
А ти, закриваєш рот кулаком і реєши
Тихенько, що сил більше немає.
Чи побачиш ще ти своїх рідних?
О Господи, а може, й ні...
Тебе розважають, стараються, і ванна...
Бажання розслабитись, але не зараз.
Мозок просто вирує, він закипає...
Росія, за що? Ти на нас...
Друзі лише просять...
Можна не влізати в життя України,
Росії, Європи та США...
А ти далеко... І тільки мрієш...
Побачити своїх людей рідних
А голос... У трубці став зовсім тихим...
А голос змінився на звуки кохання...
Як шкода, що в такі хвилини ми цінуємо,
Як любимо ми рідну родину...
І плакати не можна...
Потрібно тільки боротись...
Своїм пошматованим серцем у грудях...
Співчуття — це знання з неба...
До нього закликати треба, вірити у мрію...
Що сонце зійде і ми зможемо сяючи,
Всі разом стати поруч, забувши про тугу.
Адже для світу діяти треба зараз же...
Люблю, буду діяти, дякуючи Богу.

Сьогодні мої рідні тато, мама та брат прийшли до бомбосховища і допомагали киянам. Наша Американська організація «Інтелектуальне лідерство»

разом із нашою українською організацією ILYSA зробили акцію #UkraineForever.

У цій акції ми провели виставку картин українських та американських художників, зробили мітинг на підтримку, роздали банки для пожертв по магазинах та кафе Дюранго. Частина коштів пішла безпосередньо людям з України з різних міст.

Мої рідні купили ковдри та продукти і пішли до найближчого бомбосховища біля нашого будинку.

Дві найбільші бомби у Броварах та у Харкові. Зараз ніч... Мої рідні у підвалах, хтось у коридорах. Голова розривається. Американці підтримують. Радіо Дюранго сьогодні зранку запустили ефір із нашим зверненням. Усі мої друзі допомагають...

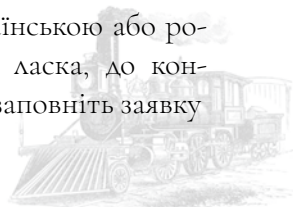
У мене день народження... Найкращим подарунком для мене будуть зроблені вами пожертви на підтримку України.

З нашою командою «Лікар онлайн» ми допомагаємо безкоштовною медичною консультацією через програму. Шукаємо лікарів з України та інших країн.

Друзі України! Усі знають, що зараз в Україні війна. Росія безжально стріляє ракетами по мирних жителях. Люди не можуть вийти з дому. Багатьом потрібна медична допомога, яку вони не можуть отримати.

Doctor Online (на фейсбуці @doctoronline24) — телемедична платформа, що об'єднує більше мільйона українців, запускає безкоштовне консультування з лікарями.

Якщо ви лікар та володієте українською або російською мовами, долучіться, будь ласка, до консультування на платформі. Просто заповніть заявку

і ми додамо вас до системи: <https://docs.google.com/.../IwQGvAAMwSDCeYaC6CNWp.../edit>

Вкрай необхідні:

- Сімейні лікарі
- Педіатрі
- Кардіологи
- Гінекологи
- Психологи
- Дієтологи
- Дерматовенерологи

Навіть пів години роботи лікаря онлайн у будь-який час буде корисною! Також є можливість підтримати українських лікарів, зробивши пожертвування <https://www.givesendgo.com/doctoronline>

Слава Україні!

3 березня

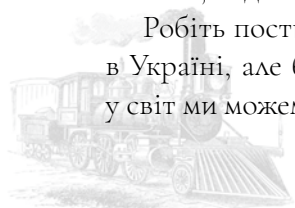
Продовжуємо інформувати іноземних друзів та партнерів про справжні правдиві новини з України.

Підписуйтеся на наш телеграм-канал:

<https://t.me/+31mxxBjUTWMzOTFi>

Щодня ми надсилаємо перекладені файли і мовами. Якщо ви живете в Америці, Іспанії, Туреччині, Японії, Чехії, Голландії, Німеччині, Польщі, Італії, Китаї, прошу завантажуйте ролики своїми мовами, надсилайте їх місцевим ЗМІ.

Робіть пости у своїх групах. Багато хто зараз не в Україні, але бути воїнами світла та нести правду у світ ми можемо.

Є імейли ЗМІ у ваших країнах. Прошу, підключайтеся.

7 березня

Сьогодні пройшло щось неймовірне... Я не очікувала такого результату. Маленькі кроки до великої мети. Ми дивилися фільм про життя та дружбу Далай-лами «Місія: радість, знайти щастя у скрутні часи». Його спитали, що таке щастя. Він відповів, коли ти допомагаєш іншим, допомагаєш своїй сім'ї. Додам допомогу своїй нації. Вперше в житті я робила акцію на вулиці: Хода миру на підтримку України... Нічого неможливо зробити самій. Мій коханий чоловік, народжений у Литві, який 20 років прожив в Америці, повністю підтримав моє прагнення... Ми створили громадську організацію «Інтелектуальне лідерство», місія якої — лідерство через служіння.

Перша акція була у клубі фехтування за підтримки художниці Stacy Eileen, яка залучила багато артробіт. Далі — виступ на радіо та знайомство з неймовірною людиною — диктором, ведучим, шоуменом Dustin Nolen. За його підтримки кожні пів години давали рекламу про акцію Миру та допомогу Україні протягом тижня. Він організував кульки жовті та блакитні, піцу, їжу, напої, людей...

Я чесно не знаю, як так вийшло... Я стільки робила заходів за своє життя, але в іншій країні іншою мовою без українців в оточенні ми разом зробили

це... Велике спасибі Надіну Nadeem Mull та його красивій крамниці, його друзям... Ми виступали та розповідали про те, що вдалося зробити за тиждень...

Допомога конкретним членам сім'ї: тіткам і дядькам, сестрам і братам у Харкові, рідним у Києві, друзям, близьким в Україні. Сім'ї, які вимушені втікати від бомб, коли у тебе нікого немає, існують офіційні великі організації, які допомагають загалом... У нашій ситуації понад 200 людей кровних родичів, людей, яких ми любимо...

Мої дорогі друзі, які виїхали, Олексій Трифонов та його п'ятеро дітей, декілька інших... Адаже не кожен хоче відкрито розповісти про своє горе... Так само, як і не кожен готовий на камеру розповісти, що вже допомагає та готовий допомагати далі...

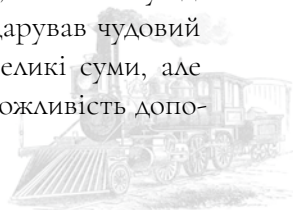
Далі люди самі запропонували зробити Хода миру на підтримку України, на засніженій вулиці... Вітер, сніг. Мені в руки дали рупор... Я ніколи ним не користувалася... Руки вмить заледеніли... Велика енергія натовпу... Ми почали ходу... У голові сумбур... Що казати, що кричати... Серце саме підказало. «Стоп війні, допоможіть Україні...» Місями у мене тряслися руки, ніяк не могла зрозуміти, як ця штука працює, вітер та сніг в обличчя. Але за мною були люди. Мій голос тремтів, я ридала і ще більше надривала голос. Спочатку було тихо, а потім всі люди дуже голосно повторювали за мною. Це був наче хор якогось неймовірного з'єднання... Об'єднання любові... Неймовірний загальний один організм... Планета Земля — єдина, мистецтво в підтримку миру.

Сильні, яскраві люди, такі зовсім різні... І такі для мене зараз рідні... Я була дуже емоційною... Кожен світився світлом. Ми пройшлися головною вулицею, обійшли її і повернулися в магазин до Надіна. Далі всі дружно спілкувалися... Моя улюблена Шарлотта Ленссен об'єднала всіх людей і зробила медитацію на підтримку миру... Всі-всі взялися за руки і під її голос пішли в красу планети. У розуміння, що ми єдині, що кожен з нас країна Україна, Афганістан, Пакистан, Сирія... Кожен з нас все... Це було так сильно... Такий потік енергії...

Тихий аукціон... Волонтери працювали як годинник... Мої картини продавалися... Скажу чесно, для мене це нове почуття... Людям цінні мої картини та книги, які ми продавали. Багато картин я малювала раніше... З моєї виставки «Колорадо, любов моя». Таким цінним був кожен покупець. Такі сильні почуття, коли людям подобаються твої півонії і вони хочуть їх придбати... Деякі картини я дарувала, бо люди робили пожертвування, а мені хотілося їм залишити частинку себе, частинку свого серця, частину моєї улюбленої України: гарної-прегарної... Я приїхала в нашому віночку... Хто знає мене добре, розуміє, що я люблю стиль... Фото в газеті :) Легкий шок, прямо постарались...

Але мені зараз немає діла ні до чого... Зараз хочеться тільки миру... Приходили і приходили люди, усміхалися і вибирали роботи. Ми записували все, вели протокол... Красиві прикраси, багато з сусідніх галерей. Надін постарався, подарував чудовий килим... Багато робіт йшли за невеликі суми, але кожна з них була цінністю, бо це можливість допо-

могти людям, які втікають від бомб і стають біженцями з дітьми на руках... Найбільше хочу миру...

Ми хочемо зробити майстер-клас для дітей Дюранго та малювати малюнки про мир на підтримку дітей України... Також запланована зустріч в асоціації адвокатів... Також Торгово-промислова палата...

Найцінніше те, що цей проєкт пов'язаний з підтримкою лікарів України та організації безкоштовних консультацій для українців, організації онлайн-концертів... Разом зі Стейсі та її двома красивими дітьми підлітками 14 та 15 років, ми пішли магазинами та кафешками головної вулиці та роздали коробки для пожертв...

Маленький крок кожного дня, але з конкретною метою — допомога людям... Дуже багато втоми, але також дуже багато щастя, теплого і щирого... Було дуже багато обіймів, а їх потрібно 30 в день... Щодня мені здається, що я недостатньо роблю, що мало, можна більше... Рідні мої, тримайтеся... Тут прокидається українська нація. І сьогодні кожен Американець відчув це.

Всіх люблю і всім дякую.

9 березня

Я хочу трохи відзвітувати: що ми вже зробили з останньої акції та що ми плануємо робити далі. Але мені потрібна ваша допомога. Ми підтримали матір, у якої вбили сина та розбомбили будинок під Києвом. У мирний час він був актором, молодий

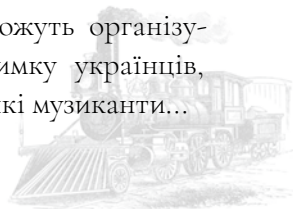
хлопець 20 років. Ми допомогли сім'ї, у якій вбили батька, він був каскадером. Ми дали кошти людям у Харкові, у яких лежача мама, вони точно не вийдуть з міста, де бомбардують. Ми допомогли мамі та сину, які виїхали з Харкова, і зараз вони у моїх родичів у Самборі Львівській області. Допомогли мамі з двома дітьми: 3 роки та 15 років, з бабусяю та собакою, знайти безкоштовно будинок у Голландії. Дякуємо сенатору JCI Голландія Erin Bouwen. Але їм ще потрібно доїхати машиною, через всю Європу... Ми допомогли 2 дівчаткам 18 років знайти притулок у Голландії. Вони з Києва, ще в Ужгороді, їм треба перейти через кордон, віддати 3 собак людям у Польщу, потім собаки потраплять до Риги, а самі вони зможуть поїздами дістатися Голландії.

Ми допомогли сім'ї, що була в Португалії, знайти друзів та будинок... Дякуємо сенатору Filipe Carreira. Ми спланували концерти класичних музикантів щочетверга для сприяння отримання безкоштовної медицини українцям та біженцям. Залучення пожертв на оплату українських лікарів... Домовилися про 300 лікарів з Європи, які російськомовні, з Прибалтики... готові консультувати українців безкоштовно... І ще багато-багато всього...

Але мені здається, цього дуже мало...

Мені потрібна допомога... Особливо ті, хто хоче допомогти і не знає як... Я точно вам дам завдання і навіть, можливо, заробіток... Але мені потрібна допомога...

1. Люди, які у Дюранго допоможуть організувати у неділю концерт на підтримку українців, у будь-якому барі в Дюранго, будь-які музиканти...

2. Допомога з організації майстер-класу малювання для дітей Дюранго «Діти за мир»...

3. Мені потрібен юрист, бухгалтер, який допоможе із реєстрацією громадської організації. Саме заповнення документів про неприбутковість! Це найбільш невідкладне питання!

4. Мені потрібно організувати зустріч з вождем племені корінного народу, я маю до нього звернення... Допоможіть організувати зустріч.

5. Мені потрібні виступи на радіо та телебаченні Америки. Статті в журналах... Радіо в Коледжі...

6. Ми готові знову в неділю зробити о 13:00 знову виставку картин і знову звернення і марш свободи... Кожного дня я отримую повідомлення про смерть. Як допомогти їм приїхати? Це лише один день моєї роботи...

7. Мені потрібен хтось, хто виставлятиме фото і пости в інстаграм та фейсбук про новини...

8. Українці, хто скористався медичною консультацією онлайн з нашої програми і готовий публічно заявити про це, щоб інші теж знали, як це працює.

9. Я шукаю Асоціацію айкідо, їм хочуть допомогати з Америки.

10. Моя подруга Zoe Barker Moss допоможе тваринам, особливо коням з України. Можливо, в Дюранго хтось захоче допомогти українським коням... Привезти їх до Америки або хоча б допомогти з кормом в Україні... Там дуже багато тварин без нагляду... Їх залишають на вокзалах. Люди їдуть по 9 годин стоячи в поїздах.

12 березня

Пам'ятаєте, я говорила, що вступила до Гарварду... Ну так, це ж все було до війни, а там система, вчасно проходити курс. Я запустила... Притому з перекладом-онлайн, а там реально нічого складного, просто вчасно пройти. Вони написали листа, що я порушила і можуть не видадуть мені диплом... Написала їм обставини, ось чекаю...

Але відповідь таку складну дали: «Ми співчуваємо, але все потрібно було вирішити за 60 днів до закінчення курсу». Що насправді нереально.

Спочатку про хороше: моя перша подруга нарешті доїхала до Голландії і її зустріли і поселили у хорошу сім'ю, ними займаються. Сьогодні вийшло!

Сестра Володі сказала, що вже в Німеччині й буде у місці призначення через 3 години. Через моїх друзів-героїв у Німеччині ми зв'язалися і знайшли, де вони житимуть тиждень і потім поїдуть до Голландії. Я так вдячна моїм німецьким друзям.

Але є інший бік: я не знаю, як підходити до рішення хворої дитини і тільки операція в Америці, там потрібно більше 20 000 тисяч... Як реально допомогти?

Спілкувалися з моєю духовною подругою тут... Її родичі в Німеччині сидять на російських ЗМІ. І ось як це працює: «А чому Україна не прийме угоду Росії?» У мене на думці одна лайка, тільки дихаю. Їм же все одно. Вони хочуть, щоб ми визнали Януковича президентом і віддали наші території.

А далі багато філософії та нісенітниць. «Але українців не вб'ють», далі кажу: «Ну от ти уяви, щоб Франція почала бомбити Німеччину і назвала всю територію Німеччини Францією». Відповідь: «Ні, ну у вас не така історія» Б...ть... А чому не така? «Ну, ти ж з ним говориш російською»... Я кричу на весь поверх: «Я розмовляю українською!»

Мій чоловік з українськими та на одну четверту польськими корінням, народжений у Литві в СРСР... Повністю сприймає себе росіянином і прожив 20 років в Америці. Родичі сидять на російських ЗМІ. Багато філософії... Їм не потрібні акції... У мене тут лише нецензурні слова у відповідь. Сьогодні ми довго спілкувалися з Оксаною Баюл, вона каже: «Ну, ти така інтелігентна... Без матів... А у мене реально матюки, тому що я зараз фурия... Я не можу бачити, що є люди, які залишаються байдужими...»

Як можна бути байдужими.... Це зводить з розуму, просто аж до болю в печінках. Але і хороших новин є багато: вдалася операція із сестрою в Німеччині, все вдалося завдяки подрузі з Берліна, за 3 години до їхнього приїзду ми знайшли безкоштовне житло.

Прозвучало кілька пропозицій, а було 30 дзвінків між континентами, щоб це зробити... І головне мої герої: людина прочекала 4 години, щоб їх відвезти. І я дуже люблю людей... Рідні мої, особливі Michael Schwarz та Jonas Kehrbbaum... Які ж вони особливі! І це звичайні німці... Ну чому телебачення так перекручує свідомість людей? Чому? Ми настільки розділені.

Книжці «Дикий Захід і Я» бути. Я хвилювалася, який конфлікт увійде до книги, а він виявився величезним: поділ пропагандою...

Мої друзі стали ще ціннішими. Хочу в Європу... Хочу дуже додому... Хочу до своїх... Я з вами, мої рідні... Пишу про те, що психологічно ламає, це правда... Буду рада психологічній підтримці... Хочеться трошити усе довкола...

«Я в цій історії тримаю нейтралітет». Тобто? На футбол приходиш — і ти або за тих, або за інших... Немає нейтралітету. Ну, тоді допомагай нейтрально. У відповідь просто байдужість. Якою є Росія? Духовний вчитель? Який з Путіна духовний вчитель?

А ось що моя душа прийшла приймати... Який урок? Йти до масштабу... Страшно: і хочеться, і колеться... У Гарварді багато бізнес-кейсів... Довелося все швидко ковтати. Там історії про створення різних компаній, формули, інвестиції... Цікаво, але думки лише про життя людей, про конкретних людей...

Смішно... Мене тут питають, а де ви знаходите людей, яким треба допомогти? Так у мене їх дуже, дуже багато... Близьких і найближчих, улюблених та дорогих... Тримайтеся, мої дорогі міста Київ та Харків. Велике з маленьких цеглинок.

Після слова «нейтралітет» я подумки розлучилася з чоловіком. А він: «Ну, іди сюди...» Я йому: «Ну ти ж українець!» А він: «Ну я тебе люблю, навіть недивлячись на те, що ти росіянка!»... І ми обіймаємося... А я ж на одну четверту російської крові...

Робимо сайт «Інтелектуального лідерства», розсилку про хвору дитину, виявилось, що це дитина однокласника моєї сестри.

17 березня

Сьогодні День святого Патріка. Традиційно в Америці та у всьому світі святкують це свято. Вранці я прокинулася, і день, зазвичай, починається із дзвінків з України та консультацій, кому в яку країну і яким способом... Потім переговори, як розвивати проект «Лікар онлайн»... Чоловік приїхав на обід, нагодував мене, і ми сіли до нього в машину... Перший раз за час війни я пішла на манікюр... Блакитні з жовтими нігті... Лінда покликала нас на святкування Дня святого Патріка... Як круто, коли є друзі, які про тебе хвилюються... Вона вдягла на нас зелені гірлянди... Наклеїли мені зелені блискітки...

Чесно: зелений — не мій фаворит... Але в Америці цього дня все в зеленому, і моє серце забилося... Усмішка на обличчі... Нам треба усміхатися попри все... І просто розплакалася... Як же я люблю своїх близьких...

Але треба жити... І усміхатися і робити щось із позитивом... Моя дорога сім'я Олексія Трифонова у Голландії, у теплі та затишку... Ми допомогли їй нашою командою... Сьогодні ще дві заявки на поселення...

У день Святого Патріка всі традиційно йдуть у бар... І п'ють ірландські коктейлі та їдять традицій-

ну їжу... Піріг, як виявилось, — це пюрешка зверху, а внизу гуляш з овочами... Мені подобаються ірландці. Вони дуже на нас схожі. Власник бару ірландець... Така класна музика... Бар, у якому ми були, займає 19-те місце у рейтингу в Америці... А дослівно переклад назви бару — «Будинок, що зійшов з рейок, по розливу»...

Після вечері ми пішли у гості до друзів та слухали концерт... У нас заплановано вісім концертів для підтримки українських лікарів... Я виходила в ефір і закликала до миру. А також я робила багато передплат, більше 70...

Чудове звучання бандури, оперні співи, фортепіанні композиції... Сьогодні був дуже гарний день... Радіти життю, ось чому нас вчить війна... І я знаю, що вона є... Але наше завдання — усміхатися і радіти, і вірити у перемогу... Любити все навколо... Сильно і глибоко...

Книгу потрібно редагувати і випускати... Я задумувала її як історію особистості, що проходить шлях еміграції... Хвилювалася, що, можливо, немає явного конфлікту... А зараз так багато конфлікту... Чи це початок Третьої світової війни? У перший день, коли все почалося, ми поїхали з Володею в будівельний магазин купити дерево, він з нього робить підрамники для картин. Я розуміла, що потрібні гроші. Потрібно допомагати... Ми вийшли на вулицю, і я спитала: «Володю, невже це початок Третьої світової війни?..»

У дитинстві я любила Ремарка. Як він смачно описував життя на війні: красу і жах. Акуніна з його

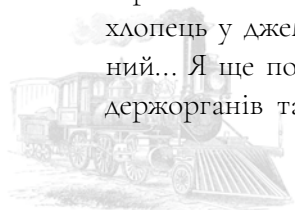
історіями... І ось у тебе момент, коли ти можеш бути героєм... У темні часи видно світлих людей... Герой будь-хто, хто вижив у Харкові, Києві, Маріуполі за останній день, добу...

Я злягла: невимовне напруження. Голова просто розколювалася. Нервові виснаження дало про себе знати. Постійно мозок думає, що робити. Мое оточення дуже далеко. У Дюранго із соратників тільки Володя... Знаєте, це велике щастя, коли чоловік підтримує. Ще є соратники. Я завжди дружила з дуже особливими людьми. Сюзанна Іглідан — чудова людина. Людина з великої букви. Звісно, вона володіє і зовнішньою красою.

Але я зараз говорю про духовну красу... Співачки, оперні співачки, музиканти... Цей світ мене хвилював давно... Особливий гарний світ... Ми об'єднали наші зусилля... Серія онлайн-концертів класичної музики, збір коштів конкретно на допомогу та підтримку українських лікарів Doktor online.

У зумі ви можете приєднатися та послухати музику... Чисту, живу, справжню класику... Музику, яка очищає душу... Музиканти з усього світу вирішили підтримати проєкт.

Сьогодні ми поїхали в офіс, щоб отримати індивідуальний код... Нарешті... Ми зайшли, і коли люди побачили мою наклейку з прапором, охоронець-поліцейський проявив таку повагу та доброту... Так тепло стало на душі, у мене сльози навертаються... Ми прийшли до віконця... Там сидів хлопець у джемпері з капюшоном, такий спортивний... Я ще подумала, ніколи б у нас представник держорганів так би не був одягнений... Він поди-

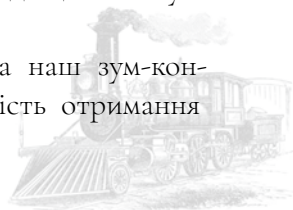

вився, зробив свою роботу, а потім дуже делікатно спитав: «А як там ваші?» Я завжди розповідаю. Він сказав, що теж воював... Ми почали спілкуватися, і він розповів, що спортсмен. Я почала показувати йому нашу Олю — найсильнішу жінку світу. Далі він пообіцяв, що поговорить з базою у Колорадо-Спрінгс, там є школа олімпійського резерву. Ольга Лящук, почекаємо...

Охоронець на вході підійшов до нас: «Друзі, я — помічник равина в місцевій синагозі, ми хочемо допомогти». Не знаю, що з цього вийде. Він поліцейський по роду, у його сім'ї їх вісім, починаючи від батька, дружини, і дітей. Ми обговорювали бронежилети, він казав, що дізнається, адже поліцейські Колорадо-Спрінгс подарували бронежилети хлопцям, але поки що я не познайомилась ще з начальником поліції нашого містечка. У дитинстві начальник міліції міста був другом мого батька. Я виросла в цьому середовищі. Мої дорогі однокурсники... В Америці я відчуваю цю професію. Подивимося, куди приведе ця енергія. Хочеться, щоб усе швидко... Вчора я вперше начебто сказала, що хочу на війну. Навіть так далеко, зв'язок з Батьківщиною величезний.

Я завжди намагалася придушити свої військові енергії. Довго духовно працювала, щоб розкрити свою ніжність, щоб не бути, як метал, різкою, але життя знає, які випробування давати. Начебто весь минулий досвід був навчанням саме до цього часу... Виклик кожену секунду.

Запрошую людей приходити на наш зум-концерт. Благодійність — це можливість отримання

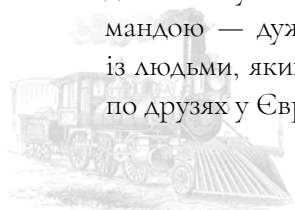
хорошої карми, щоб в вашій країні не було війни. І я знаю, що зараз величезна кількість зборів коштів і пожертв. Але цього все одно мало... Геноцид нації... Ми, які в теплі, в інших країнах зобов'язані тримати позиції і у нас свій фронт, інформаційний у тому числі.

Наразі йде атака на українців, що вони погані біженці. Росіяни платять блогерам системно за такі відеозвернення. Нам потрібні свої історії. І я вам розповім, тому що саме цим займаюся. Я поселила двох жінок у німця. Молодий хлопець, вони приїхали, наготували йому їжі, вареників, борщу, млинців, котлет. Вони так потоваришували, що він їх кличе до своїх батьків. Дівчата наготували йому в морозилку всього домашнього.

Ось які біженці із України. Ось як вони себе ведуть. Ми завжди були щедрим, порядним, працьовитим і дуже гарним народом. Якщо ви приїхали в гості, і вас приймають, приготуйте щось від себе... Залиште нашу гарну культуру в будинку, де вас приймають... Можна навіть флешмоб зробити... Ми вміємо приїжджати в гості та приймати гостей...

У четвер перша акція з концертом, організована нашою американською організацією «Інтелектуальне лідерство». Я дуже пишаюся і захоплююсь, Володя зробив сайт: <https://www.intellecualleadership.com/>

Раніше мені треба було б залучити стільки людей... А тут за пару годин усе готово... Бути командою — дуже круто... Завтра буде перший зум із людьми, яких ми вивозили з-під бомб і поселяли по друзях у Європі. З Erin Bouwen якийсь неземний

зв'язок... Просто величезна вдячність. Я так люблю з людьми спочатку добре попрацювати, а потім потоваришувати... Люди тікають з України... Але далі їм потрібна організаційна допомога. Це дуже не просто — почати життя з нуля і повністю з початку... Але коли твій будинок горить, у тебе немає вибору... Душа проходить новий шлях...

Я зрозуміла, як особливо зараз людям потрібен мій досвід адаптації в еміграції. Тримайтеся, рідні, підключайтеся, допомагайте один одному, напружуйте цю карму, і вам теж допоможуть. З цією війною збільшився рівень любові, величезні вібрації любові. От скажіть, це теж є: з'явилася шляхетність і повага до чоловіків. І любов та повага до жінок. Війна — вчитель.

Запрошую людей на завтрашній на концерт...

19 березня

Сьогодні мою картину продали за 600 доларів. Ці гроші підуть на підтримку близьких в Україні. Я зовсім не очікувала. Я подарувала картину «Балерина» на дві акції. Люди зробили пожертву. Через емоції, мені хотілося дати частинку себе.

А вони зробили аукціон серед своїх друзів у місті Кортес... І привезли гроші. Єрен, місцева письменниця, і зараз малює. Вона ірландка, її чоловік шотландець. Зараз щодня в їхній церкві вони моляться за Україну... Я дуже люблю цих людей... Вони неймовірні.

Ми сиділи. пили каву і захилинаючись розмовляли... Вони дуже гарні... Ірландці... З такою ж гарячою кров'ю, як і ми.

Спасибі за допомогу...

20 березня

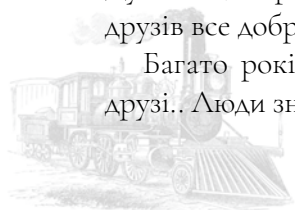
Спасибі велике Сюзанні Іглідан за створення спільного проєкту #PeaceforUkraine на підтримку лікарів України. Ми в ILYSA плануємо зробити вісім концертів. Щочетверга артисти з усього світу підтримають українських лікарів. Запрошую всіх дорогих друзів музикантів, приєднуйтесь. З нами серія міста Голлівуд та інші партнери.

21 березня

Я вибираю життя... Сьогодні ми пройшлися весняним містом... Тут ще прохолодно, але весна бере своє... Я почала малювати квіти... Абсолютно новий для мене вид... Магнолії... У Києві, у ботанічному саду, вони особливі.

Сьогодні перший дзвінок від клієнтів щодо реєстрації міжнародного ТМ. Україна відроджується... Дуже в це вірю... Як же важливо чути, що у моїх друзів все добре...

Багато років в JCI по всьому світу знайомі та друзі.. Люди знаходять одне одного, усміхаються.

Я щаслива, що їм допомагають у всьому світі...
Картини зможуть допомогти комусь із близьких...
Усіх люблю...

22 березня

Кожен день це — стрес... Коли ти не розумієш, що відбувається, і просто на автоматі робиш... Я відправила 270 листів одногрупникам у Гарвард. Четверо мені відписали... Все ж таки сподіваюся, що буде більше... Бо всі з різних точок світу і різні часові пояси, пробую поки що перші дзвінки... Завтра буде з Філіппін... Перша людина...

Страшні новини: бомбили мій улюблений Поділ, Виноградар... Я і там, і там мешкала. У Києві багато років винаймала квартири... Після мого життя у Харкові, де я навчалася...

Друзів дуже багато... У кожному сантиметрі України... І коли божеволієш, робиш механічні дії... Головне — бачити результат... З хорошого: сьогодні ми пройшлися містом збираючи пожертви, у когось 2 долари дрібними, у когось 10 доларів... Але в магазині у Nadeem Mull сьогодні 300 доларів... Всі гроші будуть спрямовані на допомогу людям з України.. Nadeem дуже багато допомагав, і зараз теж допомагає... Мене дивує його щедрість та відкритість душі... Він із Пакистану, у нього магазин килимів, і саме там ми робили мітинг та виставку картин...

Якщо хтось хоче подивитися відгуки людей, а також наші напрямки, хоче приєднатися, заходьте на наш сайт: <https://www.intellectualleadership.com/>

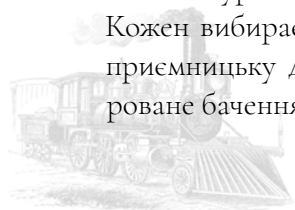

...Володя цілий вечір туди вносить всю інформацію.. А я намагалася спекти львівський сирник... Тож завтра спробуємо... Думки зовсім не про випічку... Для цього потрібне особливе натхнення...

Що доброго сталося за день: головне, що ще кілька життів врятовано нашою командою Michael Schwarz та Erin Bouwen.

Сестра Володі, Наталія Кочубей, успішно приїхала з Німеччини до Голландії. Я хочу говорити про це, тому що це приклад якісних людських стосунків... Вони так потоваришували з Jonas Kehrgbaum. Дівчата дбайливо готували борщ, вареники, котлети, створили затишок у будинку... Навіть у морозилку всього наготували... А хлопці максимально дбали про жінок... Боже, в перший день незнайома людина чекала на автобусній станції 5 годин... Вночі під дощем зустрів їх... А зараз вони в Голландії. В Амстердамі теж зустріли на вокзалі, відвезли на машинах до будинку... Там багато дітей, все по-домашньому... Величезна кількість емоцій...

Це важливо, знати, що є взаємотурбота... Я все більше закохуюся в Голландію... Ми вирішили знімати фільм... Я знайшла американського режисера... Книжку треба закінчувати... І терміново видавати, щоб допомогти в адаптації людям... Сьогодні мене запитали про Гарвард... Скільки я платила і що це мені дало... Вартість 1400 доларів... Дало впевненість... Курси масажу — 10 000 доларів, але онлайн-курсів немає... Просто для порівняння... Кожен вибирає свій шлях... Мій курс був про підприємницьку діяльність... Він надав мені структуроване бачення і, звичайно, чудові бізнес-кейси...

Створювати бізнес з метою вчасно його продати великій корпорації, раунди фінансування, формули та математика, мотивація, інтуїція в бізнесі... Навчити цьому чуттю неможливо... Але можна багато в чому знайти натхнення... Але я все ще не знаю, дадуть диплом чи ні :).

Тому кожен день — це новий виклик.

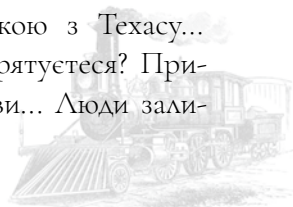
Оголошуємо збір коштів, ціль — для українських лікарів через додаток «Лікар онлайн» (doktoronline). Артисти, приєднуйтеся, а ще особливо великі американські корпорації... Щодня маленький крок до перемоги, кожен на своєму рівні... Важливо усміхатися, навіть вимушено, і бажати всім щастя... Тому що нам потрібно вистояти... Заради наших близьких... Тримайтеся рідні, ми з вами... Ми близько, але дуже далеко.

23 березня

Сьогодні 28-й день війни... У нас була зустріч із асоціацією підприємців Дюранго. Я розповідала, що відбувається...

Чесно, я реву... Я не змогла стримувати сльози... Швидше за все, у мене зрив... Як і у всіх, синдром, того, хто вижив, думки, що ти робиш замало... Руки опускаються... Люди хочуть допомагати... Але ковід... І робити акції разом не можна...

Спілкувалася з приємною жінкою з Техасу... Вона тут теж нещодавно... Як ви рятуетесь? Прийшла в гості до подруги з Молдови... Люди зали-

шають там гроші: п'ять доларів... Навіть без коробки для пожертв...):)... Потрібен фокус... А все летить, як картковий будиночок... Готуємося до концерту завтра... Все буде добре...

А ще прикол фейсбука... Вони мене забанили на 20 днів і не показують... Бо раніше в сторіс я виклала інформацію про вбивство американського журналіста. Хоча в Америці люди реально не сидять у цій соцмережі постійно.

25 березня

Сьогодні вранці мені задзвонила подруга з Австрії Agnese Kūliņa Stomere, вона допомагає українцям в адаптації у Австрії. В їхньому селі зараз 22 українця. Вона розповіла, як люди допомагають.

Сьогодні вона допомогла з влаштуванням в школу і в музичну школу. Її друг готовий прийняти у себе вдома трьох людей... Колись ми були в ІСІ президентами, а зараз разом плакали... Дуже їй вдячна... Ми не президенти, але наш зв'язок і душевне тепло через роки збереглось...

Ми пройшлися біля річки... Такі краєвиди. З Володею пробуємо спілкуватись українською.

Мені дуже сподобався фільм «Чорний Ворон». Володя зараз дивиться. Актуальні і важливі питання, особливо сьогодні... Я була в монастирі, де знімали фільм. Для мене було відкриття, що там у ті часи була така запекла боротьба... Я думала, що це було в Західній Україні...

Мені подарували на день народження сертифікат в ресторан «Жовта морквина». І тільки сьогодні ми вирішили сходити. Власниця у третьому поколінні українка... Ми подружилися. У них весь декор жовто-блакитний... Прошу зробити івент в підтримку... Вони дуже гарно мене привітали і подарували десерт... Я розплакалась...

Сьогодні малювала... Це допомагає... Дякую за пожертви...

Шукаємо притулок в Німеччині...

Вперше за всі дні сходила в спорт зал і плавала... Активні вправи просто необхідні... У нас сонечко... Хоч є ще сніг, але відчуваю подих весни... Люблю вас. Тримайтесь!

27 березня

Сьогодні мені вперше захотілося постріляти. Морально підтримала ініціативу Ілони Нестерової та влаштувала вчення... Кріс вчив мене користуватися гвинтівкою, пістоletами... Вперше в житті я стріляла... Мої руки можуть зцілювати... Цими руками я натискала на курок. Третя світова почалася. Я відчула, що хочу хоча б розуміти, що таке зброя...

Сьогодні була церемонія «Оскара». Як же вони мене розчарували. Маленькі стрічки в петельках... І все... Реклама крипто та посилання на донейшенс американського червоного хреста... В Україні криза... Ви серйозно? Як так можна?! Про Україну сказали один раз, коли відзначали 50-річчя створення

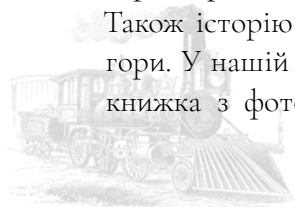

фільму «Хрещений батько». Я розумію настрій в Америці... Вони не відчувають війни. Їх це не стосується... Три мільйони біженців... Готові прийняти 100 000 в принципі... Не тільки українців... У зв'язку із ситуацією в Україні можуть ще 25 000... До загальної маси... Закрити небо вони не готові... Навіть на телебаченні не дозволяють про це говорити... Обговорюють зброю...

Спілкуюся з рідними, тими, хто зараз, залишивши все, намагаються далі жити в чужих країнах. Еміграція — це складний процес... Тримайся, моя рідно Україно. Ми вистоїмо. Перемога близько... І ще я відчуваю підтримку американців... Друзів, простих людей... На жаль, люди і країни — це не одне й те саме... Так було і так є... А як буде? Скрізь говорять про Писання, в яких Україна відродиться та покаже духовний приклад іншим країнам... Я вірю в це.

28 березня

Пам'ятаєте, я розповідала про жінку Ерін, яка зробила аукціон моєї картини нам у донейшенс? Сьогодні я отримала від неї велику посилку. Вона поділилася найпотаємнішим — своєю творчістю... Ерін, письменниця, надіслала свою статтю та історію про маму, яка померла понад 30 років тому. Також історію про жінок, які у 90 років ходять у гори. У нашій місцевості це дуже популярно. Ціла книжка з фотографіями та історіями цих жінок.

А також ця чудова жінка надіслала свою дитячу книжку, яку присвятила свекрусі... А ще вона зізналася, що малює по четвергах, і надіслала свої картини.

І ще Ерін надіслала абсолютно неймовірну молитву про Україну та український прапор. У церкві, яку вона відвідує, щоранку читають молитву на підтримку України... Вона живе в іншому місті Кортез. Все настільки написано з любов'ю... Особлива культура в Колорадо.. Ерін надіслала мені журнал з історіями, що роблять жінки: в'яжуть, шиють, майструють... Максимально хоче нас підтримати... Це щось неймовірне. Ось як люблять Україну... Як співчують та співпереживають американці...

30 березня

Вчора подивилася фільм «Кода». Історія про дівчинку, яка чує у сім'ї глухих. Мене дуже глибоко зачепив фільм. Його треба показувати в школах... Вперше з глухонімими я познайомилася у спортивному таборі «Колос» в дитинстві. Тоді я бачила красивих спортивних хлопців, мені було 11 років. Ми спостерігали за ними, за їхніми жестами, я навіть вивчила пару рухів... Вдруге досвід був у «Артеці». І теж спортивний загін... Великим відкриттям для мене було на світовому конгресі JCI, де нагороджували співака глухонімої пісні, репера... Увесь зал, понад 3000 людей, встав, і ми піднімали руки та плескали. Це було в мої 30 років, 2010 року...

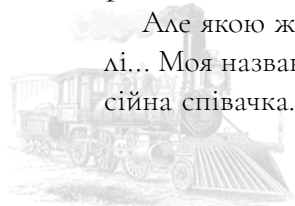

Я організувала першу виставку картин глухонімих художників у себе в офісі. Тоді приїхало 9 ТВ-камер. Люди були дуже вдячними, сказали, що я вперше зробила міст між їхнім закритим світом і великою аудиторією. З ними було надзвичайно приємно працювати, ми подружились.

Далі, після занять з Оленою Тараніною та глибоким вивченням кармічного менеджменту, я приєдналася до групи, яка дає системно пожертви глухонімих сім'ям. У кармічному менеджменті — це пропрацювання карми, щоб тебе слухали і чули. Найцікавіше — тут, в Америці, моя перша подруга Шарлотт — вона не чує, з апаратом, але саме вона мені дуже допомогла і допомагає... Я вважаю, що це напрацьована карма.

У фільмі порушено дуже багато питань. Справжня любов всередині сім'ї... Смішні моменти... Сила любові та відданості доньки, жертвність і страх втрати контролю над дитиною... Талант... Не багато хто наважується навіть ризикнути і йти до своєї мрії, співу... Я дуже любила співати... Я співала постійно... У дитинстві це був мій природний стан... Хор, вокал, музика. Вчителі мене любили... Дуже вірили... Навіть маю досвід участі у рок-гурті... Але я показала свою пісню, яку вигадала сама англійською мовою, не тій людині... І вона просто розтоптала мене, я перестала співати, прагнути і писати... Далі звичайно були інші способи самовираження...

Але якою ж важливою є віра... І потрібні вчителі... Моя названа дочка — дуже талановита і професійна співачка... Питання віри... На жаль, у юному

віці особливо потрібна підтримка... Я обожаю музику... Люблю творчих особистостей... Тому так люблю свою професію, захист авторських прав музикантів.

У фільмі дівчинка бореться зі своїми комплексами і перемагає їх. Як же важливо бути працелюбним і відповідальним. Неймовірний гумор у фільмі, рекомендую всім переглянути.

Ми далі боремося... Але музика — це бальзам для душі... Фільм наповнить вас теплом, любов'ю і вірою... Продовжую переглядати фільми-номінанти...

Ще американська культура. У фільмі дуже точно передається американський стиль життя у містечку. Саме так там вдягаються підлітки, саме так тут купують побутові речі, які були у вжитку. І саме так люди вибудовують стосунки. Мультикультурна країна. Багато людей в Америці живе за межею бідності... І не кожна, точно не кожна дитина може навчатися після школи і здобувати вищу освіту... Це дуже, дуже-дуже дорого... І потрібні колосальні сили і бажання, щоб її отримати... Ангели-провідники — вчителі... Вчителі від Бога...

Одна з найголовніших професій — відчутти талант і допомогти... Не подавати, а збільшити... Досі пам'ятаю ту відданість мого першого вчителя музики у вокальному ансамблі... Як він у мене вірив... Наші перші пісні та будинок культури Бершаді... Мікрофон у руках... Моє високе та сильне сопрано... Після фільму зрозуміла, що дуже хочу співати... І хочу взяти в руки гітару та пройтися клавшами фортепіано... Інструменти залишилися в Києві... Мої дорогі... Надихаю всіх на творчість...

*Нає-Бєрає
«Гєрмєлї-
2022»*

1 квітня

Я думала, мене це не торкнеться... Але зачепило... Погане ставлення безвідповідальних людей... Чому саме зі мною і саме тоді, коли треба допомогти не знайомим, а сім'ї? Я не хочу називати імена... Але я знаю хамів, кого тупо вигнали з Бершаді... І з хамами поступають жорстко... Зараз енергія збільшилася в рази, як і карма. Повірте, я знаю, що таке опинитись в чужій країні, на вулиці, вночі, без грошей і даху над головою... Тому в мене така емпатія до цієї ситуації... І я знаю, як доїдати за іншими, хто залишив картоплю, а в тебе немає грошей купити... А ти голодна... І без грошей... Ну як так можна... Плювати в колодязь, з якого ти п'єш...

І стосунки зіпсовані... Важливі тонкі серйозні відносини... І як? Послати всіх і не допомагати? Як перевіряти на вошивість? Порадьте... Як відновити стосунки... І не бути п...болом в очах інших... З біженством ми також привозимо свою культуру... І чи буде вона хороша, з тонкими красивими моментами любові... З приготовленим борщем, тортом, котлетами та радістю від спілкування. Чи буде вона скандальна, непорядна, з інтригами та чварами? Подумайте... Мені дуже боляче. Я не можу навіть злитися, тому що це життя великої кількості людей, яких можна врятувати. Кожного божого дня вмира-

ють люди. А ті, кого врятовано, інколи поводяться як сволочі, блокуючи надалі любов і добро відпові- дальних та серйозних людей.

2 квітня

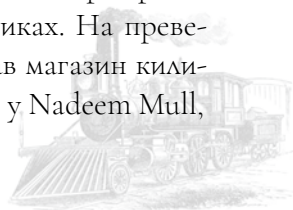
Сьогодні дуже багато подій для радості. Але про все по порядку: ми знайшли будинок для Галини Журженко. Вона біженка з Києва, журналіст. Її пле- мінниця, моя близька подруга, попросила допомог- ти з будинком. Ми надіслали фото, написали її рід діяльності та вік. Дорога Erin Vouwen протягом дня знайшла їй голландську сім'ю, яка надала притулок.

Цей пост для людей, які бояться виїхати, яким страшно. У яких внутрішній стан такий, що вони нікому не потрібні і їм не допоможуть. Стукайте... Вам допоможуть. Але треба набратися сміливості... І пірнути в цей європейський океан з іншою культу- рою та мовою.

Я дуже хвилювалася. Оскільки минулого місяця ми зібрали пожертв більше ніж 3500 доларів і всі вони пішли на допомогу в Україну, я почала писати друзям у фейсбуці, максимально розсилати інфор- мацію про гоуфаунд по різних країнах:

<https://gofund.me/7fc49ab3>

Але результату не було... А потреби є кожен день. Сьогодні ми пройшлися містом, щоб перевірити коробки, що розклали по магазинчиках. На преве- ликий подив, лідером по зборах став магазин кили- мів, просто неймовірно добре серце у Nadeem Mull,

в його магазині ми зібрали найбільше пожертв. Слава Богу. Спасибі йому та всім його покупцям. Він організував стрічки у кольорі нашого прапора та багато реклами. Це знову відкрило моє серце... Багато хто говорив, що хвиля пожертв пройде і люди забудуть, війна затяжна, буде неактуально. Кожен американець, якого ми зустрічали, співчував нам. Ми зайшли до магазину, і хлопці продавці дали 3 долари, в іншому магазині власниця дала 20 доларів. Збирати благодійні внески — це праця... Мотивувати людей, звітувати... Але я щаслива, що є результат.

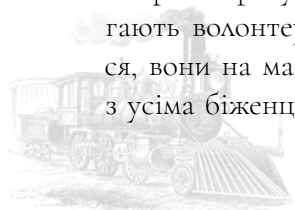
Відгуки ми збираємо на сайті:

<https://www.intellectualleadership.com/projects-6>

Люди бояться показувати своє горе і потребу... Але це потрібно, щоб допомагати іншим...

Пишу це, і, можливо, комусь це буде корисно. Надихне вас в іншій країні. І ви зможете розкласти коробки у вашому маленькому місті, і люди допоможуть. Адже для кожного з них це можливість покласти + в карму... Допомогти вам, щоб у їхній країні такого не траплялося, щоб їхня дитина мала дах і їжу, щоб їхні батьки були захищені, щоб їхні міста не бомбили фосфорними бомбами.

Зараз найголовніше моє завдання — допомогти онуці:). Так, у мене вже є двоюрідна онука, за чоловіком. Маленька Кірючка з мамою та бабусею виїхали зі страшного Ізюма, Харкова, з цих бомб і зараз перебувають у Тернополі. Там їм допомагають волонтери. У мене серце кров'ю обливається, вони на матрацах без ліжок у спільній кімнаті з усіма біженцями. Боже, жодного кривого слова...

«Нам все подобається, дякую, нам добре...» Це ще раз говорить про порядність і розуміння страшною ситуації. Ми активно шукаємо будинок у Голландії, але ще не знайшли.

У будь-якому разі там є волонтерські готелі та червоний хрест, які поселяють біженців. Ми знайшли автобус, який відвезе їх. Допомагає діаспора українців у Нідерландах. Я так докладно описую, щоб люди розуміли шлях... І якщо треба звертатися. Тільки з повною відповідальністю і розумінням, що їм точно потрібно. І у всіх є свої причини... Я тільки інструмент Бога і просто роблю те, що виходить у цьому божевіллі...

Ще одна подяка у групі та щасливі люди разом.

Які гарні та благородні обличчя... Мені хочеться їх малювати.

Також сьогодні побачила пост Ірини Попадин. Їм вдалося зібрати гроші на лікування дитини. Велике спасибі всім, хто допоміг... Вони далі їдуть до Америки, і дуже важлива підтримка також тут.

У мене перебір по друзях, а з'являються нові люди, з якими хочеться дружити... Тому я робитиму чистку... Як не сумно... Багато людей, до яких зверталася особисто, ніяк не відреагували. Це життя. Я не засуджую. Знаю, що вони є лідерами. Дякуємо Edson A. Kodama за особисту відповідь та підтримку українців. Багато років для мене ви були прикладом порядності, відповідальності і доброти. Дякуємо всім друзям JCI, хто підтримує та допомагає.

Завтра ми з чоловіком їдемо до Лас-Вегаса на церемонію «Греммі», команда підтримки Сюзанни Іглідан. Наші благодійні концерти були почуті, і

ми представляємо Україну в процесі церемонії. Ми зробимо акцію на підтримку України. Я завжди любила творчих людей. Щаслива, що життя дає мені можливість і в Америці бути в цьому особливому середовищі.

Всі деталі опишуватиму.

І потрібно обов'язково максимально використувати найбільші майданчики, щоб говорити про те, що відбувається в Україні і просити допомоги.

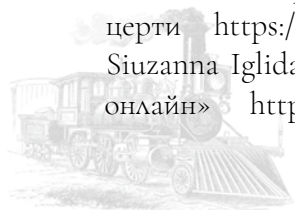
Спасибі всім. Люблю вас! Бережіть себе.

4 квітня

От головні хвилини.

...Звернення до всіх музикантів і глядачів про підтримку українців в ці моменти і наша зірка Сюзанна Іглідан. Бандура звучала на міжнародній церемонії «Греммі». Україну знають, люблять і підтримують всі музиканти світу. Ця музика зворушила серця глядачів у всьому світі. Всі, хто був в залі, встали підтримати українців. Творчі музичні люди в повній підтримці українців. Дякую всій творчій команді Джона Ледженда. Це було дуже зворушливо! Разом ми сила і йдемо до перемоги! Слава Україні! Героям Слава!

Я пам'ятаю щохвилини і знаю, що в моїй країні війна. З перших днів ми зробили онлайн-концерти <https://www.intellectualleadership.com/> із Siuzanna Iglidan Global Musical Bridges та «Лікар онлайн» <https://m.facebook.com/104589222203177/>

на підтримку українських лікарів. Було дуже багато перепостів, і наш концерт побачили продюсери «Греммі». Сьогодні Сюзанна представляє Україну з піснею Джона Ледженда на «Греммі». Ми із чоловіком приїхали підтримати українську делегацію. Наша команда ILYSA «Інтелектуальне лідерство» підтримує лідерський початок творчих проєктів. Прошу всіх друзів підтримати проєкт. Доторкніться до мистецтва, пожертвуйте: <https://www.gofundme.com/f/help-ukrainians-in-dire-need...>

Мене переповнюють неймовірні почуття поваги до продюсерів проєкту та команди, до неймовірних артистів та творчих особистостей. З моменту створення Юридичної консалтингової групи «Яремчук та партнери» ми з командою понад 19 років захищаємо авторські права артистів та виконавців. Наші дорогі клієнти є виконавцями в Україні, Америці, Європі, Азії. Ми завжди радіємо їхнім перемогам і завжди в команді підтримки. Щасливі за Сюзанну. Щасливі бути командою. Дякуємо всім виконавцям, які з нами підтримують Україну в такий складний час. Ми разом з вами, Буча, Ірпінь, улюблений Київ... і всі міста. Разом ми сила. Перемога близько! Слава Україні! Героям слава!

4 квітня

Наша місія виконана!

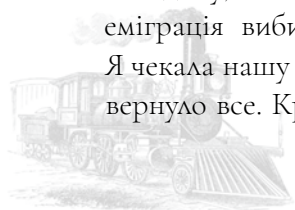

5 квітня

Не можна передати того болю, коли мама говорить про насилля над дітьми на очах у мам, над насиллям над жінками на очах у дітей, у яких мертвих сиве волосся. Коли сестра хоче вбивати всіх... А ти розумієш її лють... Коли рідні навіть плакати вже не можуть... От що в Україні. Чи є ще сили говорити? З ким?

Мої фото в сукні лайкають «друзі» з Росії... А на їхніх сторінках мовчання. Я хочу, щоб це закінчилось. Я хочу обніматися зі всіма. Я хочу все горе випустити в себе. Зробити величезний Тонг-Лен для планети. Переробити всі ті жахіття і дати тепло: величезне, палуче тепло, яке зігріє. Дати світла, омита океаном води, зайти в ґрунт нашої землі, очистити від трупів і від горя... Вийти з-під землі чистим, кришталевим джерелом. Дати напитися всім людям моєї страждальної землі. Піднятися, як пара в небо, і вийти рясним дощем. Що, як сльози очищають? Ми будемо жити... Чуєте? Ми не будемо в ненависті, ми будемо жити заради любові... Цим ми відрізняємося від іншої нації. Люблю вас, мої дорогі...

Я вийшла досить пізно заміж за всіма українськими мірками, але за справжнього чоловіка і людину, яка підтримує мене у всьому. Америка, еміграція вибиває з нормального ритму життя... Я чекала нашу річницю... Рік... Але 24 лютого повернуло все. Крім війни, ми не думали ні про що...

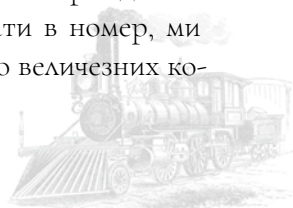
Наша акція «Україна назавжди», онлайн-концерти були від щирого серця. Розуміючи, що пожертви можуть бути невеликі... Мене завжди оточували артисти, я сама артистка, так казала бабуся і всі довкола.

Коли Сюзанна сказала, що її запросили на «Греммі-2022», ми були в такому шоці! Адже з першого концерту онлайн я зробила 70 репостів і саме під час цього виступу її побачили... Це було так важливо... Наче небо нас чує... Я дуже хотіла поїхати!

На мені давно не було мого звичного обличчя. Чоловік відчув мене, і ми об'єднали нашу подорож підтримки зі святкуванням річниці 1-го року разом і з моїм днем народження. Це велике щастя... Кожну секунду я знаю, що в моїй країні. Мир можливий... Світ з вами...

Я вперше в Лас-Вегасі... Ми навіть Тайсона побачили. Але це страшно, бо величезний натовп за ним біг. Мені це нагадало Ващука, коли з ним в одному полі і всі до нього біжать. Або гуляти з Джоаном Лапорта... Кожен підбігає... Світ у Лас-Вегасі інший. Я рада, що весілля у нас було в затишному Бродморі... Дякую Сюзанні.

Вегас величезний... «Пшонка»-стайл відпочиває. Ігрові автомати довкола... На першому поверсі чимось схоже на Одесу й Ібіцу, я так пояснювала Володі, що таке Україна. Але тут це в 10 разів більше... Ну і розміри людей, і стиль одягу... Архітектура величезна, але всього дуже багато. Ми переїздили з одного готелю в інший. Щоб заїхати в номер, ми шукали рецепцію 2 години. Вночі по величезних коридорах, після заходу...

Але погода була прекрасна. Дуже багато гарних ресторанів, дитячих майданчиків... Американці всі знали про Україну. Всі, всі запитували, плакали, коли ми говорили що з України. Показували своє співчуття та обіймали мене.

Я все ж таки доклала зусиль і нафарбувалась... Так потрібно, я в іншому середовищі. Макіяж, стиль — це моя зброя донесення інформації, можливість бути в ЗМІ... Говорити про Бучу, Харків, Маріуполь... На жаль, мене забанили. Ще 7 днів... Я можу говорити в особистих повідомленнях. Зараз ці фото — це інструмент боротьби, залучення людей в Америці в нашу команду... Допомога Україні...

Люблю вас... З любов'ю до вас...

Не можу передати той біль, який зараз у грудях... Буча, Ірпінь, Гостомель, Ворзель, Маріуполь, Харків... Я спілкуюся зі своїми рідними, жінки мого роду... Мої рідні хочуть розривати... Це просто частина мене... Я глибоко співчуваю кожній родині... Ці історії не з картинок, які тупо блокують...

Я в блоці ще 6 днів. Фейсбук вирішує, що є біль, а що є правда. Єдине, я знаю, що з рідними треба говорити, треба запитувати. Треба зцілювати... Всі, хто хоче отримати ініціацію Рейки, я готова вам давати, давати сеанси... Я близько. Просто напишіть мені.

Ми готуємося до благодійної вечері. Я складаю воєдино свою книжку. В мене багато фото з Лас-Вегаса... Хочу заповнити вас хвилинками позитиву...

Як працювати з ненавистю: згадайте найпрекрасніший момент в своєму житті і спробуйте ввійти в стан того моменту...

Говоріть про все. Я відкрита і готова вислухати. Головне, пам'ятайте: роз'єднувальні розмови, кристика убивають ваші печінку... Ви знищуєте ваше тіло, а вам потрібно жити, заради любові до чоловіка, дітей, мами, тата, родичів, собаки...

Я всю ніч розмовляла з рідними. Жахи розстрілів і гранат... Ненависть... Біль, крик... Буча, в якій жило багато друзів... Ми готові допомагати вивозити людей до Голландії. Сьогодні переговори з Японією.

Я привезла на «Греммі-2022» свої картини. «Весна України» — з такою назвою картину, яку я подарувала Сюзанні, на згадку про цей момент...

У кожної з нас серце розривається від смутку і тривоги... Квіти Магнолії, такі, які цвітуть в ботанічному саду в Києві. Саме вони мене надихнули. Сюзанна Іглідан подарувала нам свою творчість. Мені захотілося в цей момент максимально бути поруч.

Талановитим людям потрібне особливе відношення. Я щаслива, що нас поєднало життя. Що ми разом створюємо проєкт «Україна назавжди». Приєднуйтеся. Слухайте неймовірну музику талановитих класичних виконавців зі всього світу. Підтримуйте фінансово. Поширюйте серед друзів...

Я вірю, що краса врятує світ. Сюзанна стала амбасадором української культури в Америці. Через нашу класичну музику, через звучання бандури вона торкається серця американців... Після церемонії ми зустрілися з продюсером американського співака Джона Ледженда.

Я дуже вірю в її талант та професіоналізм, велику душу і працьовитість... Надихайтесь... Приєднуйтеся до нашої творчої армії світла.

*В очах глибин сторіч.
Кожен з нас став
Чистим небом,
Що несе у віч...
Сердце, що палає люттю,
Має вибір враз...
Стати серцем, що палає...
Щоб вогонь не згас.
Той вогонь, що так палає,
Може гріти всіх...
Може серце розтопити,
Від тих гірких сліз.
В тих очах жахи, страхіття,
Все, що так живе...
Треба жити, далі жити
На усі віки...
Музика, що в серці грає,
Сильно залуна...
І великі загоряться
Інші всі серця...
Тільки ніжність,
Вічна, чиста...
І любов в серцях...
Хай палає до світанку,
Очищає нас.*

6 квітня

Громадське об'єднання «Інтелектуальне Лідерство» на чолі з Володимиром Кошовим та Оленою Яремчук, разом з Global Musical Bridges на чолі з Сюзанною Іглідан та проєкт «Лікар онлайн» започаткували кожного четверга онлайн-концерти класичної музики на підтримку українських лікарів.

Під час першого онлайн-концерту спів і гру на бандурі Сюзанни Іглідан побачили продюсери «Греммі» і запросили виступити на підтримку України. Вся команда радо приєдналася до культурного проєкту.

«Греммі-2022»: з потужним номером на підтримку України виступили Джон Ледженд, Міка Ньютон, Сюзанна Іглідан та Любов Якимчук.

На сцені «Греммі» оscarоносний Джон Ледженд виконав пісню FREE на підтримку України. У номері брали участь Міка Ньютон, Сюзанна Іглідан та Любов Якимчук.

У ніч з 3 на 4 квітня у Лас-Вегасі пройшла 64-та щорічна церемонія однієї з найбільш престижних музичних премій у світі «Греммі».

«Греммі-2022» відзначилася потужною підтримкою України: спочатку на церемонії показали відеозвернення Володимира Зеленського, а потім на сцені глядачі спостерігали потужний номер на підтримку нашої країни на пісню FREE оscarоносно-го Джона Ледженда.

Володар премій «Оскар», «Греммі», «Тоні» та «Еммі», американський співак та автор пісень Джон Ледженд виконав на сцені «Греммі-2022» свою композицію FREE разом з українською співачкою Мікою Ньютон.

Цей номер було виконано під власний акомпанемент Джона Ледженда та української бандуристки Сюзанни Іглідан.

Після пісні в цьому номері пролунали вірші англійською мовою, які зачитала їхня авторка Любов Якимчук, коли за її спиною на великому екрані транслювалися кадри з українськими біженцями, які змушені були покинути свої домівки через війну з росією.

«Це була честь сьогодні ввечері виступити з FREE разом із Любою Якимчук, Сюзанною Іглідан, Мікою Ньютон та нашим неймовірним хором. FREE був натхненний гімнами моїх поневолених і пригноблених афроамериканських предків. FREE — це молитва за мир у всьому світі. За біженців будь-якої національності, релігії та кольору шкіри, які прагнуть безпечного місця для життя та процвітання. Я написав FREE, коли бачив жахливі образи безглузлого, жорстокого вторгнення в Україну режиму без морального виправдання, без права вбивати, панувати та підкорювати український народ. Я знаю, що не можу закінчити жодну війну піснею, але я повинен був написати цю пісню як свою молитву, свій внесок у хор голосів, які закликають до миру і свободи для всіх людей».

7 квітня

Жахи, які я чую від людей з Бучі, мають увійти в мою книжку... Оскільки все блокується... Буду писати і виставляти у світову пресу. Коли попросили журналістам з Америки показати, що відбувається... Їх привели до молодого мертвого хлопця, в якого були відрізані вуха, ніс, зав'язані руки і очі... На його голові була каска, на якій було написано «Воїн світла»... Журналісти, які багато чого бачили, ридали...

У людей не було води... Існують групи, де сусіди питають: мій будинок стоїть? А їм не можуть відповісти, їх домівки уже немає...

Мертві діти на вулиці з посивілим волоссям, бо мам гвалтувати на очах дітей...

Заходили в будинки, забирали телефони, мародери забирали все... Зараз там заміновано все. Не було ліків, лікарів. Ті люди, що залишились, пристарілі, бабусі, дідусі. Їм потрібна допомога...

Серце розривається, коли говориш про котлован, в який скидали тіла... Людей вбивали на вулицях... Їхали на велосипеді, за їжею...

Ці жахи... Це те, що відбувається зараз. В нашому столітті... Я не розумію, як це взагалі можливо?.. І як допомагати... Скільки потрібно дати любові і тепла, щоб вгамувати весь той біль...

Хто в Києві, хто волонтерить в тих районах, напишіть мені, хочу допомогти, як зможу...

До нас приєднались японці...

Сім'ї, які хочуть виїхати в Німеччину чи Голландію з Бучі, пишуть мені в особисті...

Немає слів... Тільки одне величезне співчуття...
Готова дати ініціацію Рейки, сеанси кожному, хто
потребує... Пишіть...

9 квітня

Сьогодні я познайомилась з неймовірною людиною завдяки Юлії Гончар — автором пісні «Квітка душа»...

Діана вийшла на зв'язок, і ми особисто поспілкувалися. Вона була весь час у Бучі... Крилатий її вислів: «Чорти на роликах катаються». Це про орків, на танках... 34 дні в Бучі, в будинку із, разом з братом і бабусями... Вони виживали без світла і води... Готували їжу всім будинком на вогнищі... Голосували, чи можна спилювати березу, яку посадили, на дрова і годувати людей... Трупи, стрілянина під час походів за водою, відбирання телефонів...

Мені подзвонили з Іспанії і попросили записати з нею відеоматеріал, оскільки преса в Іспанії проплачена росіянами і потрібні свідки, інформація від очевидців... Чесно — аж страшно...

В Америці не багато показували... Мексиканські канали показали. Багато сприймають тільки від людей... Тому і доводиться всіма шляхами йти на радіо... І говорити кожному.

Я ще більше вражена своїми партнерами з Голландії... Як вони багато років допомагають біженцям... Яке було далеке слово... А зараз це друзі і люди... В якийсь момент я зрозуміла, що не відчуваю болю

від жаків. А потім дізналася, що обстрілюють Одесу. А там мої дорогі друзі... І знов усерце як скрутило, сльози градом...

Але мій шлях — розвиток. Зокрема й бізнесу, ми знову готуємося в подорож... Частина української групи стартапів...

Із гарного: ми знайшли ще одну домівку вчительці з Вінниці... Мої дорогі друзі: мама і 2 дочок уже в Німеччині, і їхні родичі з Бучі приїхали в Прагу... Ми знайшли підтримку музикантів в Голландії. Шукаємо бандуру в Голландії... Життя налагоджується...

Наш суперпартнер на радіо Dustin Nolen готовий пожертвувати 24 000 радіореклами на захід з нами, якщо зберуть пожерви у 5000 доларів. Але поки я не знаю, хто тут на таке піде.

Життя іде своїм шляхом, розквітають квіти... Ми активно готуємось до заходу: вечері в підтримку... Мені трохи страшно, чи прийде в понеділок 70 людей...

І ще малюю... Щодня. Приходять ідеї, творчість — моя зброя... Україно, ми прорвемося... Любов... Зараз дуже багато низьких вібрацій, а нам треба їх піднімати. Я зціплюю зуби в усмішці і бажаю всім щастя... Я бажаю всім щастя. Це допомагає вам і іншим... В медитаціях...

Ми задаємо собі питання, які дії особисто твої привели до війни. Кожен має до цього відношення. Спробуємо любити всіх... Знаю: зараз в мене полетить град. Але нам потрібно вірити і любити, не зриватися на близьких... Засинаю... Бережіть себе та близьких, обіймайте...

9 квітня

Дорогі друзі, прошу запросити якомога більше знайомих. Ми дуже допомогли. Кожен з вас робить добру карму, я допомагаю українцям, ви засіваєте насінини миру у своїй країні, щоб ваші діти не були під бомбами, були зі світлом і водою, щоб ніхто з вас не знав жахів війни...

Зараз допомагаємо людям з Бучі, які вже 35 днів в окупації, а досі немає світла, води, їжі, ліків... Окупанти залишили стрімери з бомбами. Волонтерів у місто не пускають... Тієї ночі нам вдалося купити та привезти новий телефон для письменниці Діани Голде та батарейки для її радіо. Там, де вона зараз, у всіх відібрали зв'язок. Їх зняли на телефон... У них досі немає електрики та води... Поки територію очищають від мін. Кажуть, це займе пару тижнів. Наші волонтери героїчно заїхали в місто та переходили мости, минуло 4 години... Діана піклується про 40 бабусь, які залишилися, вона готує їжу на вогнищах, допомагає з лікарями... У людей немає елементарного... Будь ласка, підтримайте нашу благодійну вечерю.

10 квітня

Щоночі у мене спеціальна операція з Україною... Відбувається велика логістика, обговорення деталей, зведення різних друзів і знайомих... Робота зі

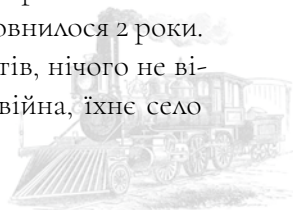
страхами, віра... Тримати енергетичне поле... У рядках — це лише кілька фраз... Зважитися людям залишити свій будинок, зібрати валізу, сісти на потяг, доїхати до Тернополя... Там у волонтерів пожити, сісти на автобус, поїхати до Нідерландів...

У Нідерландах перед цим знайти будинок і сім'ю, що прийме... І почати нове життя в незнайомій країні, без мови... А в житті — це емоції, страхи, складності, ситуації... Не кожен, навіть якщо хоче, зважується... Як складуться стосунки з новою сім'єю... Ця дорога...

Я з Америки знала кожен сантиметр шляху... Я знала про пиріжки, що пеклися в дорогу. Про поїзд. Ми були постійно на зв'язку... З різницею у часі... Це мої ночі... Але є ще у всьому цьому безліч радості! Коли люди живі... Спасибі Олексію Трифонову, він дуже швидко зреагував і знайшов будинок... Я щаслива, що люди допомагають один одному вже на місці... Робити відгук у перші дні людині складно... Але я розумію, що у відгуках ми даємо віру іншим, що вони потрібні... Ви повернетесь... Зараз важливо вивезти дітей. Вам допоможуть. Ми з командою все для цього зробимо.

[09.04, 07:08] Добрий день! Я, Наталія Мірошніченко до 30.03.2022 року жила в Харкові, разом зі своєю сім'єю: мама, чоловік, син, невістка, онука, сестра та її чоловік, 2-річна онучка Кілочка і невістка Юлія. Моїй онучці 21.02.2022 виповнилося 2 роки.

Ми відвезли дітей до села до сватів, нічого не відбувалося біди, і 24.02 2022 почалася війна, їхнє село

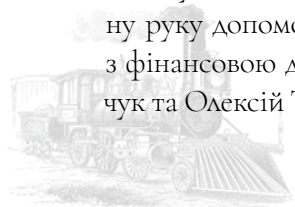

опинилося під сильними обстрілами, цей напрямок Балаклія та Ізюм, вони були між ними 40/40 км. В Ізюмі досі йдуть бої, наші близькі змушені були ховатися у льохах.

Мій син, його дружина, моя дворічна онука прожили в підвалі місяць, якщо виходили з льоху, то на 30–40 хвилин і бігли назад, бо починали бомбити. Той страх і страх за життя своєї 2-річної дитини на словах дуже важко передати і розповісти, у них не було ні світла, ні газу, ні тепла, ні зв'язку, їжа закінчувалася, магазини розграбовані російськими солдатами, бензину, газу, щоб виїхати, немає. Наполовину будинки зруйновані, дороги, мости — все підірвано, продовольства нема звідки чекати, місцеві жителі приносили для моєї внучки їжу, хто що міг, щоб нагодувати дитину, цього всього не передати, цей страх був в очах моїх дітей, коли нам вдалося їх звідти вирвати. Нам вивозили їх через заміновану дорогу, по полях, ми з чоловіком їхали їх забирали.

Коли я побачила своїми очима їх живими, я думала, що у мене серце зупиниться. За цей місяць вони стали іншими: наляканими, Кірочка чує вибухи, стрільбу і плаче уві сні, боїться спати, психіка порушена у всіх. І щоб врятувати дитину, ми були змушені поїхати і залишити всіх своїх вдома. Ми зараз у безпеці — але моя, наша душа там із рідними з сім'єю, немає такого моменту, щоб у мене не було сліз.

Всією душею і серцем ми хочемо висловити свою подяку людям, які нам протягнули у важку хвилину руку допомоги, допомогли у всьому: з переїздом, з фінансовою допомогою, з житлом, це Олена Яремчук та Олексій Трифонов. Від усієї нашої родини вам

низький уклін за те, що ви допомогли нам уберегти найдорожче, що у нас є, — це наша дитина, наша онучка. Спасибі за ваше добре серце, за розуміння, за опору в скрутну хвилину, таких людей у нас залишилося дуже мало. Вам бажаю здоров'я, процвітання, благополуччя, впевненості у всьому і завжди! Зараз ми в Нідерландах, в Голландії, місто Далфсен, тут тиша, свіже повітря, дуже добрі люди, у яких ми живемо і з ким уже познайомилися, але душа та серце зі своєю сім'єю залишилося там, за 2200 км!

11 квітня

Боже мій... Велике горе... Мій дорогий і близький друг, один з найбільш інтелектуальних особистостей, кого я знала в Україні. Ми разом робили акції... Він зробив напрям Козаки-характерники. У Дениса була ТВ-канал. Він запропонував мені зробити мою першу програму. Завжди допомагав людям. Він — цілитель, лікар, написав багато книг зцілення. Також він був одним з найуспішніших політологів. Кожна зустріч з ним — це дивовижний світ винахідників, він підтримав мій кінофестиваль. У нього двоє чудових дітей і дружина, у мене серце кров'ю обливається... За що?! Людина, яка стільки років працювала і своєю працею побудувала такий гарний будинок? За що? І як допомогти?

12 квітня

Унікальний американський досвід. Після навчання в Гарварді я набула впевненості у напрямі залучення інвестицій для ІТ-проектів. Більше того, в перший місяць роботи в один із проектів я залучила двох інвесторів... Але війна все змінила... Це агонія, біль, страждання... Але я стиснула зуби і розумію, що бізнес дасть мені свободу та можливість більше допомагати людям.

Ця виставка вийшла спонтанно... Моя постійна допомога поселяти людей безкоштовно дає свої плоди...

Кілька років поспіль я щомісяця жертвувала кошти бездомним людям. Так виробляється гарна карма поселення... Жах, коли я бачу розбиті будинки друзів... А сьогодні мені прислали фото мого будинку, в інший під'їзд потрапила бомба, вибиті вікна...

Тут зовсім інше життя... Я записала відео і ділюся контактами, раптом комусь буде потрібно, це карма з'єднувальних бесід... Це впливає на світ... Максимальні дії для з'єднання...

Зустріч була інтенсивною і цікавою. Їдемо на зустріч до старого друга:))... І завтра активний робочий день. Ще багато чого потрібно, але шлях зрозумілий.

Мене попросили виставити фото та відео з очевидцем... Адже все ще є люди, які не вірять в війну... Їм потрібні очевидці. Діана Голде — гарна, талановита письменниця, поетеса. Мене з нею познайоми-

ла Юлія Гончар... Ті жахи, які вона мені розповідала, навіть неможливо описати... Вона опікувалася бабусями, які жили в її будинку... Готували їжу на вулиці, не було хліба, вони збирали муку і відносили до жінки, що пекла хліб. Вбивали людей, коли ті йшли по воду. Знищені будівлі. Відбирали телефони... З її активною позицією зараз вона залишається в Бучі і допомагає людям, які поряд... Все місто заміноване, мій друг їхав 5 годин, щоб відвезти їй телефон і батарейки. Світла в них не має, як і води, їм потрібна їжа... Їм потрібні елементарні речі, щоб далі продовжували жити і повертатись до життя.

Прошу допоможіть, як хто може... Хто знає волонтерів, що вже їздять в Бучу... Там немає елементарних ліків.

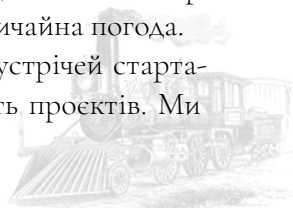
13 квітня

Перший день конференції і зустрічі зі стартапами та інвесторами. Активний світ IT-бізнесу в Сан-Франциско.

Дуже рада знайомству з українським консульством в Сан-Франциско — Дмитро Кушнерук та Денис Мартиненко.

Сан-Франциско, Силіконова долина нас зустріла великими зливами. Машину просто зносило. Здавалося, що ми, як Еллі з Тотошкою, злетимо. Вітер пронизував до кісток, для них це звичайна погода.

Це була одна з перших живих зустрічей стартапів після ковіду. Величезна кількість проєктів. Ми

приїхали з ІТ-технологією vidbu, штучний інтелект перекладає на 70 мов. Дуже цікавий та яскравий проєкт. Усі шукали інвестиції, просили свої проєкти, шукали партнерів. На виставці було приблизно 200 людей.

Ми дружили з українськими стартапами. Зустрілися з друзями. На другий день був прийом на підтримку України, виступав посол та було дуже багато людей. Відразу скажу: місце досить пафосне. Я побачила зовсім різних людей. Були й зовсім приємні та цікаві люди. Війна війною, а працювати, розвивати бізнес треба. Наша технологія є унікальною. Усі президентські пресконференції ми перекладаємо десятками мовами і далі вони розходяться посольствами в різні країни. Це дуже важливо в інформаційній війні. Нині ж вона грає величезну роль. Поділяються народи. Тому така важлива справжня, незаангажована правда.

17 квітня

Ми приїхали з виставки стартапів з Сан-Франциско... Мій чоловік — герой... Я пролежала день, втратила голос... Спілкування завжди активне... Чуть пізніше напишу висновки і проаналізую. Але для мене це вже закінчення опису і лінії адаптації. Так як я починаю адаптовано жити в Америці.

Сьогодні я познайомила із суперлюдьми. Дівчинка, Даша Скоченко, вона з міжнародної програми талановитих лідерів-дітей, які по обміну

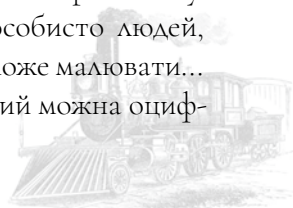
приїхали в США... Програма закінчується в травні, але вона не їде додому, а залишається тут. Нас вони знайшли з рекламного плакату нашої Благодійної вечері, яку ми плануємо провести в понеділок.

Я маюю дуже багато. Адаже це можливість допомагати нашим... І це потрібно кожен день. Готую відеоряд з кліпів...

Мені хочеться зробити фотовиставку того, що відбувається. Фандрейзинг — дуже тонка річ... Емоційно людям потрібно щось віддати за те, що вони допомагають... Я щаслива, що у мене з'явилися друзі-американці, що допомагають щодня. Маленькі магазинчики, завжди легше домовлятися... В великі магазини і компанії, на жаль, не дозволяють ставити рекламу та інформацію. Хто в Америці хоче підтримати ініціативу, але не приїде, запрошуємо. Ви можете пригостити наших волонтерів і митців.

З Дашою і її американським названим татом ми вирішили співпрацювати. Вона буде віцепрезидентом по роботі зі школярами в нашому об'єднанні «Інтелектуальне лідерство». Живе близько біля Парламенту Америки... Ми плануємо там робити виставку мистецтва та презентацію книг в рамках проєкту «Планета Земля Єдина».

Сьогодні Володя, мій чоловік, освоїв український алфавіт.... Це була його особиста ініціатива, чому я дуже радію. Також ми разом малювали блакитне небо. Він став художником... З Даною я ділилася своїм досвідом. Кожен може створити «гоу фонд мі», кожен українець, знає особисто людей, які потребують допомоги... Кожен може малювати... Це нескладно, і це вже артоб'єкт, який можна оциф-

рувати, зробити аукціон серед своїх американських друзів...

Якщо хтось хоче приєднатись до вас і бути в команді громадського об'єднання «Інтелектуальне Лідерство» на своїй території, будемо раді підтримати. Проектів багато... Потрібні люди і волонтери... Особливо в темі з американськими школами й підтримці школярів в еміграції.

І ще в Дюранго весна... Дуже багато квітів... Це дає надію... Бажаю щастя.

Домалювала картини... Сьогодні 18 робіт... Зараз і, завтра план — ще 10... Колись мені говорили, що з художником працюють галерист, якщо він зробить хоча б 50 робіт... Ця війна мене навчила дуже швидко малювати... Моя бабуся одну роботу робила рік... Вона старанно ділила на квадратики. Малювала образи, квіти, поле, село і обличчя рідних...

Я дуже люблю малювати обличчя, але для цього потрібен спокій... Зараз в мене зображення нашого прапора. І герб... В різних виконаннях... Я розумію, тут для американців ці кольори не зрозумілі... Але для мене — це сила творчості, це моє натхнення...

Цю експозицію я назву «Українська весна». Я хочу, щоб люди взяли з собою частку нашого сонця, квітів, неба, поля... Красу України... Готова працювати 24 години.

В Україні свята... Хочеться підтримати родини, якими ми опікуємося, подарунками.

20 квітня

Не знаю, чим я все це заслужила, але ми отримали величезну підтримку та любов американського народу, жителів Дюранго... Дякую дуже команді «Інтелектуального Лідерства», нашому президенту — моєму чоловіку... В мене прекрасні вчителі. Саме Карма Т. Вхотіа — перший мій друг, вчитель, наставник... З моменту війни кожного разу він годував нас з Володею безкоштовно, слухав мій плач та істерику, приходив на всі заходи і підтримував... Я бачила, як він робив благодійний захід у себе в підтримку Непалу. Попросила його зробити для нас благодійну вечерю, і він погодився. У свій вихідний день, понеділок, він і його родина безкоштовно приготувала на 70 осіб їжу...

Ми дуже хвилювалися, чи прийдуть люди. Спочатку було продано 5 квитків. Поїхали у Сан-Франциско... Наші волонтери зробили плакати і розклеїли їх по місту... І люди почали купувати... Тепер ми хвилювалися, щоб усім вистачило місця... За 2 дні я намалювала 23 картини... З них 11 маленьких із зображенням нашого прапора, але в різних варіаціях...

Такі рідні люди... Я не знала нікого з них... Де-хто приїхав з інших міст біля Дюранго, української ком'юніті тут немає...

Мені дуже допомогла Stacy Eileen, вона також намалювала картини. Вечір розпочався... Я говорила англійською, деколи мій голос тремтів, переходила на плач... Тому що без болю неможливо про це

говорити... Люди дуже уважно слухали і сприймали, деякі жінки плакали... З гостей була дівчинка в віночку... Її батько — українець, професійний гімнаст, він помер декілька років тому, мама — американка, в неї залишилась бабуся та сестри. Вона трішки говорила російською... Я подарувала їй свою картину... Під час заходу вона вийшла і заспівала «Червону калину»... Ми показували відео, звучали наші пісні.

Жах... Мирне красиве життя, і те, що відбувається зараз... Люди дуже співчували... Ми показували відео з вдячністю людям Дюранго від тих людей, кому ми допомогли... Розповідала наші історії... Страшні історії з Харкова, Києва, Бучі...

У той же день ми перерахували гроші родині, яка втікає з Харкова... Зі мною зв'язались японці, вони готові прийняти у себе українців. Пишіть мені, хто готовий поїхати до Японії...

Люди купували картини, купували мою збірку віршів англійською... Я максимально розповідала історію України... Красу моєї країни... Для вас я написала звернення людей...

В загальному, за вечір нам вдалось зібрати близько 8000 доларів. Для мене це вперше такий результат. Я дуже вдячна жителям Дюранго за допомогу і підтримку. Готуємо великий концерт... Кому потрібна допомога, особливо матері з маленькими дітьми, пишіть в особисті... Я щаслива, що є містком між Америкою і Україною... Українці, американський народ підтримує вас...

Ще прекрасна новина: американська родина готова прихистити у себе українську родину. Тепер

у нас нова хвиля — допомогти з переїздом уже конкретній багатодітній родині до Америки...

21 квітня

Я перевела дух... Просто один день лежала в ліжку, дуже боліла голова. Піст... Сьогодні я встала... Знаєте, наша квартира виглядає, як після погрому:)... Думаю, жінки мене зрозуміють... Генеральне прибирання вдома, викупала і вичесала Люкаса... Почала аналізувати, що відбувається і куди ми далі ідемо... В книжці, яку я готую, буде інструкція для адаптації в еміграції. Також я розповім, що швидко потрібно робити, щоб допомагати іншим... А це насправді єдиний шлях до розвитку особистості.

Мене дуже багато навчив Карма своїм прикладом... Він завжди підтримує всі благодійні ініціативи. Зараз ми рятуємо одну родину з Харкова... Також шукаємо дітей з Маріуполя, котрим треба допомогти... Я шукаю 7 людей, які хотіли б виїхати в Японію. Є державна підтримка і люди, які готові прийняти. Міжнародна логістика, допомога — вони зараз величезні...

Люди перелякані і не розуміють, куди їм іти... Найбільший мій стрес з еміграцією був в Іспанії. Америка по-іншому реагує на емігрантів... Тут всі такі, у кожної родини своя історія...

Для мене зараз дуже складно з орієнтуватись, як долучитись до Американських грантових програм. На жаль, не знаю, у кого запитати. Одна із задач —

психологічна підтримка жінкам і дітям, які зараз в Україні і які в еміграції. Можливо, хтось має такий досвід і може порадити асоціацію американських коучів.

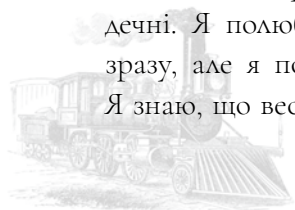
Дуже багато американських родин, які готові допомагати дітям і усиновити... Сім'ї тут заможні й здатні подарувати любов та тепло... Можливо, також хтось підкаже, як діяти...

Мої друзі в різних країнах готові підключатись і допомагати... Я переглядаю світлини. Кожен тут, хто разом зі мною говорить «Слава Україні», від щирого серця хотів допомогти українцям. Як же я вдячна своєму чоловіку за величезну підтримку, ініціативу, максимальне включення в процес...

Ми готуємо нову акцію 13 травня: виступ Сюзанни у нас, в Дюранго, на найкращій сцені міста... Завдання — 600 осіб... Правильний захід... Пошук партнерів, спонсорів, ще музикантів. На жаль, ще не познайомилася з мером і керівництвом міста. На вечері був колишній мер...

В Дюранго дуже багато пенсіонерів, які приїхали з Техасу чи Каліфорнії. Ми з чоловіком дивимось фільм «Інопланетянин»... І там історія якраз з колонадою, в маленькому містечку... Точно як у нас... Прекрасна природа і місцевий колорит... Навіть одяг типовий, як тут.

Я робила багато заходів, але для мене це вперше настільки успішно... Люди дуже прості й сердечні. Я полюбила американців. Це відбулося не зразу, але я полюбила Дюранго за конкретні дії. Я знаю, що весь світ підтримує Україну. І наша ро-

бота — маленька частинка, частиночка... Дякую всім за підтримку...

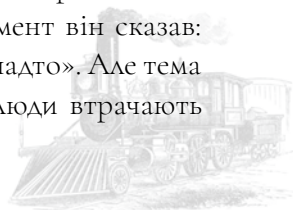
22 квітня

Коли люди говорять: «Ти рятуєш наші життя...» Це не зрозуміло... Але сьогодні в мене просто похололо все тіло, як прочитала пару рядків... Два дні тому Володіна сестра Наталя попросила допомогти подрузі з дітьми і вивезти їх до Голландії... Для мене все це вночі... Я автоматично набрала номер картки і скинула гроші на дорогу... В Голландії, люди у яких живе Наталя, погодились їх прийняти... Жінка хвилювалась, як вони без документів, закордонних паспортів дітей проїдуть через кордон... У нас була акція, дуже багато завдань, але я знала, що все ок... І там уже маршрут пройдений...

Люди сіли в потяг в 8:30, розумієте: людям страшно покидати свої домівки... Вони дуже хвилюються... Я пишу це, можливо, комусь допоможе наважитись... У мене є ця енергія і сила міжнародних подорожей... І тому я ділюсь з вами... І ділюсь з тими, хто хоче...

О 10:00 ранку їх будинок розбомбили... Це Харків...

Чесно... Я прочитала цю інформацію коли сиділа на вечері у друзів... Вони з Молдови. Перед цим ми обговорювали війну, і в якийсь момент він сказав: «Давайте змінимо тему... Просто занадто». Але тема не міняється... Вона є... На жаль, люди втрачають

свої будинки, втрачають життя. Якщо вам потрібно виїхати, якщо вам потрібна психологічна підтримка — звертайтеся до мене особисто або до моєї команди...

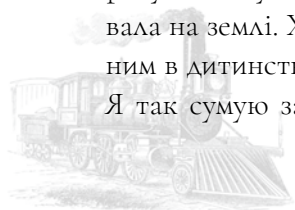
Сьогодні я також дізналась, що на сайті JCI Україна стерли всю історію діяльності, до якої я причетна... Понад 13 років.... Для мене це кармічний урок із зірочкою. Як я ставлюся до історії інших людей... Наскільки зараз роз'єднання працює у свідомості людей...

Будні волонтера, керівника — це аналіз, дії, обговорення і команда... Вміння створити команду без брендів... Я стала старша на століття. Бережіть себе...

25 квітня

Вітаю всіх з Великоднем. Христос Воскрес! Воістину Воскрес.

Я спекла паски. У мене вони були з апельсиновими цукатами, родзинками і апельсиновим соком. Ми запросили друзів на пікнік. Я проїхалась і подарувала паски. Більше всього я хочу додому. В ці дні ми завжди святкували на Вінниччині. Їхали на цвинтар до мого прадідуся Павла і прабабусі Ксені. Збиралось дуже багато рідних. Я відучувала силу роду... Нашу землю. Вся моя велика родина працювала на землі. Хлібороби... І це настільки було звичним в дитинстві. Величезні поля, сади. Все в цвіту... Я так сумую за Україною, я так хочу в Бершадь...

Я знаю, що дуже багато наших українців зараз так, як я в еміграції, і дуже сумують... Непросто свої традиції продовжувати на чужині. Біля мене немає української церкви. Ми включили службу і дивились на ютуб... Наша музика, мова... Я дуже за всім цим скучила. Міняється код...

Вітаю всіх зі святом... Зараз дуже багато ненависті, а нам потрібна любов... Ісус вчив нас, як потрібно любити. Вітаю всіх з цим радісним днем. Як же я люблю це свято... І як страшно, що наші міста бомблять. Хай кожен з нас оживе, воскресне... Христос Воскрес, Воскресне Україна!

26 квітня

Я приїжджала сюди до подруг. Гарне озеро, і там будинок... Вранці викупатися у річці, зірвати помідори з городу. Мій коханий Харків. Ми маємо особливі стосунки. Серце рветься. Мені завжди були раді. Місто, яке я любила. Місто, де я була щаслива, де я співала, танцювала, займалася спортом. Моя політична мапа, наукова. Моя школа формування лідерів та перший досвід грантових проєктів. Мої конкурси краси. Участь у рок-групі. Театр бодіарту. Моя перша квартира на Холодній Горі. Я плачу... Розбили не дім моєї подруги, розбили життя моєї близької людини... Три поверхи її історії. Її фотографій... Її емоції. Я пам'ятаю, як мене приймали. Балували, довіряли. Мені дали ключі, і я приїхала з друзями... Ми відкривали один одному душу. Ми були ніжні і дбайливі один з одним...

А скільки такого болю пережили мої друзі... Тільки у мене три близьких мені людини втратили дім, а потім розумію, ооо, ще ці і ці... Я дуже співпереживаю вам... Ми передамо батьками 7 разів... А я сама 14...

Сьогодні я розмовляла з рідними... Переїзд — це маленька смерть. Я тут з коханим чоловіком Він підтримує, і ми спілкуємось однією мовою. Але я пам'ятаю Польщу, пам'ятаю Барселону... Це дивно... У вас стрес втрати дому... Є 5 етапів еміграції. І депресія, особливо в нашому випадку, — це гарантовано.

З кармічного погляду: щоб зберегти будинок, переїхати, напрацьовуйте карму допомоги іншим. Переселяйте, допомагайте безпритульним... Я годувала бездомних по суботах на Подолі... Робила з цього систему допомоги, проводила прибирання та годину чистоти. Бомблять усіх... У кожного є майно і є наше звичне життя... Наша колективна карма... Чому? Ми всі шукаємо відповіді... Страждання народжують нових людей... Любіть одне одного, допомагайте. За кілька днів я увійду в ретрит. Чистота та медитації дадуть можливість все усвідомити та прийняти... Тіло йде через біль та ломку, сльози, головний біль та істерику. Бережіть себе...

28 квітня

Сьогодні перші переговори з моменту війни про реєстрацію ТМ в Україні! Продовжуємо розбудовувати український бізнес! Вірю в нашу перемогу! Всі герої!

29 квітня

З вечора неділі до четверга зі мною щось коїлось. Психіка не витримала. Я знаю, що не тільки в мене... Я не люблю показувати біль і сльози, але мені було дуже боляче. Зараз новий перехід. Коридор затемнення. Я відмовляюсь від їжі і готуюсь до сухого ретриту... Проходять дуже не прості процеси... Очищення. Розуміння краси зараз. Страшенно боліла голова... Страшенно... Мені допомагає «Зірочка». Ефірні масла...

Здається, наша нація проходить ще більш важливіший етап... Читаю про десидентів. Вивчаю історію Бандери. Згадую своє дитинство... Самбір, український прапор у 6 років і пояснення, чому саме жовто-блакитний. Українська мова звучала завжди у бабусі... Дуже всіх люблю. Мою родину. Сьогодні перші фото з прогулянки в Дюранго. У нас весна. Хочу вам усміхатись і надихати. Люблю.

Дуранце

*Саша-
Франциска,
стартап
Grind Global*

1 травня

Вітаю мою мамочку Ольгу Яремчук з днем народження. Саме вона навчила мене любити українську культуру, мову, мистецтво, танець. Саме вона завжди була дуже елегантна та модна. Завжди дуже добра до людей, гарна подруга та друг. Найсмачніші страви, цікаві книжки, пісні та фільми. Її любов до кіно, до гороскопу, феншую. Її цікавість до математики, до бізнесу. З мамою я можу обговорити все все. Вона єдина знає завжди іншу сторону моєї усмішки. Саме вона мене навчила завжди усміхатись, як би важко не було на душі. Допомогати іншим любити. Люблю тебе. Бажаю щастя і головне мирного неба. Ми ще пройдемося по червоних килимах. Дуже мрію сходити з нею на каву та морозиво в нашу улюблену кав'ярню «Казка» в Самборі.

3 травня

Я пішла в сухий голод і ретрит. Максимально хотіла перезавантажитися. Сьогодні пішов третій день. Тримаюся. Думала зменшити обороти... Пересмислити... Ставила запит на однодумців...

Слава Богу, Господь мене чує...

У нас команда: віцепрезидент Голландія — Олексій Трифонов, віцепрезидент Латвія — Юлія Гончар, віцепрезидент Німеччина — Анна Дем'янова, віцепрезидент Польща — Наталі Росс.

Кожного я знаю багато років, з кожним ми багато що робили доброго. Зараз концентрація на допомогу дітям через онлайн-освіту, математичні таблиці Наталії Лімонової. Якщо у когось є бажання долучатись, запрошую.

У нас дуже розумні діти і вчителі. Моя бабуся вчителька... У моїй родині дуже багато вчителів. Це одна з важливіших професій. Наші діти потребують уваги та допомоги. Кожен українець може безкоштовно користуватися матеріалом для вивчення математики українською, російською і англійською мовами. Цю лінію далі продовжуємо. Питання ефективності. Що в пріоритеті. Знаю, що ми сильні і все подолаємо... Все зможемо. Щастя вам.

6 травня

Давно я не писала. Мені було реально погано... Швидше за все, йде перезавантаження. Два дні сухого голоду, потім вода з медом і два рази в день медитації. Сьогодні шостий день. Я сиджу біля дерева на землі і дивлюсь на зелені крони. Коли ти сам не ефективний, ти нічого не можеш дати людям. І я бачу такий стан не тільки в себе. Сьогодні пройшлися по місту, збирали пожертви. Десь були копійки, десь було пару доларів. Багато коробок

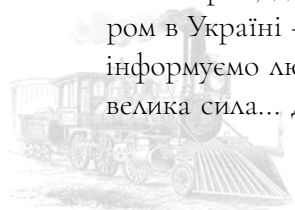

зникли... Але я знов їх намалюю і піду просити поставити. На жаль, війна ще нещадніше нищить мою рідну країну... Люди приїжджають в спортивному костюмі, без нічого. Я дуже дякую друзям, які допомагають... Мої... Тут маленький приклад в Голландії. З якою турботою і любов'ю вона допомогла... Захотіла бути інкогніто. Але, думаю, всі розуміють, хто це...

«Я пишу це, щоб ви не боялись виїжджати, матері з дітьми... Вам допоможуть. Звертайтеся... Малесенькі радості нашої двоюрідної внучки Кірочки, яка була під бомбами в Ізюмі, 15 діб в підвалі. Яка плакала в Харкові і з бабусяю і мамою виїхала в Голландію. Життя біженців складне, немає їжі, свого будинку, одягу... Але немає бомб... І потрошки все налагоджується»...

Зараз моя ціль — допомагати вивозити і допомагати тим, кого я вже допомогла вивезти... Психологічна, юридична допомога... Нам всім це потрібно. Ми працюємо над фотовиставкою «Мрії українських дітей». Зараз все готую. Мене розривало від завдань... Трохи починаю систематизувати...

Голодування очищає мозок, допомагає переформатуватися і далі, почати думати і діяти... Як підтримати дітей в новій країні. Повірте, я знаю, про що це, 4 країни в еміграції, де я пробувала жити... Сумніви, що краще зробити, з ким діяти. Я знаю, яка проблема з бензином, я розумію, як непросто волонтерам, де все заміновано. Що бути волонтером в Україні — це виклик. Ми тут тримаємо поле, інформуємо людей... А ви там маєте жити... Разом велика сила... Дякую всім, хто допомагає в Амери-

ці, Україні, Польщі, Німеччині, Голландії, Латвії і інших країн.

Через пожертви ми зібрали 180 доларів... Я пишу це, щоб ті, хто за кордоном, також ставили бокси і збирали кошти. Стукайте, вам відчинять. Дякую всім.

8 травня

Щасливі моменти дитинства. Головний показовий виступ наприкінці року. Величезна зала, переповнена батьками з квітами. Дітки, і не лише ті, хто танцює балет, чечітку, сучасні танці. Стільки радості та щастя на їхні обличчях. Не важливі деталі. Діанка виступала у 10 номерах. Красива, з чутливою гнучкістю, пластикою та силою, спокійна та впевнена. В Америці все інше... Я згадала своє дитинство у Бершаді. Ми мали багато шкільних концертів. В Америці це яскраві костюми, класичні пуанти. Великий склад викладачів.

У мене була гімнастика. Моє особливе життя. Спасибі, улюблена Лідо Григорівно, моя перша викладачко, за всю любов, що в мене вклала. І, звичайно, моя мама. Цікаво спостерігати за своєю реакцією у новому становищі. Вирішила, що я тут скоро вийду на сцену. Не знаю, в якій ролі та як. Але точно вийду. Країна без комплексів, від слова «зовсім», значить насолоджуюся їхнім підходом.

9 травня

Харків. Знову улюблений Харків... Зараз у мене в роботі 5 сімей... Хтось зі Львова, хтось із Києва... У всіх різні завдання... Одне, до якого навіть підступитися не знаю як. У Дніпрі — лежача хвора. Потрібно знайти клініку у Німеччині та продумати, як вивезти з Дніпра. Чи є поїзди до Польщі та потім до Німеччини, чи є супровід? Чи є медичні поїзди... Як будь-яка людина, розумію: моя психіка не безмежна. Намагаюся не брати навантаження більше, ніж зможу... Око сіпається, зір летить... Поки я не знайшла тут, як і де купувати лінзи.

Сьогодні вперше з моменту війни я зварила борщ і ми з Володею у своєму недільному стилі пообідали... Вегетаріанський червоний борщ із чорносливом, часничком... Навіть Паска, мною приготована, ще була свіженька з маселцем. Потім поїхали у теплі джерела та зависли...

Працюємо над сайтом. Систематизую всю роботу... Давним-давно я була успішна у грантовій роботі, але потрібно багато деталей. Хвилююся. Перед подачею проектів важливо, щоб була достовірна та справжня інформація. Сайт громадської організації, піар, звіти — це як ювелірна прикраса. Все взаємопов'язане...

Народ складно дає відгуки... На це багато причин. Багато страхів... Величезна кількість сумнівів. Але відгуки потрібні, щоб було видно роботу, щоб люди, хто боїться виїхати, побачили, що їх чекають і їм допоможуть... У нашому випадку це подруга се-

стри Володі. Вона подзвонила, треба допомогти... Я навіть не говорила, не розпитувала деталей... У мене була глибока ніч... Зазвичай це 2–3 ночі... Номер картки, гроші... Вони виїхали... О 8-й ранку поїздом, о 10 до їхнього будинку потрапила бомба... Я вже писала про цей випадок...

Після того як вони приїхали, господар будинку із Голландії, де Володіна сестра, зустрів їх у Польщі, привіз, їх поселили в будиночку на колесах. Наразі вони живуть уже окремо... Кожна сім'я — це ціла життєва історія...

Я люблю харків'ян. Я теж певною мірою харків'янка... Холодна Гора, місце, де в мене була квартира у студентстві... Тому мені так боляче і таке співпереживання...

Ми всі в Україні просвітлені... Сьогодні Володя сказав, що після війни в Україні буде багато просвітлених... Не знаю. Мені хочеться, щоб люди раділи своїм звичайним і зовсім не звичайним життям... Я зараз шукаю максимальну кількість позитиву. Шукаю психологів для спільного проєкту психологічної допомоги людям, хто є біженцями... Нам усім, кожному це потрібно... Багато, багато любові...

Хочеться позитивних моментів. Знаєте, у Харкові особливий гумор... Навіть у таких непростих ситуаціях. Завтра буде 9 травня... У мене ще ніч... А у вас уже ранок... Дуже сподіваюся, що все пройде спокійно. Ми проживаємо ще один день, який наблизить нас до Перемоги. Сьогодні мій герой — Анастасія... Не кожен наважується виїхати...

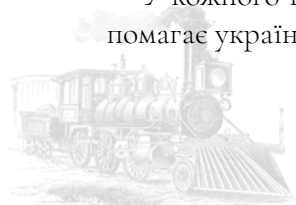
11 травня

Готую проекти для подачі на гранти. Скільки тренінгів і досвіду, але кожного разу це щось особливе. Стільки деталей ти складаєш воедино, як малюєш картину чи плетеш мереживо. Я не дуже вмю плести мереживо:). А проекти люблю робити:)... Хоч треба знов побудувати відносини, зібрати команду волонтерів та підтвердження діяльності. Мені завжди здається, ну що тут особливого? А потім одне до другого складаєш, дивишся, як все має напрямки. Існує лінія.

Тримайте за нас кулачки. Перша ластівка з проектом пішла... «Літні табори з математики для наших дітей-біженців».

Готую декілька інших... Дякую всім причетним і тим, кому важливо і цікаво підтримати українців. Сьогодні довго спілкувалась з подругою з Латвії. Вона розповіла про талановиту дівчинку з Маріуполя, яка є музикантом і мріє про консерваторію. Зараз з мамою і бабусею вони у Австрії. Їх будинок розбомбили, доступу до музичного інструмента в неї немає. Вона їздить в музичну школу, і їй дозволили тільки раз на тиждень по годині грати... Якщо хтось хоче допомогти дитині, напишіть Agnese Kūliņa Stomere. Також, якщо вам потрібна допомога у Австрії Агнес допоможе з оформленням документів.

У кожного величезне серце. Дякую всім, хто допомагає українцям.

12 травня

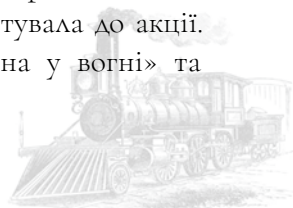
Наш ранок на радіо. 92.9. Розповідаємо про ситуацію в Україні, що вже зробили, та запрошуємо на нову акцію на підтримку України, концерт дорогої Сюзанни.

16 травня

Дякую Сюзанні за чудовий вечір підтримки України. Казкова чарівна бандура вперше зазвучала на Дикому Заході. Чудові мелодії, знайомі з дитинства для мене і такі дивовижні для американців. Так, людина завжди ділиться тим, що має. Коли в серці має любов до України, то ділиться авторськими мелодіями своєї душі. Ми слухали звучання душі Сюзанни через голос бандури. Дуже високі вібрації бандури зачарували гостей. У нас була особлива зустріч. За 3 дні не просто зібрати аудиторію, бо у Сюзанни щільний графік після участі в «Греммі», тому ця зустріч була особливо душевною.

Мій акцент був, звичайно, на ситуацію в Маріуполі. Ми показали 20 хвилин документального фільму про Маріуполь, який зняли мої друзі. Дуже емоційно слухачі сприйняли фільм, потрібно організувати показ, де тільки можливо. Люди мають знати правду.

Відбулася нова виставка моїх картин. Загальна кількість: 29 картин, які я підготувала до акції. В мене купили 2 картини: «Україна у вогні» та «Україночка».

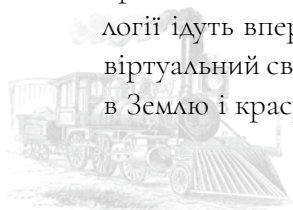
Під час зустрічі ми побачили відеокліпи Сю-занни з її оперним співом. Всі гості та друзі були в захваті. Наш вечір ми провели в теплій дружній атмосфері. Дякую всім хто долучився. Далі буде.

17 травня

Я відчуваю, як на мене впливає сонячне затемнення. Повністю без сил. Апатія. Вчора я була занадто довго на сонці, і моя біла шкіра стала багряно-червона. Після дантиста ще не відійшла, і голова розкололася навпіл. Зовсім не продуктивна. Володя приїхав додому і забрав мене на прогулянку до нашого озера. Яка ж у нас гарна природа: озеро, гори. Ти слухаєш звуки лісу. Поринаєш в свіжість криштального озера...

Весна, палка, квітуча... На високогір'ї інший клімат. Я назбирала кульбаби. Вона лікує, дуже смачна. Я люблю трави. Багато з них тут для мене незнайомі. Дивно, коли ти в лісі і не знаєш, що це за трава і за що вона відповідає. Кульбаба — це аптечка. Я назбирала багато, змішала в блендері з прохолодною кип'яченою водою. Цей напій корисно пити. Також з неї роблять мед і заливають олією.

Квіти тут рідкість. Я дуже люблю квіти. На прогулянці знайшли квітучу вербу. Вона запашна і дуже красива. Сьогодні вивчала НФТ-картини. Технології ідуть вперед. Ці фото можуть дуже збагатити віртуальний світ. Я вірю в технології. Але ще я вірю в Землю і красу природи. Я відчуваю, що моя душа

тут вже жила, я була шаманкою в іншому житті, я знаю, що пов'язана з цим місцем. Книжку про адаптацію треба закінчувати. Можливо, першу частину. Усі, хто зараз в еміграції, відчуває цю розгубленість і ломку, просто сконцентруйтеся на любові, знайдіть островок вашої тиші і зарядки.

Склянка кави чи води. Дерево, поле, трава. Я занурила ноги в воду і відчула силу і енергію води, як вона проходить через землю, пізні породи, через глину та пісок. Через червону землю. Тут вона червона... Полюбити нову землю — це як полюбити іншу душу, інколи кохання виникає одразу, а інколи все відбувається поступово. Вдячність за спокій, за тепло, за сонце, вітер, спів пташок... Озирніться навкруги і побачте красу, зараз нам всім треба краса... Дуже, дуже, дуже багато, а якщо не допоможе, збільшити дозу...

20 травня

Сьогодні провела переговори з агенцією, яка переводить картини в НФТ. Моє завдання — продавати своє мистецтво через НФТ і допомагати українським жінкам і дітям. Шукаю спеціалістів. Декілька заходів будуть в різних країнах, хочу подарувати свої роботи.

Сьогодні знову клеїла коробки для пожертв... 30 коробок, в кожній, може, 10 доларів, але це 300 доларів разом — це вже допомога. Прихожу, говорю з людьми, хтось обіймає, цілує. Хтось агресивно не

хоче допомагати, таке також є. Російська пропганда працює. І активно працює. Володя помітив, що всі друзі, які були проти пандемії, зараз агресивно настроєні проти допомоги українцям. На них фінансове навантаження, на рахунок допомоги. Також, що допомога білим людям, а з іншим кольором шкіри не так допомагали. Але в загальному я відчуваю більше підтримки.

Принесла коробку в спортзал... Володя каже, не візьмуть. Це державне, муніципальне приміщення... Але я сказала, що мені не можна відмовити. І так... Я прийшла, менеджер тільки думав, де краще розмістити. Скурпульозна робота по проведенню акцій і збору фінансів... Але дуже потрібна. Поки по гранту не отримала відповіді... Десь прочитала, що бізнес — як дитина, як і громадське об'єднання. Неможливо зразу, щоб дитина бігала, спочатку має повзати:). Процеси поступові. Я дуже радію новим волонтерам в нашій команді, новим партнерам, новим можливостям... Готуємо фотовиставку... Гарний Київ, понівечений, мрії українських дітей.

Сьогодні прекрасні моменти показу найталановитішої дівчинки Діани, президента фешн-клубу Дюранго в школі. Сміливо, творче, шокуюче... І дуже сексуально :). Мені сподобалося.

23 травня

Акція в підтримку України в Лос-Анджелесі.
Коли подруга не просто красива, Ілона Нестерова, а

з величезним серцем. Сьогодні вона розповідала на конкурсі краси, що таке Україна і яка допомога нам потрібна. В той час під її керівництвом і фінансовим внеском в Україні була організована підтримка з Анною Воронцовою і з активною організаційною роботою Ірини Никорак.

Сьогодні частину продуктів та дитячого відвезли до сіл Чернігівської області, які були в окупації.

Частину видавали через штаб у Києві жінкам ВПО з дітьми та вагітним жінкам з Маріуполя, Краматорська, Северодонецька, Волновахи, Ірпеня, Бучі, Бородянки.

Жіноча дружба та співпраця завжди з великим серцем і відповідальністю.

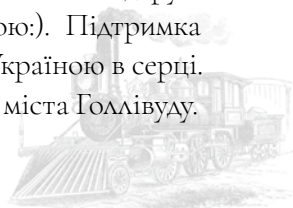
Раді бути ILYSA, частинкою важливо проєкту допомоги дітям та жінкам України.

25 травня

Рік:). Я планувала закінчити свою книжку.

Сьогодні я повертаюся вперше із самостійної поїздки до Голлівуду. Але адаптація все ще продовжується, і я все ще чекаю грін-карту. Рік закінчився, але кажуть, другий рік легший. Так і є...

Неймовірна зустріч мешканців Бершаді в Голлівуді. Жителів вулиці Червоноармійська. Дитячі спогади, радість і тепло:). Дякую. Це так важливо, друзі дитинства, які знають тебе Оленкою:). Підтримка України в кожному куточку світу. З Україною в серці. Дякуємо організаторам заходу, мерії міста Голлівуду.

16 годин в дорозі. Ми вирішили заїхати до Вегаса. Все, що було в Вегасі, залишається в Вегасі.

Для мене зараз це неймовірне місто. Американці — дуже дивний народ. Так, в них немає архітектури, вони це знають. Але в них є пустелі. Я пробую зрозуміти цю красу. Також у них є простота і масовість. Простий і масовий продукт.

Цього разу Сюзанна Іглідан показала мені Венецію. Чесно, я була просто в захваті. Боже, яка краса! Я завжди мріяла потрапити до Венції. Покататись на гондолах, почути спів гондольєрів. Коли ми потрапили в готель «Венеція», в якому небо і все оформлення міста Венеції, це просто щось неймовірне. Справжні маленькі вулички, мені це трошки нагадувало Іспанію. Коли я побачила маленькі місточки, будиночки, і магазинчики, вся атмосфера нагадувала маленький вечір в Італії. Красиві люди, спів, звучання музики, магазинчики з вбранням та солодким. Звичайно навкруги казино. Я принципово не граю. Автомати світились, своїм яскравим, специфічним світлом.

Венеція — тут хочеться любити. Ми вийшли до іншого готелю, а там — величезний водоспад. Трохи далі — великі літери любов. Так, центр кохання. Чорна старовинна гондольєра, із золотим оздобенням. Ми смачно поїли в італійському ресторані. Важливий момент: смачно. Справжня італійська піца з грушею. Помідори із сиром буфало і спагеті з баклажаном. В Америці ти можеш завітати в інший куточок Італії.

Звісно, це бутафорія. Але в цьому вся Америка. Погано чи добре. Я стараюсь сприймати, саме так

як є. Це викликало в мене величезне бажання потрапити до Венеції на венеціанський карнавал. На хвилину, я відключилася від війни, але тільки на пару хвилин. Дзвінок до мами мене вернув в реальність. Пального немає, знищують людей та країну, ми живі, і так вся моя країна. Перезавантаження відбулось. Готую нові проекти на підтримку України.

27 травня

Життя до і після. Я мріяла випустити книжку «Дикий Захід і Я». Знаючи, який завжди важкий перший рік в еміграції. Хотіла, щоб це була підтримка для тих, хто тільки починає шлях еміграції. Минув рік. Книжку потрібно закінчувати. Ідея: травень-червень... Чесно кажучи, хвилювалась, що немає конфлікту, а тут війна... Редагувати перший місяць війни — це як знову іти в глибину, в саме серце болю. Так, це моя самостійна психотерапія. Як і малюнки, як творчі ідеї і концерти.

Середовище дуже важливе. Мій коханий чоловік робить все можливе, щоб зменшити мій стрес. Сьогодні я дивилася інстаграм моєї клієнтки: сомельє із сервірування стола. І мені так захотілося цієї краси вдома, саме нею я наповнююся. Володя приїхав на обід, привіз квіти. Ми почали готувати разом під музику. Він відповідає за наше музичне наповнення, я за візуальне.

Борщ:). Боже, як же це смачно. Вчора я була на воді і з температурою... Я взяла гарний новий ко-

фейний сервіз, подарунок моєї дорогої Тетяни Логуш. Адже під час війни кожної хвилини розумієш ще більше цінність життя. Моя поїздка в Вегас, усмішки, радість, викликає різні почуття, зокрема й негативні, але я маю право на правду.

Ділюся тим, що мене наповнює, співчуваю і роблю, що в моїх силах допомогти, життя триває. Багато моїх друзів зараз в Каннах, достойно представляють Україну. Кожна поїздка, дія, вона пронизана любов'ю до України. Я буду продовжувати показувати свої усмішки і ховати сльози. Страждання є у кожного з нас. Треба йти далі... Можливо, вас, мої дорогі читачі, також це надихне.

Я — не типовий блогер. Навіть не можу себе ідентифікувати з блогерством. Це також більше для душі, на жаль, моя аудиторія зі мною не сильно спілкується, не завжди є фідбек, а мені так хочеться реакції. Можливо, я мало ставлю запитань. Але ви в мене є!). Понад 10000 людей. Дюранго став моїм маленьким куточком Раю. Так, я це зрозуміла після повернення з Лос-Анджелесу... 16 годин на машині, я захворіла, два дні відхожу. Скільки ж має сил Сюзанна Іглідан, вона взагалі була за кермом і виступала :)).

Ця подорож — це наша любов до України і підтримка центру в місті Голлівуд для біженців з України. Я побачила це місто іншими очима. Різні культури, аналіз та планування. Підготовка та створення проектів, написання грантів. Шукаю людей для плідної співпраці.

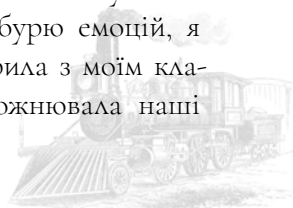
29 травня

Я наробила відео, ніби не було війни і ми радіємо життю... Потрібно наповнюватися, щоб думати й надалі були сили рухатися. Багато людей застигли, завмерли — спосіб захисту організму, хтось біжить, а я зовсім не сплю, від слова «зовсім», і це хронічно. Наповнення, щаслива за своїх дорогих друзів, хто зараз у Каннах, насолоджуйтеся фільмами, розмовами, спілкуванням, інтелектом та красою... Коли у нас зникне почуття провини за усмішку?

30 травня

Просто неймовірна подорож. Як важливо ловити момент! З ким поведешся, від того наберешся. Мої подруги дуже талановиті. Зараз вони в Каннах. Спілкуючись з талановитими композиторами, співаками, ти також потрапляєш в магію. Я офіційно заявляю:). Я хочу співати.

Співала я все життя. В дитинстві це був мій постійний стан. Вдома я завжди наспівувала. Це наша українська культура. В Бершаді, в 3-му класі, нас відбирали на хор. Багато школярів не хотіло там займатися, не зовсім популярне місце, але я дуже хотіла. На жаль, слух не ідеальний, керівник сказала: «Ти можеш ходити два місяці я тебе послухаю»... Кожне заняття викликало в мене бурю емоцій, я стала солісткою в хорі. Вона створила з моїм класом фольклорний ансамбль. Я обожнювала наші

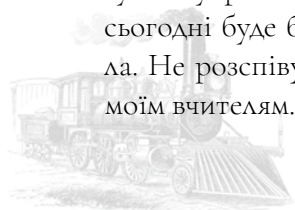

заняття. Мій шкільний клас був в стилі української хати, музею. Так я вчилася до 9-го класу. В школі ми співали в вокальному ансамблі. Мій вчитель музики, Анатолій Михайлович Барановський, дуже мене любив, вірив у мене. Він займався з нами, а я на крилах летіла на заняття. Також я вчилася в музичній школі по класу фортепіано. Потрапила я туди в 7-му класі, занадто пізно. Але дуже любила заняття. Особливо музичну літературу. На жаль, переїзд... У 11-му класі я пішла вчитися гри на гітарі.

Я співала в вокальному, також були виступи з сучасним колективом. В юракадемії мене відібрали в вокальний ансамбль. Ми виступали на всіх концертах, присвячених дню прокуратури, міліції, СБУ... Зі сцени я не сходила. На 1 курсі навіть була участь в рок-групі. Але виступивши пару раз в гуртожитку, коли зима і -30, я зрозуміла, що це не зовсім мій шлях. Співати я люблю. Я дуже люблю сам процес підготовки. Приїхавши в Київ, я почала писати пісні... Вірші завжди просто лилися. Я потрапила до одного продюсера, який сказав, щоб я навіть не дивилася в цю сторону...

Я проплакала тиждень і просто перестала в цьому напрямі працювати, обравши навчання на кінопродюсера, але сьогодні щось змінилося.

Я буду виступати. Я буду співати. Де є і буде можливість, оскільки моя душа не може без співу. Це частина моєї української культури, і я хочу популяризувати українську культуру на Дикому Заході. Тому сьогодні буде багато пісень. Я дуже давно не співала. Не розспівувалася більше 18 років. Дякую всім моїм вчителям. Можливо, мої студентські викладачі

та друзі згадають наш репертуар. Ну і, звісно, мої однокласники і сусіди з Бершаді.

А тепер про красиве, просто казкове містечко. Сюди потрібно приїхати. Я в захваті від природи та сервісу. Дуже, дуже гарно.

Я завжди багато мріяла. У 2002 році я виграла стипендійну програму USIAD «Помічник голови комітету Верховної Ради України». Моїм першим місцем роботи був комітет з науки та освіти. В той час я вчилась у двох вузах, в різних містах і працювала на 2 роботах. Спала в потязі.

Мені було 22. Київ був величним. Я переїхала з Харкова і дуже хотіла жити в цьому чудовому місті. Я люблю Київ. Люблю своїх друзів, люблю Дніпро, красиву архітектуру, театри, кіно, музику, кав'ярні, ресторанчики української кухні, галереї. Обожаю вечірній і нічний Київ. Наші клуби, музика, гарні дівчата... Все завжди з таким смаком.

Я люблю своїх творчих клієнтів. Фотосесії, всі творчі експерименти. Соціальне, громадське життя. Наші години чистоти, я дуже люблю всіх моїх духовних друзів. Красиві золоті храми, Києво-Печерська лавра. Я щаслива, що я — киянка 18 років. Що моя родина проживає в Києві. І хоча я часто подорожувала, в моєму серці він єдиний і величний, мій рідний Київ.

Ти незламний. Я вірю в нашу перемогу! З Днем народження!

31 травня

У мене зараз 12-та година ночі!). А я знов у активній фазі, коли багато думаю, планую, читаю, вчу...

Мені завжди були цікаві нові технології, але переїхавши в США і вийшовши заміж за ІТ-спеціаліста, була змушена вникати. Перед війною ми відкрили з чоловіком компанію, сайт: www.lotus-innovations.net. Місія компанії — допомагати з розвитком українським і європейським стартапам на території Америки.

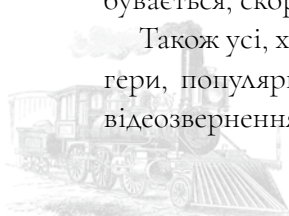
Мені дуже приємно, що одним з перших моїх клієнтів став Олександр Коновалов з його дуже важливою технологією перекладів 69-ма мовах.

Війна все змінила. На перший план вийшло спасіння людей і допомога. Але бізнес-задачі ніхто не відміняв. Команда показала свій результат, особливо показавши громадську позицію, і відмовилася від співпраці з російським ринком. Дуже багато роботи було зроблено для підтримки в інформаційній війні українців.

На нашому сайті «Інтелектуальне лідерство» ми створили окремих напрям — міжнародна інформаційна підтримка.

Я запрошую всіх, особливо керівників громадських об'єднань, хто шукає міжнародне фінансування, хто хоче донести в інші країни, що у нас відбувається, скористатись технологією.

Також усі, хто за кордоном. Мої дорогі друзі-блогери, популярні особистості. Ваші новини, пости, відеозвернення можна швидко і якісно перекласти

будь-якою мовою. Ви зможете взяти новий ринок країни, де ви зараз перебуваєте. Я сама пройшла через мовне нерозуміння. Життя в Польщі, життя в Барселоні. Іспанська, каталонська, польська. Зараз англійська — це інструмент, штучний інтелект допоможе вам влитися в нове середовище.

Якщо вам сподобався проєкт і ви хочете стати акціонером компанії, ми готові до співпраці.

<https://vidby.com/ref/lotus-innovations>

Дарана

Suzanna Iglidan

**You're
Invited**

To: Meet and Greet with Grammy
Performing Artist, Suzanna Iglidan
for
Live performance preview of four of
her songs from her upcoming album,
"Expressions of the World"

at Himalayan Kitchen

Event Room, Saturday, May 14th @ 6:30 PM

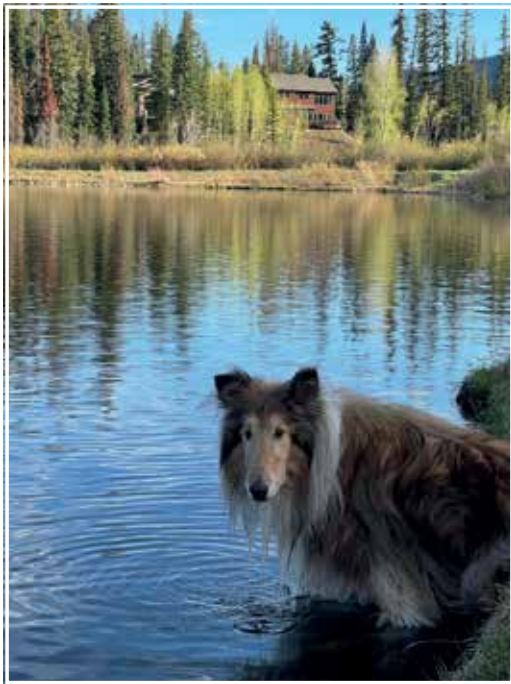
Suzanna Iglidan will perform a few of her songs to share her love of Ukraine and Ukrainian national instrument Bandura. As a part of the fundraising event, audience can participate in a silent auction and bid on art pieces by local artists. Admission is free. Donations are welcome. The event is sponsored and organized by Intellectual Leadership, 52.9 The Point, Himalayan Kitchen and Global Musical Bridges. (for more details go to www.intellectualleadership.com)

Турреамори

Дюрансо

Гурьомари

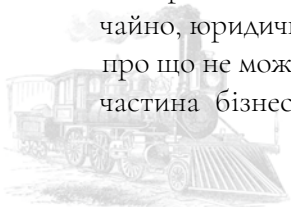
1 червня

Дуже щаслива, що мала нагоду взяти інтерв'ю у легенд Одеси. Музикантів Сюзанна Іглідан та Павло Вайман. Усі мої дорогі одесити, які люблять джаз та хорошу музику, ви, звичайно, його пам'ятаєте. Щаслива, що спілкування із легендами можливе. Дуже люблю цікавих особистостей. Якщо хочете передати йому привіт або данину поваги, ми готові допомогти. А ще є така буддистка мудрість: приділяйте увагу літнім людям, цим ви засіюєте хороше насіння у ваш любовний союз і сімейне життя. Самотні жінки та чоловіки, допомагайте самотнім людям, це працює. Приклад: наш союз з Володею.

2 червня

20 років юридичної практики. Це багато чи мало? З них: еміграція в Іспанію і управління компанією дистанційно. Налагодження партнерських юрвідносин з іспанськими юрпартнерами. Задоволені клієнти в Іспанії.

Зараз новий етап. Уже другий рік в Америці. Звичайно, юридичний бізнес дуже специфічний, багато про що не можна говорити. Конфіденційність — це частина бізнесу. Але я хочу поділитися партнер-

ськими відносинами. Ми з Денисом Півняком познайомилися на моєму тренінгу в нашій юракадемії. Наша люба @Elsa Харків, засновником організації якої я була ще в 2010 році, проводила конференцію. Моя лекція стосувалась авторських прав в копродукції, зйомка фільму командами з різних країн.

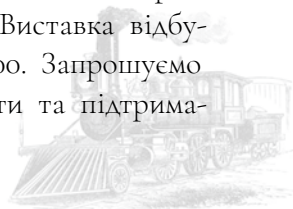
Далі ми здружилися. Спільна робота захист українця в конфлікті з фейсбуком. Моєму клієнту серйозно погрожували, але ми виграли цей спір. Зараз Денис — адвокат. Він допомагав мені з моїми еміграційними документами. Я завжди можу до нього звернутись. В нас є спільна любов до ТМ і авторських прав, але головне — це любов до клієнтів, взаємоповага.

Я дуже щаслива, що вмію знаходити класних партнерів і круту команду. Сюзанна Іглідан для мене особлива людина. Я дуже щаслива, що можу якісно допомагати своїм друзям в юридичних питаннях в Америці.

Є багато новин, відкриті для співпраці. Найцікавіше — наші бухгалтери, вони працювали і працюють під час війни. Юридичний організм бізнесу — дуже тендітна і важлива річ. Ми завжди з розумінням відносимося до наших клієнтів.

3 червня

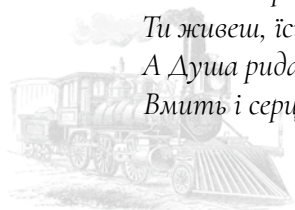
Київський фотограф Тарас Гельський створив артпроект «Мрії дітей України». Виставка відбудеться в Дюранго 12 червня о 12:00. Запрошуємо на виставку. Фото можна придбати та підтрима-

ти дітей з Києва, Київської області, Бучі, Ірпеня, Гостомеля. Тарас вдячний за фінансову підтримку мешканцям Дюранго та особливо мистецькій організації Дюранго.

4 червня

100 днів війни.
Це багато чи мало?
Здається, що серце землі
Розбите і крає
Ні, не жалість, а туга,
Що як чорна сморода,
Всю стискає лише тебе,
І всюди лиш голод.
Ти живеш, душа співає,
В мить душа ридає,
І вогонь, що так всіх грів,
Тут в круги палає.
І немає сил ридать.
Маріуполь. Діти.
Навіть у страшних фільмах ти
Не зміг досягнути.
Адже далі треба жити.
Ти живеш, як знаєш.
Тільки сон, як в схованках.
Не приходить, ти не спиш,
Хоч так треба спати.
Ти живеш, їси, пливеш,
А Душа ридає.
Вмить і серце, як струна,

Що як залунає.
Рве, кривавить і болить.
100 днів. Ти не знаєш.
Стільки болю на землі.
Все допомагаєш.
А мені хочеться мріяти
Про землю, про сонце,
Про гарні міста,
Що видно з віконця.
Знаю, що прийде вона.
Наша лиш перемога.
Вірю в те, що це все гра.
Світла та мороку.
І тобі я так скажу.
Щастя в кожному дні.
Ти живеши!!! І значить, ти
Частина, що від Бога.
Максимум, іди світи,
Неможливо, чуєш,
Якщо Бог сказав: «Іди!»
Значить, ти почувєш.
Ти замри зараз зі мною
І відчуй лиш Бога.
У серці лише любов.
Щастя! Не тривога.

5 червня

Допомогли сім'ї з Києва поселитися в Німеччині.
Іншій сім'ї допомогли переїхати з України до
Голландії.

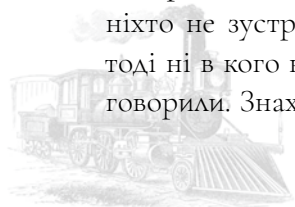

8 серпня

Не думала я, що напням, який я обрала для себе як тренер і експерт, буде зараз такий затребуваний. Я запланувала зробити ефіри у різних країнах зі своїми близькими людьми. Обговорити деталі. Дуже багато подорожувала, понад 70 країн. 4 країни, де я глибоко занурювалася в культуру та вибудовувала особисті та бізнес-відносини. Обговоримо як загальні складності й способи вирішення, так і індивідуальні. Юридичні аспекти, психологічні. Почнемо з дуже цікавої країни, вона, за моїми спостереженнями, найбільше допомагає біженцям.

Німеччина. У Німеччину я вперше потрапила у 20 років. Подарунок батьків на день народження. Поїздка до дядька Саші та тітки Тамари, сестри Юлечки. Я їх обожаю. Троюрідний брат мого тата. Це було так круто! З огляду на те, що це було у 2000 році. Моя перша довга подорож за кордон — більше місяця, нова культура. По-перше, ми з мамою прилетіли до Берліна, і там нас зустріла якась знайома тітка і повела пити каву. Цей напій тоді я не розуміла зовсім. Ух, гидота, а можна чай? Ні, дитятко, у Європі ми вранці п'ємо каву з булочкою... Далі ми поїхали на вокзал, нам купили квиток і ми з мамою помчали поїздом. Я ще обурювалася, чому нас не зустріли машиною.

Приїжджаємо, виходимо на нашій станції, а нас ніхто не зустрічає, від слова «зовсім». Мобільних тоді ні в кого не було. І ні я, ні мама німецькою не говорили. Знаходимо якихось людей, мама починає

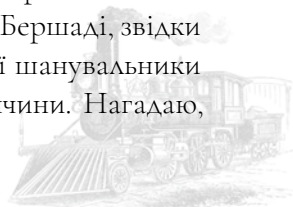

говорити польською. Вона дуже добре з дитинства знає польську мову, нас розуміють, і тут ми дізнаємося, що в Німеччині два міста Зарбрукена і ми приїхали не туди. Так, пауза та мовчання, знаходимо ми квиток. Телефон, телефонуємо тітці Тамарі, яка на вуха поставила всю поліцію країни. І нас із мамою шукали по всіх вокзалах. Тато в Україні дуже переживав.

Доїхали пізно вночі. Нас зустріли на машині. Що мене вразило, це дорожній знак, на якому було написано, що жаб не можна переїжджати :). Ось такий знак... Тітка пояснила, що є час, коли жаби переходять дорогу, і в цей час треба бути акуратними... Наше містечко було на кордоні з Францією, ну а у Франції ставлення до жаб особливе.

Далі було багато пригод. Навіть похід із сестрою у її німецьку школу, де я була шокована: вони перелазили через парти, ногами у взутті... Юля — розумничка. Тітка попросила розповісти мою сестру, ученицю зі школи, що вони вивчають з літератури. Юля з радістю розповіла тему твору, яку їй поставили: «Відносини, коли тато згвалтував дочку». Ми з мамою в ауті... Тьотя багатозначно промовчала. Ось такі теми й література у німецьких школах. Ще тоді мене вразив зовнішній вигляд жінок.

Короткі стрижки і тату... Багато, дуже багато тату, німецька мова. Коли говорила сестра та тітка, вона була мелодійною. Музика, графіті. Зараз я сприймаю це як частину культури Європи. Але все це дуже відрізнялося від Харкова та Бершаді, звідки була я... Звісно, ще була мафія:) Мої шанувальники приїхали в гості, з Харкова, Німеччини. Нагадаю,

це захід сонця 90... Також залицання кузена, навіть пропозиції мене удочерити, щоб я залишилася, навчалася там... Але я мала такі перспективи в Україні. Мама навідріз відмовилася від будь-якого виду еміграції.

А я зрозуміла, що хочу жити тільки в Києві... Чи була я після цього в Німеччині... Була, після поїздки до Парижа, де нас обікрали... Але про це я розповім в історії з Францією.

На початку війни мені дуже допоміг член JCI Німеччина Michael Schwarz. Він навіть повернув мені у JCI, писав мені: як тобі допомогти. Дуже люблю його. Ми стали настільки близькі за цих 3 місяці. Навіть створили гурт. Через нього та мої руки пройшло дуже багато людей, яких ми поселяли... Ніч, прокидається мафія :(.

Не встигла я зв'язатися з друзями з Європи, як ми вже координували вивіз людей. Хто зустрине, де житимуть... Одна з історій. На прохання Майкла, мого чоловіка сестру на зупинці вночі чекав президент JCI Берлін 5 годин, її автобус із Польщі запізнився. Це була ще та нічка... Вона зателефонувала мені за 7 годин, і протягом години ми знайшли квартиру, і людину, що їх зустріла. Наталя дуже доброзичлива. Вона готувала дуже смачну їжу йому, вони так здружилися... Тиждень був з дружбаю, турботою та миром. Дуже мені дякували за неї, далі вона поїхала до Нідерландів... Але це інша історія, про неї пізніше...

Допомогли сім'ї з Харкова оселитися в Голландії.
Допомогли багатодітній сім'ї Трифонових з Харкова оселитися в Голландії.

Допомогли родині з Києва дістатися до Німеччини.

9 червня

Сьогодні я ще раз згадала, як це важливо ділитися своїм досвідом і допомагати... Дуже багато моїх близьких друзів у депресії. Я готуюсь до концерту, знов займаюся співом. Онлайн-заняття після стресових бізнес-розмов, переключаєшся на дихання і на прес, на розспів. Якийсь мій дитячий острівок щастя. Моя вчителька співу розповіла про хлопця з її групи, який на передовій. Кілометр від нього їх обстрілює танк. Він прощається з життям і говорить, що вони не виживуть... Далі ми починаємо співати. Як взагалі від такого не зійти з глузду... В мене стільки крові, жалю, жаху. Він музикант, він не військовий... Чому діти землі мають помирати?

А далі подруга розповідає, що її сестра тільки переїхала до Києва, тільки поселилась в нову квартиру — і її будинок обстріляли. І не має роботи і сморід, попелище біля будинку...

Так, є бізнес-завдання. Почався Європейський Конгресс JCI. Там зараз лідери, люди, що мені допомагали...

Сьогодні мій чоловік приїхав з роботи, і ми пішли по місту клеїти плакати... Спека... Єдине, чого хотіли, — додому. А далі знов листи, дзвінки, сайт... Мої картини, вчора було 13 картин: 8 маленьких, 4 середніх і одна велика. Сьогодні 2 великі... Окрім

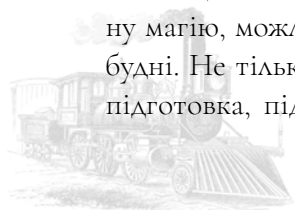

поля й неба, сьогодні було багато червоних маків... Не знаю, як сприймуть мої роботи, переговори з галереєю. Для мене зараз це дуже цінно... І ще: кольори не дають мені з'їхати з глузду.

Поговорила з подругою: насилля в сім'ї, невіплата батьківських аліментів чоловіком... Бр-р-р, тому мені було так важко навіть в сторону сімейного права дивитися. Не знання, а саме справедливості і біль за людей, і відразу включається буддизм: кожному приходить карма, але це в моєму полі, про що це для мене?

Емпатія з дитинства... Мені хочеться обійняти і дати надію, поділитись інструментами зцілення. По вірі нам дається. Музикант виживе, я туди посилаю енергію. Україні давали три дні. Ще є магія і віра. Подруга знайде суперчоловіка, і у неї є дитина, а це вже щастя... Подруги сестра змінить остаточно життя і знайде свою хвилю... Маки малювала в якомусь хаосі... Особливо небо, було відчуття, що мої руки знають. І вже давно своїми впевненими рухами, щось роблять. Якесь провидіння. Знаєте, я щаслива... Я, як в дитинстві, співаю і малюю. Це стільки божественної енергії. Ще потрібно закінчувати книжку, писати висновок. Уже частина перекладена. Працюємо над англійським варіантом...

Сьогодні ми передали відео для моїх англійських клієнтів. Магія Vidby — automatic video translation and dubbing. До речі, я щаслива, що саме в цій команді і з цими людьми. Люблю технічну магію, можливо, трохи нервово, але це є робочі будні. Не тільки сукні і макіяж, а робота в полум'ї: підготовка, підготовка, підготовка... Чоловік 2 го-

дини заповнював до друку фото. Тут в Амерці все настільки по-іншому! Завтра будемо ставити експозицію, вчора купували рамки, і дещо не дорахувалися, дуже хвилюююсь через виставку...

Розумієте, кожне фото — це глибина, артоб'єкт. Але чи відбудеться аукціон? Чи захочуть купити розвалини... Тому і малюю багато яскравих робіт, їх можна купити і поставити кусочок сонячної моєї України.

А ще Володя сам попросив навчити його української пісні. Пояснюю: він литовець. В українському оточенні перебуває тільки зі мною. Він так любить варенички, особливо після слів: «З ким же ж будеш доживати, милий мій, миленький? І з кумою, милая, із кумою, милая, із кумою, у-ха-ха, моя чорнобривая...»

В питаннях адаптації важливу роль відіграє мова спілкування. Особливо якщо в своїй країні ви були популярною розкрученою особистістю. Як з переміною місця життя можливо знову бути відомим блогером на новому ринку? Ці питання можна вирішити через технологію Vidby — automatic video translation and dubbing. Саме з цими клієнтами я зараз працюю в США.

Громадська активність в сучасних умовах в Україні потребує міжнародної співпраці. Відео завжди було найкращим інструментом.

Рада вам повідомити, що ми шукаємо громадських діячів, яким потрібні відеопереклади для співпраці.

По всіх питаннях пишть мені в особисті.

10 червня

В цьому відео обговорили етапи еміграції і шляхи подолання складних ситуацій:

<https://youtu.be/hkal5Volpxc>

13 червня

Виснажена, але творчо, задоволена...

Ми зробили акцію, фото- і артвиставку. Знаєте, що таке організатор? Більшого адреналіну я не отримую ні від нічого. Взагалі підготовка, стратегія, плановість. Ти вибираєш день акції, аналізуєш, прогнозуєш. Здається і дата ок, і час, і місце, і радіореклама, а потім готуєшся, вибираєш, обираєш. Спілкуєшся, а потім дизайнер 3 рази переробляє макет, малюєш за один день 15 картин... А потім ще один день і чотири великих, так, мені не важко, а от Володі все це натягнути на рами, вирізати потрібні рами. Ох... А мені його надихнути, після роботи в спеку і ввечері ще це робити. Кожного разу за це люблю, поважаю і закохуюсь, скільки всього він вміє і робить: від елементарно цвяха до серйозних маніпуляцій на сайті.

Все робить він, ми три дні монтували виставку. Із такого досить звичайного, ну такого магазину із стінкою із цегли, зробили артцентр громадської української активності... Щоб мене зрозуміти: я тут одна українка в місті, разом з чоловіком з Литви з українським корінням. Я встала рано. Кава, ми

довішували картини. В 11:00 я була в приміщенні, все довішували, доробляли. Дякую Володечці, о 12:00 людей немає взагалі. От так: тиждень реклами на радіо, і інформаційні плакати...

Далі почали заходити люди, серце в мене ледь з грудей не вискочило, починаю говорити. Так цікаво, пояснюю, потім прийшли інші, потім зайшли знайомі, Лінда та її подруга з Польщі. Знаєте, ми з полячкою, не перейшли ні на російську, яку вона знала, ні на польську, я пробувала англійською.

В цей день гей-спільнота робила акцію. Тож нас ще підтримали геї, тут це прийнято...

Важко описати цей день, я чесно, очікувала на інше. Благодійність — це такий тонкий чутливий організм. Кожна акція — це затрати організатора. Його психічний стан, команда, в цьому проекті взяло участь 7 чоловік...

Наші сили, спустошення — це частина будь-якого проекту. Творчі люди вигоряють, як сірник...

Ми пішли поїсти в мексиканський ресторан з Діанкою. Випускний, підготовка до океану, поїздка до Мексики. Тут це як з'їздити в Одесу. Підготовлено 8 купальників, безтурботне тінейджерство...

Далі ми вернулися. Люди приходили. І почали приходити саме до нас, сьогодні прийшла демократка. Ми дуже багато чого обговорювали. Вона розповіла, що була в делегації, яку приймала Терешкова. І навіть була у квартирі в астронавтів. Мене в ній просто зачарували очі: чисті, чисті. І дуже добрі, вона мене сьогодні дуже наповнила, сказала, що люди хороші, що керівництво і політична еліта Росії винні в війні. І вона підтримала нас, і це чесно

Олена Яремчук

була наша кульмінація. Моя картина продалася за 500 доларів. Для мене це дуже приємно...

Ми поїхали додому. Я плавала 2 години в басейні і годину в ванні з сіллю. Акції складно робити. Але навіть одна людина може наповнити і допомогти людям. А це важливо. Дякую всім: Тарас Гегельський, Нік Федірко — ми з вами це зробили...

Дякую

www.intellectualleadership.com

INTELLECTUAL
LEADERSHIP

HELP UKRAINE

FUNDRAISING BUFFET SILENT AUCTION

🕒 June 25, 2022 at 06:00 PM

📍 Himalayan Kitchen
(Event Room)
992 Main Ave, Durango,
CO 81301

PHOTOGRAPHY BY:

Dmytro Kozatskyi
"Orest"
Eyes Azovstal

Taras Hehelskyi
Children's dreams

Nick Fedirko
Painful Loft - Terrible Art
Indomitable spirit
Childhood - Why?

UKRAINIAN FOLK SONGS
PERFORMED BY ALENA
AND VLADIMIR KOSHEVOY

BUFFET SERVED BY
HIMALAYAN KITCHEN

EXHIBITION OF PAINTINGS
AND PHOTOGRAPHS

Yaremchuk
& Partners

www.intellectualleadership.com

INTELLECTUAL LEADERSHIP

VAPE
Durango

Yaremchuk
Partners

Alena Yaremchuk-Koshevaya
Independent Ukraine in Colorado

PHOTO EXHIBITION / ART AUCTION

HELP UKRAINE!

📍 VAPE Durango
1019 Main Avenue
Durango, Colorado 81301

🕒 June 23, 2022 at 5:00 PM

PHOTOGRAPHY BY:

Dmytro Kozatskyi "Drest"
Eyes Azovstal

Taras Hehelskyi
Children's dreams

Nick Fedirko
Painful Left - Terrible Art - Why?
Indomitable spirit - Childhood

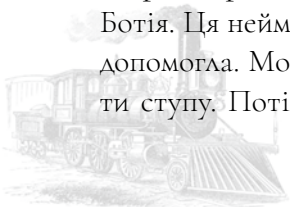

ПІСЛЯМОВА

Мої друзі, я дуже мріяла переїхати з Дюранго в більше місто. Рік тому брала коуча, і ми проробляли можливості. І от це сталося. Ми наважилися на переїзд. Проблема була з роботою чоловіка, але він домовився на роботу онлайн. Мій близький друг, Олег Маслов, розповів, що під ними здається квартира, і ми в той же час заповнили всі документи. Тепер ми будемо сусідами. Квартира на 1 поверсі, і Люкас їде з нами. Йому буде комфортно на травичці біля дому з виглядом на канал. Я хвилююся. Ми купили мені квиток, і я відлітаю 28 червня. Це, впевнена, не останній в моєму житті переїзд, але початок нового життя.

Звісно, я полюбила Дикий Захід. Цих суворих, але добрих і дружелюбних людей. Ці прекрасні гори і засушливий клімат. Величезні філіжанки кави. Знаєте: я дуже люблю і любила свою юридичну роботу. Зустрічатись зі своїми неймовірними клієнтами. Це відомі музиканти, кіномитці. Особлива лінія для мене були коучі, психологи, духовні вчителі — дуже мудрі й інтелектуальні люди. Глибокі...

В Америці, 9 годин різниці... За цим я більше всього сумувала... Зараз новий етап — ІТ-сфера... Дюранго навчило мене відірватися від землі і не прив'язуватися до місця, де я живу. Максимально розширитись. Але тут я зустріла друзів. Карма Ботія. Ця неймовірна людина, яка так мені і Володі допомогла. Моє піше знайомство і бажання будувати ступу. Потім його неймовірна підтримка на кі-

нофестивалі. Його участь як кіномитця з документальним фільмом. Його неймовірна смакота.

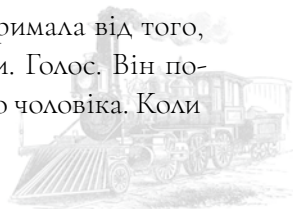
Він і його дружина Джаума, стали моєю родиною. Так потрішки... Він для мене — приклад американської мрії. Приїхати без нічого і створити бізнес і громадське об'єднання, яке допомагає дітям і школам з Непалу. Він учитель, він друг, дуже творча сім'я. Він наставник, за ним я буду дуже сумувати. Я ніколи в житті ще не отримувала таку безумовну підтримку у всьому. Кожного разу, як ми до нього заходили, Він хотів нас нагодувати.

Особливо це допомагало в перші дні війни... Дуже страшно і боляче було... Завдяки його підтримці наша перша акція була дуже успішна. Розкупили всі квитки, і було дуже багато людей.

Колорадо. Що я можу сказати, чого мене навчило життя в Колорадо? Любити гори, любити річку, любити озеро і наше джерело. Любити ліс, ходити по гриби. Знати кожен куточок міста. Я побачила нове різноманіття планети. Ще один відтінок життя. Старовинний потяг і музей, історію.

Я пам'ятаю мій перший справжній хайкінг... без води з Танею Нікітіною і Ілоною. Коли я вийшла на гору і побачила цей безкрайній краєвид суворої природи, але в цьому є також своя краса.

Моє місце романтики і весілля — «Бродмор готель». Головне: я тут зрозуміла, хто я. Я зупинилась. Я почала по-іншому жити. Завдяки моєму чоловікові. Малювати... Просто всі сумніви залишила і пішла творити. Величезну свободу я отримала від того, що вирішила робити свої концерти. Голос. Він повернувся до мене разом з вірою мого чоловіка. Коли

ми змінюємо життя, ми звичайно втрачаємо дуже багато. Але разом з тим ми знову щось нове знаходимо...

Шотландські фестивалі, любов і відданість нашого собаки породи коллі Люкаса. Коли я чую, як він спить і уві сні йому щось сниться, — він трошки скавучить і ніжкою дригає, і як він боїться їхати, і як він радіє, коли ми з ним разом гуляємо. Така ніжність — облизувати мою руку чи ніжку, прийти до мене і спати тільки біля моєї сторони ліжка. Це особлива любов...

Війна продовжується.

Я надалі буду продовжувати робити акції і шукати шляхи для допомоги, шукати людей, які будуть моїми... Друзі залишаться тут, в Колорадо. Я знаю, що завжди зможу сюди повернутися... Адаптація пройшла успішно.

Моє до вас прохання: якщо ви зараз в складній ситуації в іншій країні — просто спробуйте закохатися у щось зовсім нове і неймовірне... Зрозуміти нову красу вашого періоду...

А я закохалася в Колорадо...

Полотно із серії
«Незалежність України з Колорадо»

Літературно-художнє видання

Яремчук Олена

Дикий Захід і Я

Коректура і верстка *Юлія Дворецька*

Facebook: @JDcreaspace

Підписано до друку 31.07.2022

Формат 84x108/32. Гарнітура Cormorant Garamond

Ум. друк. арк. 16,8

